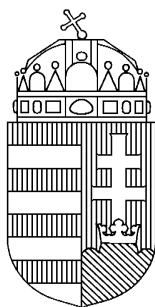

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2004. február 20.,
péntek

18. szám

Ára: 966,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
	Személyi rész	1586
23/2004. (II. 20.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Perui Köztársaság Kormánya közötti mezőgazdasági együttműködésről szóló egyezmény kihirdetéséről	1590
24/2004. (II. 20.) Korm. r.	A Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet létrehozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről	1592
5/2004. (II. 20.) BM r.	Az egyes szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 16/2003. (IV. 18.) BM rendelet módosításáról	1605
9/2004. (II. 20.) ESZCSM r.	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium Gyógyító Ellátás Információs Központjának megszüntetésével összefüggésben egyes miniszteri rendeletek módosításáról	1621
3/2004. (II. 20.) NKÖM r.	A XXIII. Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma költségvetési fejezethez tartozó fejezeti kezelésű előirányzatok pályázat útján történő felhasználásának szabályairól	1622
4/2004. (II. 20.) NKÖM r.	A helyi önkormányzatok könyvtári és közművelődési érdekeltiség-növelő támogatásáról	1625
5/2004. (II. 20.) NKÖM r.	A nemzeti kulturális örökség minisztere által adományozható művészeti és egyéb szakmai díjakról szóló 3/1999. (II. 24.) NKÖM rendelet módosításáról	1629
6/2004. (II. 20.) NKÖM r.	A XXIII. Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma költségvetési fejezethez tartozó fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásáról	1629
1/2004. (II. 20.) OGY h.	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 20/2002. (V. 16.) OGY határozat módosításáról	1631
4/2004. (II. 20.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	1631
16/2004. (II. 20.) KE h.	Bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről	1636
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye	1637
	A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal közleménye	1639
	Helyesbítés	1640

I. rész SZEMÉLYI RÉSZ

Az Egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzésére létrehozott III. sz. Bizottság

3.B/XIX-130/2003-12

Az Egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról szóló 1994. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Törvény) 5. §-ának (1) bekezdésével létrehozott III. sz. Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2003. évi november hó 4. napján megtartott zárt ülésén meghozta a következő

határozatot:

A Bizottság megállapítja, hogy *Fábián László* 1956—1957-ben karhatalmi alakulatban teljesített szolgálatot.

A Bizottság felszólítja *Fábián Lászlót*, hogy a Munkáspárt Zala Megyei Tagozatának elnökségi tagsági tisztségéről a jelen határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül mondjon le, ellenkező esetben a 30. napot követő 15. nap elteltével a határozatát — nyilvánosságra hozatal céljából — a Magyar Közlöny személyi részében és a Magyar Távirati Iroda útján a Bizottság közzéteszi.

A határozattal szemben a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, de a III. sz. Bizottságnál 3 példányban előterjesztett keresettel lehet élni. A kereset benyújtása a határozat nyilvánosságra hozatalára halasztó hatályú.

Indokolás

A Bizottság a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Fábián László 1956 decemberétől karhatalmi alakulatban teljesített szolgálatot. Ezen tevékenységére is tekintettel „a Haza Szolgálatáért Emlékérem” kitüntetésben részesült.

A Bizottság *Fábián László* ügyében zárt tárgyalást tartott, melyen szabályszerű értesítés ellenére nevezett nem jelent meg. Iratbetekintési jogával nem élt, írásban álláspontját nem terjesztette elő.

A Bizottság az eljárás során a Honvédelmi Minisztérium által megküldött iratokat mint okirati bizonyítékokat vizsgálta.

A Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézet és Múzeum Központi Irattárában kezelt „Kitüntetési lap”-ból, az 1958. augusztus 26-án kelt „Minősítési lap”-ból, valamint nevezett tekintetében 1961. szeptember 21-én készült „Előléptetési lap”-ból minden kétséget kizáróan

megállapítható volt, hogy *Fábián László* 1956 decemberétől karhatalmi alakulatban teljesített szolgálatot.

Nevezett jelenleg a Munkáspárt Zala Megyei Elnökségének tagja. Ezen tisztségében az 1994. évi XIII. tv. 2. § (3) bek. 19. pontja alapján ellenőrzése kötelező.

A Bizottság a Törvény 1. § c) pontjában foglaltakra tekintettel a Tv. 18. § (1) bekezdése és a 20. § (1) bekezdése alapján szólította fel lemondásra.

A jogorvoslat tekintetében a Tv. 19. § (1) és (4) bekezdése az irányadó.

Mindezekre figyelemmel a Bizottság a rendelkező rész szerint határozott.

A Bizottság eljárásának rendje az 1957. évi IV. tv. vonatkozó rendelkezésein alapul.

Budapest, 2003. november hó 4. napján.

Dr. Cseicsner Éva s. k.,
a III. sz. Bizottság soros elnöke

Fehérné dr. Léb Judit s. k.,
a III. sz. Bizottság tagja

Dr. Pintér Mária s. k.,
a III. sz. Bizottság tagja

Az Egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzésére létrehozott III. sz. Bizottság

3.B/XIX-125/2003-12

Az Egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról szóló 1994. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Törvény) 5. §-ának (1) bekezdésével létrehozott III. sz. Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2003. évi november hó 4. napján megtartott zárt ülésén meghozta a következő

határozatot:

A Bizottság megállapítja, hogy *Horváth Ferenc* az Államvédelmi Hatóság „belső reakció” elleni elhárítással foglalkozó hivatásos tisztje volt, valamint 1957-ben karhatalmi alakulatban teljesített szolgálatot.

A Bizottság felszólítja *Horváth Ferencet*, hogy a Munkáspárt Veszprém Megyei Tagozatának elnökségi tagságának tisztségéről a jelen határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül mondjon le, ellenkező esetben a 30. napot követő 15. nap elteltével a határozatát — nyilvánosságra hozatal céljából — a Magyar Közlöny személyi részében és a Magyar Távirati Iroda útján közzéteszi.

A határozattal szemben a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, de a III. sz. Bizottságnál 3 példányban előterjesztett keresettel lehet élni. A kereset benyújtása a határozat nyilvánosságra hozatalára halasztó hatályú.

Indokolás

A Bizottság az alábbi tényállást a fél személyes előadása és a rendelkezésére álló okirati bizonyítékok alapján az alábbiak szerint állapította meg:

Horváth Ferenc jelenleg a Munkáspárt Veszprém Megyei Elnökségének tagja.

Horváth Ferenc 1951 júniusától 1954 novemberéig az Államvédelmi Hatóság (ÁVH) belső elhárítást végző tisztje volt alhadnagyi beosztásban. Majd 1957. január 1-jétől a Karhatalom Veszprém megyei zászlóaljához vonult be, ahol 1957 júniusáig teljesített szolgálatot.

A Bizottság az eljárása során okirati bizonyítékokként értékelte a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Központi Irattárában kezelt és Honvédelmi Minisztérium által Horváth Ferenc személye tekintetében megküldött tiszti szolgálati adatlapot, tiszti statisztikai nyilvántartó lapot és Horváth Ferenc 1966. július 10. napján kelt önéletrajzát.

A fél személyes előadása az okiratokban rögzített adatokat maradéktalanul megerősítette.

Horváth Ferenc 1951-től 1954-ig az Államvédelmi Hatóság „belső reakció” elhárításával foglalkozó szervezetének alhadnagyi rangú tisztje volt, ezért a Tv. 1. § a) pontja alá tartozik, továbbá 1957-ben karhatalmi alakulatban teljesített szolgálatot, ezért a Tv. 1. § c) pontja alá tartozik.

A fentiek alapján a Bizottság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A Bizottság döntésének jogszabályi indokai:

A Bizottság a Tv. 2. § (3) bekezdés 19. pontja alapján folytatta le Horváth Ferenc tekintetében az ellenőrzési eljárást, és a Tv. 18. § (1) és (2) bekezdése és 20. § (1) bekezdése alapján szólította fel nevezettet a Munkáspártban betöltött tisztségéről történő lemondásra.

A jogorvoslat tekintetében a Tv. 19. § irányadó.

A Bizottság eljárásának rendje az 1957. évi IV. tv. vonatkozó rendelkezésein alapul.

Budapest, 2003. november hó 4. napján

Dr. Cseicsner Éva s. k.,
a III. sz. Bizottság soros elnöke

Dr. Pintér Mária s. k., *Fehérné dr. Léb Judit s. k.,*
a III. sz. Bizottság tagja a III. sz. Bizottság tagja

Az Egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzésére létrehozott III. sz. Bizottság

3.B/XIX-119/2003-11

Az Egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a

Történeti Hivatalról szóló 1994. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Törvény) 5. §-ának (1) bekezdésével létrehozott III. sz. Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2003. évi november hó 13. napján megtartott zárt ülésén meghozta a következő

határozatot:

A Bizottság megállapítja, hogy *Karvalics Imre* 1957-ben karhatalmi alakulatban teljesített szolgálatot.

A Bizottság felszólítja *Karvalics Imrét*, hogy a Munkáspárt Vas Megyei Tagozatának elnökségi tagságának tisztségéről a jelen határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül mondjon le, ellenkező esetben a 30. napot követő 15. nap elteltével a határozatát — nyilvánosságra hozatal céljából — a Magyar Közlöny személyi részében s a Magyar Távirati Iroda útján közzéteszi.

A határozattal szemben a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, de a III. sz. Bizottságnál 3 példányban előterjesztett keresettel lehet élni. A kereset benyújtása a határozat nyilvánosságra hozatalára halasztó hatályú.

Indokolás

Karvalics Imre a Munkáspárt Vas Megyei Tagozatának elnökségi tagja.

A Bizottság az ellenőrzési eljárás során a Magyar Köztársaság honvédelmi minisztere által megküldött dokumentumok, így a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Központi Irattárában kezelt személyi anyagok közül Karvalics Imre anyagában található „Személyi adatlap” és „Önéletrajz” — ez utóbbinak kelte 1966. január 15. — adatai alapján megállapította, hogy Karvalics Imre 1957. március 25-től 1957. szeptember 1-jéig karhatalmi alakulatban teljesített szolgálatot Celldömölkön és Szombathelyen karhatalmi tisztként.

A többi adatörző — így az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára, a belügyminiszter, továbbá az Információs Hivatal és a Nemzetbiztonsági Hivatal — nyilván tartásában nevezettre adatokat nem találtak.

A Bizottság az ellenőrzési eljárás megkezdésekor a fentiekrel értesítette Karvalics Imrét, s egyben tájékoztatta, hogy az iratokat megtekintheti a Bizottságoknál.

Ezzel a jogával Karvalics Imre nem élt. Szabályszerű értesítés ellenére nem jelent meg az ügy tárgyalásán, és az ügyre vonatkozó álláspontját írásban sem terjesztette elő. A Bizottság ezért a rendelkezésére álló adatok alapján hozta meg döntését.

A Bizottság határozata az 1994. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Etv.) alábbi §-ain alapul:

Az Etv. 2. § (3) bekezdés 19. pontja kimondja, hogy ellenőrizni kell az állami költségvetési támogatásra jogosult pártok megyei és országos elnökségének tagjait, vagy annak megfelelő vezető testületi tisztségviselőit.

Karvalics Imre a költségvetési támogatásban részesülő Munkáspárt Vas Megyei Tagozatának elnökségi tagja, tehát a törvény személyi hatálya alá tartozik.

Az Etv. 1. § c) pontja kimondja, hogy ellenőrizni kell, hogy a 2. §-ban meghatározott személyek teljesítettek-e szolgálatot 1956—1957-ben karhatalmi alakulatban.

A Bizottság a honvédelmi miniszter által megküldött iratok alapján bizonyítottan látta, hogy Karvalics Imre karhatalmi alakulatban szolgált 1957. március 25-től 1957. szeptember 1-jéig. A Bizottság ezért ezt az Etv. 14. §-ban foglaltaknak megfelelően a határozatában megállapította.

A Bizottság az Etv. 18. § (1)—(2) bekezdései és a 19. § (1) bekezdése alapján szólította fel Karvalics Imrét a tisztességéről való lemondásra, a jogorvoslati lehetőségére, valamint tájékoztatta őt a határozat nyilvánosságra hozatalának feltételeiről.

A Bizottság eljárása egyebekben az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény vonatkozó rendelkezésein alapul.

Budapest, 2003. november hó 13. napján.

Fehérmé dr. Léb Judit s. k.,
a III. sz. Bizottság soros elnöke

Dr. Pintér Mária s. k.,
a III. sz. Bizottság tagja

Dr. Cseicsner Éva s. k.,
a III. sz. Bizottság tagja

Az Egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzésére létrehozott III. sz. Bizottság

3.B/XIX-161/2003-12

Az Egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról szóló 1994. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Törvény) 5. §-ának (1) bekezdésével létrehozott III. sz. Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2003. évi november hó 11. napján megtartott zárt tárgyaláson meghozta a következő

határozatot:

A Bizottság megállapítja, hogy Nagy Imre 1956—1957-ben karhatalmi alakulatban teljesített szolgálatot.

A Bizottság felszólítja Nagy Imrét, hogy a Munkáspárt Veszprém Megyei Tagozatának alelnöki tiszttségéről a jelen határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül mondjon le, ellenkező esetben a 30. napot követő 15. nap elteltével a határozatát — nyilvánosságra hozatal céljából — a Magyar Közlöny személyi részében és a Magyar Távirati Iroda útján közzéteszi.

A határozattal szemben a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, de a III. sz. Bizottságnál 3 példányban előterjesztett keresettel lehet élni. A kereset benyújtása a határozat nyilvánosságra hozatalára halasztó hatályú.

Indokolás

Nagy Imre a Munkáspárt Veszprém Megyei Tagozatának alelnöke.

A Bizottság az ellenőrzési eljárás során a Magyar Köztársaság honvédelmi minisztere által megküldött dokumentumok — így a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Központi Irattárában kezelt személyi anyagok közül Nagy Imre anyagában található „Személyi adatlap” és „Önéletrajz” (ez utóbbi kelte: 1964.) — adatai alapján megállapította, hogy Nagy Imre 1956. november 7-től 1957. áprilisáig karhatalmi alakulatban teljesített szolgálatot Keszthely városban és környékén.

A többi adatörző — így az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára, a belügyminiszter, továbbá az Információs Hivatal és a Nemzetbiztonsági Hivatal — nyilván tartásában nevezettről adatokat nem talált.

A Bizottság az ellenőrzési eljárás megkezdésekor a fentiekről értesítette Nagy Imrét, s egyben tájékoztatta, hogy az iratokat megtekintheti a Bizottságnál. Ezzel a jogával Nagy Imre nem élt. A tárgyaláson megjelent, és elismerte mind a karhatalmi múltját, mind pedig azt a körülményt, hogy a munkáspártban betöltött tisztsége folytán a törvény személyi hatálya alá tartozik. Előadta, hogy a „Munkás-Paraszt hatalomért” emlékérem tulajdonosa.

Az 1994. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Etv.) 2. § (3) bekezdés 19. pontja kimondja, hogy ellenőrizni kell az állami költségvetési támogatásra jogosult pártok megyei és országos elnökségének tagjait, vagy annak megfelelő vezető testületi tisztségviselőit.

A Bizottság a bizonyítási eljárás során megállapította, hogy Nagy Imre a költségvetési támogatásban részesülő Munkáspárt Veszprém Megyei Tagozatának alelnöke, és ilyen módon a törvény személyi hatálya alá tartozik.

Az Etv. 1. § c) pontja szerint ellenőrizni kell, hogy a 2. §-ban meghatározott személyek teljesítettek-e szolgálatot 1956—1957-ben karhatalmi alakulatban.

A Bizottság a honvédelmi miniszter által megküldött iratok, valamint Nagy Imre eljárás során tett személyes előadása alapján bizonyítottan látta, hogy nevezett 1956—1957-ben karhatalmi alakulatban szolgált, ezért ezt az Etv. 14. §-ban foglaltak alapján határozatában megállapította.

A Bizottság az Etv. 18. § (1)—(2) bekezdései és a 19. § (1) bekezdése alapján szólította fel Nagy Imrét a tisztességéről való lemondásra, a jogorvoslati lehetőségére, valamint tájékoztatta őt a határozat nyilvánosságra hozatalának feltételeiről.

A Bizottság eljárása egyebekben az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény vonatkozó rendelkezésein alapul.

Budapest, 2003. november hó 11. napján.

Fehérné dr. Léb Judit s. k.,
a III. sz. Bizottság soros elnöke

Dr. Pintér Mária s. k.,
a III. sz. Bizottság tagja

Dr. Cseicsner Éva s. k.,
a III. sz. Bizottság tagja

Az Egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzésére létrehozott III. sz. Bizottság

3.B/XIX-117/2003-12

Az Egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról szóló 1994. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Törvény) 5. §-ának (1) bekezdésével létrehozott III. sz. Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2003. évi november hó 11. napján megtartott zárt tárgyaláson meghozta a következő

határozatot:

A Bizottság megállapítja, hogy *Szabó István* 1956—1957-ben karhatalmi alakulatban teljesített szolgálatot.

A Bizottság felszólítja *Szabó Istvánt*, hogy a Munkáspárt Vas Megyei Tagozatának elnökségi tagságának tisztségéről a jelen határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül mondjon le, ellenkező esetben a 30. napot követő 15. nap elteltével a határozatát — nyilvánosságra hozatal céljából — a Magyar Közlöny személyi részében és a Magyar Távirat Iroda útján közzéteszi.

A határozattal szemben a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, de a III. sz. Bizottságnál 3 példányban előterjesztett keresettel lehet élni. A kereset benyújtása a határozat nyilvánosságra hozatalára halasztó hatályú.

Indokolás

Szabó István a Munkáspárt Vas Megyei Tagozatának elnökségi tagja.

A Bizottság az ellenőrzési eljárás során a Magyar Köztársaság honvédelmi minisztere által megküldött dokumentumok, így a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Központi Irattárában kezelt személyi anyagok közül *Szabó István* anyagában található „Tiszti szolgálati adatlap” és „Tiszti statisztikai nyilvántartó lap”, valamint „Felülvizs-

galati lap” adatai, továbbá *Szabó István* tárgyaláson elhangzott személyes előadása alapján megállapította, hogy *Szabó István* 1956. november 9-től 1957. április 15-ig a II. sz. Karhatalmi ezredben teljesített szolgálatot Budapesten.

A többi adatörző — így az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára, a belügyminiszter, továbbá az Információs Hivatal és a Nemzetbiztonsági Hivatal — nyilván tartásában nevezettről adatokat nem talált.

A Bizottság az ellenőrzési eljárás megkezdésekor a fentiekről értesítette *Szabó Istvánt*, s egyben tájékoztatta, hogy az iratokat megtekintheti a Bizottságoknál. Ezzel a jogával *Szabó István* élt. A tárgyaláson megjelent, és elismerte a karhatalmi múltját. Tagadta azonban, hogy a Munkáspárt tisztségviselője lenne, kijelentette, hogy igazolni ezt az állítását nem tudja, és nem is kívánja. Előadta, hogy a „Munkás—Paraszt” hatalomért emlékérem tulajdonosa több más kitüntetéssel együtt.

Az 1994. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Etv.) 2. § (3) bekezdés 19. pontja kimondja, hogy ellenőrizni kell az állami költségvetési támogatásra jogosult pártok megyei és országos elnökségének tagjait, vagy annak megfelelő vezető testületi tisztségviselőit.

A Bizottság a bizonyítási eljárás során megállapította, hogy *Szabó István* a költségvetési támogatásban részesülő Munkáspárt Vas Megyei Tagozatának elnökségi tagja, és ilyen módon a törvény személyi hatálya alá tartozik. Bizonyítja ezt az a körülmény, hogy a Munkáspárt Vas Megyei Tagozatának elnöke a Bizottság részére ebben a minőségében igazolta nevezetett. A Bizottság ez utóbbi igazolást fogadta el döntése alapjául.

Az Etv. 1. § c) pontja szerint ellenőrizni kell, hogy a 2. §-ban meghatározott személyek teljesítettek-e szolgálatot 1956—1957-ben karhatalmi alakulatban.

A Bizottság a honvédelmi miniszter által megküldött iratok, valamint *Szabó István* eljárás során tett személyes előadása alapján bizonyítottnak látta, hogy nevezett 1956—1957-ben karhatalmi alakulatban szolgált, ezért ezt az Etv. 14. §-ban foglaltak alapján határozatában megállapította.

A Bizottság az Etv. 18. § (1)—(2) bekezdései és a 19. § (1) bekezdése alapján szólította fel *Nagy Imrét* a tisztségéről való lemondásra, a jogorvoslati lehetőségére, valamint tájékoztatta őt a határozat nyilvánosságra hozatalának feltételeiről.

A Bizottság eljárása egyebekben az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény vonatkozó rendelkezésein alapul.

Budapest, 2003. november hó 11. napján.

Fehérné dr. Léb Judit s. k.,
a III. sz. Bizottság soros elnöke

Dr. Pintér Mária s. k.,
a III. sz. Bizottság tagja

Dr. Cseicsner Éva s. k.,
a III. sz. Bizottság tagja

Az Egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzésére létrehozott III. sz. Bizottság

3.B/XIX-61/2003-11

Az Egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról szóló 1994. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Törvény) 5. §-ának (1) bekezdésével létrehozott III. sz. Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2003. évi november hó 13. napján megtartott zárt ülésén meghozta a következő

határozatot:

A Bizottság megállapítja, hogy *Tóth Ernő* 1956—1957-ben karhatalmi alakulatban teljesített szolgálatot.

A Bizottság felszólítja *Tóth Ernőt*, hogy a Munkáspárt Hajdú-Bihar Megyei Tagozatának alelnöki tisztségéről a jelen határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül mondjon le, ellenkező esetben a 30. napot követő 15. nap elteltével a határozatát — nyilvánosságra hozatal céljából — a Magyar Közlöny személyi részében és a Magyar Távirati Iroda útján közzéteszi.

A határozattal szemben a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, de a III. sz. Bizottságnál 3 példányban előterjesztett keresettel lehet élni. A kereset benyújtása a határozat nyilvánosságra hozatalára halasztó hatályú.

Indokolás

Tóth Ernő jelenleg a Munkáspárt Hajdú-Bihar Megyei Tagozatának alelnöke.

A Bizottság a Magyar Köztársaság honvédelmi minisztere által megküldött dokumentumok, így a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Központi Irattárában őrzött és kezelt, *Tóth Ernőre* vonatkozó szolgálati adatlap jelen ügyre vonatkozó oldalai, a Debrecenben, 1957. december 14-én kelt saját kezűleg írt „Kérelem”, s ugyanekkor kelt „Nyilatkozat”, valamint 1957. november 27-én kelt „Önéletrajz” alapján megállapította, hogy *Tóth Ernő* 1956—1957-ben karhatalmi alakulatban teljesített szolgálatot.

A többi adatörző — így az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára, a belügyminiszter, továbbá az Információs Hivatal és a Nemzetbiztonsági Hivatal — nyilvánosságában nevezettől adatokat nem talált.

A Bizottság az ellenőrzési eljárás megkezdésekor a fentiekről értesítette *Tóth Ernőt*, s egyben tájékoztatta, hogy az erre vonatkozó iratokat a Bizottságnál megtekintheti. Ezzel a jogával *Tóth Ernő* nem élt. Szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg az ügy tárgyalásán, és az ügyre vonatkozó álláspontját írásban sem terjesztette elő.

A Bizottság ezért a rendelkezésére álló adatok alapján — amely adatok elegendőnek mutatkoztak a törvényi tényállásban foglaltak megállapításához — hozta meg döntését.

A Bizottság határozata az 1994. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Etv.) alábbi §-ain alapul:

Az Etv. 2. § (3) bekezdés 19. pontja kimondja, hogy ellenőrizni kell az állami költségvetési támogatásra jogosult pártok megyei és országos elnökségének tagjait vagy annak megfelelő vezető testületi tisztségviselőit.

Tóth Ernő a költségvetési támogatásban részesülő Munkáspárt Hajdú-Bihar Megyei Tagozatának alelnöke, tehát a törvény személyi hatálya alá tartozik.

Az Etv. 1. § c) pontja kimondja, hogy ellenőrizni kell, hogy a 2. §-ban meghatározott személyek teljesítettek-e szolgálatot 1956—1957-ben karhatalmi alakulatban.

A Bizottság a honvédelmi miniszter által megküldött iratok alapján bizonyítottan látta, hogy *Tóth Ernő* karhatalmi alakulatban szolgált 1956—1957-ben, és ezt határozatában az Etv. 14. §-ban foglaltak szerint megállapította.

A Bizottság az Etv. 18. § (1)—(2) bekezdései és a 19. § (1) bekezdése alapján szólította fel *Tóth Ernőt* a tisztségéről való lemondásra, a jogorvoslati lehetőségére, valamint tájékoztatta őt a határozat nyilvánosságra hozatalának feltételeiről.

A Bizottság eljárása egyebekben az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény vonatkozó rendelkezésein alapul.

Budapest, 2003. november hó 13. napján.

Fehérné dr. Léb Judit s. k.,
a III. sz. Bizottság soros elnöke

Dr. Pintér Mária s. k.,
a III. sz. Bizottság tagja

Dr. Cseicsner Éva s. k.,
a III. sz. Bizottság tagja

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 23/2004. (II. 20.) Korm. rendelete

a Magyar Köztársaság Kormánya és a Perui
Köztársaság Kormánya közötti mezőgazdasági
együttműködésről szóló egyezmény kihirdetéséről

(A diplomáciai jegyzékváltás 1999. június 14-én
megtörtént.)

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és a Perui Köztársaság Kormánya közötti mezőgazdasági együttmű-

ködekről szóló, Budapesten, 1998. szeptember 14-én aláírt egyezményt e rendelettel kihirdeti.

2. §

Az egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény a Magyar Köztársaság Kormánya és a Perui Köztársaság Kormánya közötti Mezőgazdasági Együttműködésről

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Perui Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Felek),

a két nemzet közötti baráti szálak szorosabbra fűzésének óhajától vezéreltetve,

annak tudatában, hogy érdekükben áll a műszaki és tudományos haladás mindkét fél javát szolgáló előmozdítása és fejlesztése,

tekintettel közös érdekeltségükre abban, hogy ösztönnözzék a tudományos kutatást, a fenntartható fejlődést és a technológia átadást az agrárium területén, lehetővé téve mindkét országban ezen erőforrások felelősségteljes hasznosításának biztosítását,

egyetértésre jutottak, hogy megkötik a jelen Mezőgazdasági Együttműködési Egyezményt.

I. Cikkely

Jelen Egyezmény célja a két ország közötti mezőgazdasági témájú műszaki és tudományos együttműködés előmozdítása programok és projektek kidolgozása és végrehajtása útján a gyümölcsstermesztés, a zöldségtermesztés, a gabonafélék, a hüvelyesek, a gumós növények, az embrió-transzplantáció, a biotechnológia, az állattenyésztés, a növény- és állategészségügy, az agráripari kultúrák, a termékértékesítés területén, valamint a felek érdeklődésére számot tartó más területeken.

II. Cikkely

A Felek a jelen Egyezmény alapján kiegészítő megállapodásokat köthetnek, amelyekben pontosíthatják a célokat, a munkák ütemterveit, a Felek kötelezettségeit, a finanszírozási kérdéseket, az ágazati szerveket és/vagy függőégeket, a projektek végrehajtásának felelőseit és az egyes műveleti tervek kidolgozásának határidőit.

III. Cikkely

A projektek ezen kívül kiterjedhetnek a többi között az alábbi együttműködési formákra:

a) az agrárszektor gazdasági és társadalmi fejlődését elősegítő kutatási, képzési és képesítési tevékenységek közös és összehangolt megvalósítása;

b) szemináriumok és konferenciák szervezése, tudományos információcseré az I. Cikkelyben megjelölt területeken és általános agrárdokumentáció csere;

c) bármely egyéb műszaki együttműködési forma, amelynek célja a Felek agrárfejlődésének előmozdítása.

IV. Cikkely

A Felek a műszaki együttműködés különféle formáit e célból létrehozandó agrárprojektek keretében valósítják meg

a) szakosító, szakmai továbbképző és műszaki gyakorlat szerzési tanulmányi ösztöndíjak biztosításával;

b) szakértők, kutatók, szakemberek kérdésével szakirányú konzultánsi és tanácsadói szolgáltatás nyújtása céljából;

c) eszközök és anyagok cseréjével;

d) információ- és tapasztalatcserével.

V. Cikkely

A Felek az I., III. és IV. Cikkelyben említett műszaki együttműködési formák körébe illeszkedő projektek végrehajtásához a nemzeti törvényeikben, valamint a vonatkozó kiegészítő megállapodásokban rögzítettekkel összhangban kérhetik nemzetközi szervek részvételét a projektekben, illetve azok finanszírozásában.

VI. Cikkely

A Felek kijelölik a II. Cikkelyben rögzített műszaki együttműködési projektekké kapcsolatos egyeztetést végző képviselőket, és gondoskodnak a szükséges hivatalos lépések megtételéről a saját országukban a témára vonatkozóan hatályos törvényi szabályozással összhangban.

VII. Cikkely

A képviselők közös elhatározásból és meghatározott időszakonként összeülnek

a) a jelen Egyezmény és az azt kiegészítő megállapodások végrehajtásának előmozdítása, megkönnyítése és adott esetben ellenőrzése,

b) a megvalósítás ütemének figyelemmel kísérése és az e célt szolgáló agrárprojektek tökéletesítésének előmozdítása,

c) az e célt szolgáló agrárprojektek végrehajtása során elért eredmények kiértékelése céljából.

VIII. Cikkely

Jelen Egyezmény értelmezésével és végrehajtásával kapcsolatban felmerülő bármely nézeteltérést a Felek diplomáciai úton oldanak meg.

IX. Cikkely

Jelen Egyezmény három évig marad hatályban. A Felek diplomáciai úton értesítik egymást, hogy eleget tettek az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső jogi előírásaiknak. Az Egyezmény a későbbi jegyzék keltének napján lép hatályba.

X. Cikkely

Jelen Egyezményt a Felek hallgatólágosan kétévenként meghosszabbítják, kivéve, ha a Felek valamelyike az adott időszak lejártá előtt legalább hat hónappal azt a másik Félnek felmondja.

Kelt Budapesten, 1998. szeptember 14-én, magyar és spanyol nyelven, mindkét nyelvű szöveg egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság
Kormánya nevében

A Perui Köztársaság
Kormánya nevében''

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban 1999. június 14. napjától kell alkalmazni.

(2) A rendelet végrehajtásáról a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter gondoskodik.

Budapest, 1999. május 3.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök*

* A Kormány az 1999. május 3-i ülésén fogadta el a kormányrendeletet. Az Egyezmény hatálybalépését követő kihirdetéséről a 2108/1999. (V. 21.) Korm. határozat 3. pontja rendelkezett.

A Kormány 24/2004. (II. 20.) Korm. rendelete

a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet létrehozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről

(A jóváhagyásról szóló okirat letétbe helyezése
2004. január 1. napján megtörtént.)

1. §

A Kormány a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet létrehozásáról szóló Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

2. §

A Megállapodás magyar nyelvű szövege a következő:

„A Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet létrehozásáról szóló Megállapodás

Preambulum

Egy 1924. november 29-én kelt Megállapodás értelmében Spanyolország, Franciaország, Görögország, Magyarország, Olaszország, Luxemburg, Portugália és Tunézia Kormányai megállapodtak a Nemzetközi Borászati Hivatal létrehozásában.

Az akkori tagországok 1958. szeptember 4-én kelt határozata alapján a Hivatal a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Hivatal nevet vette fel. Ez a kormányközi szervezet 2001. április 3-án negyvenöt tagállamot tömörít.

Az 1997. december 5-én, Buenos Aires-ben (Argentína) tartott ülés során elfogadott, COMEX 2/97 számú állásfoglalásában a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Hivatal Közgyűlése elhatározta, hogy szükség szerint az új nemzetközi helyzethez igazítja a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Hivatal feladatkörét, emberi, tárgyi és pénzügyi eszközeit, sőt adott esetben működési mechanizmusát és rendelkezéseit is annak érdekében, hogy világviszonylatban képes legyen a szőlő- és borágazatot érő kihívásokra válaszolni és az ágazat jövőjét biztosítani.

A fent említett Megállapodás 7. cikkének értelmében, harminchat állam felkérésének megfelelően, a Francia Köztársaság Kormánya összehívta a tagállamok Konferenciáját, amelyre 2000. június 14-én, 15-én és 22-én, valamint 2001. április 3-án került sor Párizsban.

Ennek értelmében a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Hivatal tagállamai (a továbbiakban: Felek) a következőkben állapodtak meg:

I. Fejezet

Célkitűzések és hatáskörök

1. Cikk

1. A Felek megállapodnak, hogy létrehozzák a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezetet (OIV), amely átveszi a módosított 1924. november 29-i Megállapodás értelmében alapított Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Hivatal szerepét. A Szervezet működését a jelen Megállapodás rendelkezései szabályozzák.

2. Az OIV célkitűzéseit és a 2. Cikkben meghatározott hatásköreit olyan tudományos és technikai jellegű kormányközi szervezetként valósítja meg, illetve gyakorolja, amelynek kompetenciája a szőlőre, borra, boralapú italokra, csemege-szőlőre, mazsolaszőlőre és egyéb, szőlő alapú termékekre terjed ki.

2. Cikk

1. Hatáskörét illetően az OIV célkitűzései a következők:

a) jelzi a tagországok felé azokat az intézkedéseket, amelyeket a termelők, a fogyasztók, valamint a szőlő- és borágazat egyéb szereplőinek elvárásai és törekvései érdekében eszközölnek;

b) segítséget nyújt olyan más nemzetközi kormányközi vagy civil szervezeteknek, amelyek normatív tevékenységeket látnak el;

c) a szőlészeti és borászati termékek előállítása és forgalmazása körülményeinek javítása és a fogyasztói érdekek figyelembevétele érdekében, aktívan közreműködik a már létező eljárások és szabályok nemzetközi harmonizációjában, valamint szükség esetén új nemzetközi szabályok kidolgozásában.

2. Ezen célkitűzések elérése érdekében az OIV az alábbi feladatkörrel rendelkezik:

a) a tagok igényeinek kielégítése érdekében, elősegíti és megfelelő módon irányítja a tudományos és technikai kutatásokat és kísérleteket, amelyek eredményeit kiértékeli — adott esetben elismert szakemberek bevonásával — majd az eredményeket a megfelelő módon ismerteti;

b) ajánlásokat dolgoz ki és fogalmaz meg, amelyek alkalmazását a tagokkal együttműködve követi nyomon, különös tekintettel az alábbi szakterületekre:

(i) a szőlőtermesztés feltételei,

(ii) borászati eljárások,

(iii) a termékek meghatározása és/vagy leírása, a címkézés és a forgalmazás feltételei,

(iv) a szőlő alapú termékek analitikai és értékelési módszerei;

c) minden az alábbi területekkel kapcsolatos javaslatot a tagok elé terjeszt véleményezésre:

(i) a szőlő alapú termékek eredetét, különösen a fogyasztókra tekintettel, a címkén szereplő információkkal kapcsolatban,

(ii) a földrajzi árujelzők védelmét, nevezetesen a szőlőbortermelő területek és az eredetmegjelöléseket, függetlenül attól, hogy azokban szerepel-e ahhoz kapcsolódó földrajzi név vagy sem. Mindennek feltétele, hogy ne sértsék a kereskedelmi és a szellemi tulajdonlás szempontjából a nemzetközi Megállapodásokat,

(iii) a szőlészeti és borászati növényi származékok elismerésére és védelmére vonatkozó tudományos és technikai feltételek javítása;

d) közreműködik a jogszabályok tagállamok által történő harmonizációjában és kiigazításában, és szükség esetén megkönnyíti a hatáskörébe tartozó eljárások kölcsönös elismertetését;

e) a hozzáférhető országok vagy szervezetek között közvetítő szerepet vállal, aminek költségeit a kérelmezők viselik;

f) nyomon követi, illetve értékeli a tudományos és technikai fejlődés és haladás azon vonulatait, amelyek jelentős mértékben és tartósan befolyásolhatják a szőlő- és borágazatot, és ezekről időben tájékoztatja a tagokat;

g) részt vesz a fogyasztók egészségvédelmét és az élelmiszer-biztonságot célzó tevékenységekben;

(i) olyan tudományos szakértői megfigyelés révén, amely lehetővé teszi a szőlő alapú termékek jellemzőinek kiértékelését,

(ii) elősegítve és irányítva az alkalmazott táplálkozási és egészségügyi jellemzőkre irányuló kutatásokat,

(iii) a 2. Cikk n) bekezdésben meghatározott személyeken és szervezeteken kívül, az ezen kutatásokból származó információkat eljuttatja az orvosi és más egészségügyi területeken tevékenykedők számára is;

h) elősegíti a tagok közötti együttműködést:

(i) az adminisztrációs együttműködés által,

(ii) meghatározott információk cseréje által,

(iii) szakembercseréje által,

(iv) szakmai segítségnyújtás vagy tanácsadás által, mégpedig közös projektek és más közös tanulmányok lebonyolítását illetően;

i) működése és tevékenysége során figyelembe veszi az egyes tagországok a szőlő alapú termékek előállítási módszereihez, valamint a bortermelési és a szőlő/boralapú szeszes italok előállításának metodikájához kapcsolódó sajátosságait;

j) tevékenyen közreműködik a szőlővel és a szőlő alapú termékkel kapcsolatos oktatási és képzési rendszerek fejlesztésében;

k) tevékenyen közreműködik a világ szőlészeti és borászati örökségeinek, illetve a hozzájuk kapcsolódó történelmi, kulturális, emberi, társadalmi és környezeti sajátosságok és tények megismerését vagy elismerését célzó tevékenységekben;

l) védnökséget vállal azokban az állami vagy magánkezdemenyzésekben, amelyeknek nem kereskedelmi jellegű tárgya a hatáskörébe tartozik;

m) tevékenysége során és felmerülő szükség esetén felügyeli és irányítja az ágazat szereplői közötti hasznos párbeszédet, és ezen résztvevőkkel megfelelő megállapodásokat köt;

n) összegyűjti, feldolgozza és biztosítja a legmegfelelőbb információk terjesztését:

(i) tagjainak és megfigyelőinek,

(ii) más nemzetközi szervezeteknek mind a kormányközi, mind a nem-kormányzati szervezeteknek,

(iii) a termelőknek, a fogyasztóknak és a szőlő- és borágazat egyéb szereplőinek,

(iv) a többi érdekelt országnak,

(v) a médiáknak és szélesebb körben a nagy nyilvánosságnak.

Az információáramlás és a kommunikáció megkönnyítése érdekében az OIV arra kéri tagjait, lehetséges kedvezményezettjeit és adott esetben a nemzetközi szervezeteket, hogy az ésszerű és elfogadható kérelmek esetében bocsássák rendelkezésére a kért adatokat és bármely egyéb értékelési szempontokat.

o) rendszeres időközönként felülvizsgálja saját szervezeti felépítésének és működési eljárásainak hatékonyságát.

II. Fejezet

Szervezeti felépítés

3. Cikk

1. Az OIV szervezeti felépítése a következő:

- a) Közgyűlés,
- b) elnök,
- c) alelnökök,
- d) vezérigazgató,
- e) Végrehajtó Bizottság,
- f) Tudományos és Technikai Bizottság,
- g) Központi Iroda,
- h) bizottságok, albizottságok, szakértői csoportok,
- i) Titkárság.

2. Az OIV minden egyes tagját az általuk választott küldöttek képviselik. Az OIV plenáris szerve a Közgyűlés, amely a tagok által meghatalmazott küldöttekből áll. A Közgyűlés egyes hatásköri funkcióit átruházhatja a Végrehajtó Bizottságra, amelyben a tagok egy küldöttel képviseltetik magukat. A Végrehajtó Bizottság saját hatáskörénél fogva bizonyos rutinszerű adminisztratív jellegű funkciókat az OIV Központi Irodájára ruházhat át, amelynek tagjai az OIV elnöke, alelnökei, illetve a bizottságok és az albizottságok elnökei. Az elnök, az első alelnök és a bizottságok elnökei különböző nemzetiségűek.

3. Az OIV az általa folytatott tudományos tevékenységet a szakértői csoportokban, az albizottságokban és a bizottságokban fejti ki, amelyek munkáját a Tudományos és Technikai Bizottság hangolja össze a Közgyűlés által jóváhagyott stratégiai terv alapján.

4. A vezérigazgató az OIV belső vezetéséért, a személyzet felvételéért és irányításáért felelős. A munkaerő-felvétel szabályozó feltételeknek a lehető legnagyobb mértékben biztosítaniuk kell a Szervezet nemzetközi jellegét.

5. Az OIV-ben megfigyelők is közreműködhetnek, akik akkor kezdenek meg munkájukat, miután írásban elfogadták a jelen Megállapodást és a hozzákapcsolódó Belső Működési Szabályzatban meghatározott rendelkezéseket.

6. A Szervezet székhelye Párizs (Franciaország).

III. Fejezet

Szavazati jogok

4. Cikk

Minden tag szabadon meghatározhatja küldötteinek számát, de alapvetően csak két szavazattal rendelkezik, amelyekhez adott esetben további járulékos szavazatok is hozzáadódhatnak. Ezen járulékos szavazatok számát minden tagállamnak a szőlő- és borágazatban betöltött relatív helyét meghatározó objektív kritériumok alapján számítják a jelen Megállapodás részét képező 1. és 2. számú mellékletben foglalt feltételek szerint. Az előbb említett két szám összege alkotja a súlyozott szavazatok számát. Az egyes tagállamoknak a szőlő- és borágazatban betöltött szerepét meghatározó koefficiens felülvizsgálatára az 1. számú melléklet rendelkezéseinek megfelelően, rendszeres időközönként kerül sor.

IV. Fejezet

A működés, határozathozatal rendje

5. Cikk

1. Az OIV legfőbb szerve a Közgyűlés, amely megvitatja és elfogadja az OIV szervezeti felépítésére és működésére vonatkozó szabályokat, valamint az általános horderejű, tudományos, technikai, gazdasági és jogi természetű állásfoglalási javaslatokat, dönt bizottságok és albizottságok létrehozásáról és megszüntetéséről. A Közgyűlés a rendelkezésre álló hitelkereteken belül meghatározza a költségvetés bevételeit és kiadásait, ellenőrzi és jóváhagyja a könyvelést. A szőlő- és a szőlő alapú termékekre vonatkozóan adaptálja azokat az együttműködési jegyzőkönyveket,

amelyeket az OIV a nemzetközi szervezetekkel köthet. A Közgyűlés évente egyszer ülésezik. Rendkívüli ülés összehívására akkor kerülhet sor, ha azt az OIV tagjainak egyharmada kéri.

2. A határozatok csak akkor érvényesek, ha az üléseken a tagok egyharmadának küldöttei részt vesznek, és az általuk leadható súlyozott szavazatok száma legalább az összes leadható súlyozott szavazat fele. Egy adott tag saját képviselőjét rábízhhatja egy másik tag küldöttjére, de egy küldött a saját maga képviselőtén túlmenően kizárólag egy másik tag képviselőjét vállalhatja át.

3. a) Az általános jelentőségű, tudományos, technikai, gazdasági és jogi természetű állásfoglalásra vonatkozó javaslatok elfogadására, illetve a bizottságok és albizottságok létrehozására és megszüntetésére vonatkozóan a Közgyűlés rendes határozathozatali eljárása a konszenzus. Ebben a tárgykörben ugyanez az eljárás vonatkozik a Végrehajtó Bizottságra is hatásköre gyakorlása közben.

b) A konszenzusos eljárás nem alkalmazható az OIV elnökének, a bizottságok és az albizottságok elnökeinek, valamint a vezérigazgató megválasztására, a költségvetés, illetve a tagok tagdíjainak megszavazására. Ezen túlmenően a konszenzusos eljárás nem alkalmazható az egyéb a Belső Működési Szabályzatban foglalt pénzügyi határozatok esetében sem.

c) Abban az esetben, ha a Közgyűlésnek vagy a Végrehajtó Bizottságnak nem sikerül konszenzust elérnie egy állásfoglalás- vagy határozattervezet első bemutatásakor, az elnök a soron következő közgyűlési vagy végrehajtó bizottsági ülés előtti időszakban a különböző nézőpontok közelítése érdekében az összes lehetséges módon megpróbál a tagokkal konzultálni. Amennyiben az összes, konszenzus kialakítására irányuló kísérlet eredménytelen, úgy az elnök minősített többséggel történő szavazást rendelhet el, amelynek során minden tag egy szavazatra jogosult, és amely minősített többséghez a jelen levő vagy képviselt tagok kétharmad plusz egy szavazata szükséges. Mindazonáltal abban az esetben, ha egy tag alapvető nemzeti érdekeit fenyegetve érzi, a szavazást egy évvel elhalasztják. Ha ezt az álláspontot utólag az érintett tagállam külügyminisztere vagy bármely más politikai hatósága írásban megerősíti, a szavazásra nem kerül sor.

4. a) Az OIV elnökének, a bizottságok és az albizottságok elnökeinek és a vezérigazgató megválasztása súlyozott minősített többséggel történik, amihez a jelen levő vagy képviselt tagok súlyozott szavazatainak kétharmada és egy szavazat szükséges. A megválasztáshoz az is feltétel, hogy a jelen levő vagy képviselt tagoknak a fele és egy tag az adott jelöltet támogassa. Amennyiben ezek a feltételek nem teljesülnek, három hónapon belül rendkívüli Közgyűlést kell összehívni. Ez alatt az idő alatt és az adott körülményektől függően, az éppen hivatalban levő elnök, bizottságok és

albizottságok elnökei és a vezérigazgató továbbra is ellátják feladatukat.

b) Az OIV elnökének, a bizottságok és albizottságok elnökeinek megbízatása három évre szól. A vezérigazgató megbízása öt évig tart, majd további öt évre újraválasztható a megválasztását szabályozó feltételek szerint. A vezérigazgatót a Közgyűlés bármikor visszahívhatja, a megválasztásakor lefolytatott súlyozott minősített többségű, illetve a tagállamok többségét jelentő szavazási mód szerint.

5. A költségvetés és a tagok tagdíjainak megszavazása súlyozott minősített többséggel történik, amihez a jelen levő vagy képviselt tagok súlyozott szavazatainak kétharmada plusz egy szavazat szükséges. A Közgyűlés ugyanezen eljárás szerint nevezi ki a pénzügyi auditort is az OIV vezérigazgatójának és Központi Irodájának közös javaslatának és a Végrehajtó Bizottság kedvező véleménye alapján.

6. Az OIV hivatalos nyelve a francia, a spanyol és az angol. A nyelvhasználat pénzügyi feltételeit a jelen Megállapodás 2. számú melléklete tartalmazza, jóllehet a Közgyűlés szükség esetén az 5. Cikk, 3. bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek szerint ezen feltételekben módosításokat eszközölhet. A tagok közötti kommunikáció javítása érdekében, egy vagy több tag kérésére ugyanazon pénzügyi feltételek mellett további nyelveket, mégpedig a német és az olasz nyelvet is alkalmazni lehet. Ezt megelőzően azonban a kérés beterjesztését követően az érintett felhasználóknak hivatalosan is el kell fogadniuk az ezzel járó pénzügyi terheket. Mindösszesen öt nyelv alkalmazását meghaladóan minden egyes új kérelmet a Közgyűlés elé kell bocsátani, amely az 5. Cikk, 3. bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek szerint hozza meg döntését. Azoknak az országoknak az esetében, amelyek nem tagjai a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezetnek, a vitás ügyek tárgyalásakor használt közvetítő nyelv továbbra is a francia.

7. Az OIV szervezeti egységeinek nyitott és jól áttekinthető módon kell működniük.

V. Fejezet

Az OIV finanszírozása

6. Cikk

1. Az OIV minden egyes tagja tagdíjat fizet, amelynek összegét a Közgyűlés állapítja meg évente. A tagdíj összege a jelen Megállapodás 1. és 2. számú mellékletében meghatározott rendelkezések szerint kerül megállapításra. Az esetlegesen újonnan belépő tagok tagdíját szintén a Közgyűlés állapítja meg a jelen Megállapodás 1. és 2. számú mellékletében meghatározott rendelkezések alapján.

2. Az OIV pénzügyi forrásai a tagok és megfigyelők kötelező éves hozzájárulásából, valamint az általa végzett tevékenységek eredményeiből tevődik össze. A kötelező hozzájárulást az OIV részére az adott naptári év folyamán kell kifizetni, amelyet túllépve a kifizetés késedelmesnek minősül.

3. Az OIV pénzügyi forrásaihoz a tagok önkéntes felajánlásaikkal is hozzájárulhatnak, az állami, vegyes (állami és magán) vagy magánkézben levő nemzeti vagy nemzetközi szervezetek pedig különféle adományokkal, segélyekkel, pénzügyi szubvenciókkal vagy egyéb pénzösszegekkel támogatják. Ezeknek a pénzügyi juttatásoknak azonban tiszteletben kell tartaniuk a Közgyűlés által, az 5. Cikk, 3. bekezdés a) pontjában meghatározott rendelkezések alapján kinyilvánított általános elveket, amelyek bekerülnek a Belső Működési Szabályzatba is.

7. Cikk

1. Amennyiben egy tagország két esedékes tagdíját nem fizeti be, úgy ennek megállapítása után a Végrehajtó Bizottságban és a Közgyűlésben való szavazati és részvételi joga automatikusan felfüggesztésre kerül. A Végrehajtó Bizottság minden esetet külön-külön megvizsgálva határozza meg, hogy az érintett tagok milyen feltételek szerint rendezhetik helyzetüket, illetve, hogy ennek elmulasztása esetén, mikor kell úgy tekinteni, hogy az érintett tag felmondta a Megállapodást.

2. Amennyiben egy tagország három esedékes tagdíját nem fizeti be, a vezérigazgató erről értesíti az érintett tagokat vagy megfigyelőket. Abban az esetben, ha a tartozást a nemfizetés harmadik évének december 31-étől számított két éven belül nem rendezik, úgy az érintett tagokat vagy megfigyelőket automatikusan kizárják az OIV-ből.

VI. Fejezet

A nemzetközi kormányközi szervezetek részvétele

8. Cikk

Az OIV munkájában nemzetközi kormányközi szervezetek is részt vehetnek, amelyek az OIV tagjává is válhatnak és hozzájárulhatnak annak finanszírozásához is, amelynek feltételeit minden egyes esetben a Közgyűlés határozza meg a Végrehajtó Bizottság javaslata alapján.

VII. Fejezet

A Megállapodás módosítása és felülvizsgálata

9. Cikk

1. A jelen Megállapodás módosítását bármelyik tag kezdeményezheti. Az erre irányuló javaslatokat a vezérigazgatóhoz kell írásban eljuttatni, aki a Szervezet összes többi tagjának megküldi azokat. Amennyiben az értesítést követő hat hónapon belül a teljes taglétszám fele és egy tag elfogadja a javaslatot, akkor a vezérigazgató azt az ezen időtartam lejárta után tartandó első Közgyűlés elé terjeszti megvitatás céljából. A döntést konszenzus alapján hozzák meg a jelen lévő vagy képviselt tagok. A Közgyűlés által történő elfogadás után a módosításoknak az egyes tagországok nemzeti jogalkotásában előírt belső elfogadási, jóváhagyási és ratifikálási eljárásokon kell keresztülmenniük. A módosítások hatálybalépésére az elfogadási, jóváhagyási, ratifikálási vagy csatlakozási nyilatkozat átadásától számított harmincadik napon kerül sor, amennyiben azt a Szervezet tagjainak kétharmada és egy tag eljuttatja a Szervezethez.

2. A jelen Megállapodás felülvizsgálata jogilag megindítható, amennyiben az erre irányuló kérelmet a tagok kétharmada plusz egy tag jóváhagyja. Ebben az esetben, a Francia Kormány hat hónapon belül összehívja a tagországok Konferenciáját. A felülvizsgálattal kapcsolatos programtervezetet és javaslatokat legalább két hónappal a konferencia megrendezése előtt meg kell küldeni a tagországoknak. Az így összehívott Konferencia saját maga határozza meg ügyrendjét. A Konferencia alatt a Főtitkár tisztelet az OIV vezérigazgatója tölti be.

3. A felülvizsgált megállapodás hatálybalépése előtt, a Szervezet Közgyűlése a jelen Megállapodás és a 10. Cikkben szereplő Belső Működési Szabályzat által rögzített feltételek alapján meghatározza, hogy azok a tagországok, amelyek részt vesznek a jelen Megállapodásban, de a felülvizsgálatra vonatkozóan nem adtak át elfogadási, jóváhagyási, ratifikálási vagy csatlakozási nyilatkozatot, milyen mértékben vehetnek részt az OIV munkájában a felülvizsgált megállapodás hatálybalépését követően.

VIII. Fejezet

Belső Működési Szabályzat

10. Cikk

A Közgyűlés elfogadja az OIV Működési Szabályzatát, amely szükség szerint részletesen felsorolja a jelen Megállapodás végrehajtási feltételeit. A Szabályzat elfogadásáig a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Hivatal Szabályzata

marad hatályban. A Szabályzat meghatározza a fenti bekezdésekben leírt szervek hatáskörét és működési szabályait, a megfigyelők részvételének feltételeit, a jelen Megállapodás kapcsán esetlegesen felmerülő fenntartások át tanulmányozásának feltételeit, valamint az OIV adminisztrációs és pénzügyi irányítására vonatkozó rendelkezéseket. Ezenkívül pontosan rögzíti, hogy az egyes témakörökben, különösképpen a pénzügyi finanszírozásra vonatkozóan, a döntéshozatal előtt milyen feltételek szerint kell a Közgyűlés és a Végrehajtó Bizottság tagjai számára szükséges iratokat az érintettekhez eljuttatni.

IX. Fejezet

Záró rendelkezések

11. Cikk

Az OIV jogi személyiséggel bír és az összes tagország felruhazza a hatáskörének gyakorlásához szükséges képességekkel.

12. Cikk

A jelen Megállapodást illetően kiegészítő javaslatokat lehet megfogalmazni, amelyeket az 5. Cikk, 3. bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek szerint a Közgyűlésnek kell elfogadni.

13. Cikk

A jelen Megállapodás aláírásra nyitva áll a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Hivatal valamennyi tagországa számára 2001. július 31-ig. A Megállapodás elfogadási, jóváhagyási, megerősítési vagy csatlakozási eljáráshoz van kötve.

14. Cikk

Bármely olyan állam, amelyre nem vonatkozik a jelen Megállapodás 13. Cikke, kérheti a Megállapodáshoz való csatlakozást. A csatlakozási kérelmeket közvetlenül az OIV-hez kell eljuttatni, egy másolatot pedig a Francia Köztársaság Kormányának kell elküldeni, aki értesíti erről a jelen Megállapodást aláíró államokat, illetve Feleket. Az OIV tájékoztatást ad tagjainak a beérkezett kérelmekről és az esetlegesen megfogalmazott észrevételekről. A tagoknak hat hónap áll rendelkezésére, hogy véleményüket eljuttassák az OIV-hez. A hat hónapos időtartam lejártá után a csatlakozási kérelem elfogadottnak tekintendő, ha azt a tagok többsége nem ellenezte. A letéteményes értesíti a kérelmező államot a kérelem elbírálásáról. A kérelem elfogadása esetén az érintett államoknak tizenkét hónap

áll rendelkezésére, hogy csatlakozási nyilatkozatát átadja a letéteményesnek. Azok a 13. Cikk által érintett államok, amelyek nem írták alá a jelen Megállapodást a meghatározott határidőn belül, a Megállapodáshoz bármikor csatlakozhatnak.

15. Cikk

Az elfogadási, jóváhagyási, megerősítési vagy csatlakozási okiratokat a Francia Köztársaság Kormányánál kell letétbe helyezni, aki ezekről értesíti a jelen Megállapodást aláíró államokat vagy Feleket. Az elfogadási, jóváhagyási, ratifikálási vagy megerősítési okiratok a Francia Köztársaság Kormányánál kerülnek letétbe helyezésre.

16. Cikk

1. A jelen Megállapodás hatálybalépésére a harmincegyedik elfogadási, jóváhagyási, megerősítési vagy csatlakozási okirat letétbe helyezését követő év január elsején lép hatályba.

2. Bármely olyan állam tekintetében, amely a jelen Megállapodást annak hatálybalépése után fogadja el, hagyja jóvá, megerősíti vagy csatlakozik hozzá, a jelen Megállapodás az elfogadási, jóváhagyási, megerősítési vagy csatlakozási okirat letétbe helyezését követő harmincadik napon lép hatályba.

3. A Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Hivatal Közgyűlése a módosított 1924. november 29-i Megállapodás és az ahhoz kapcsolódó Belső Működési Szabályzat által rögzített feltételek alapján meghatározza, hogy azok az országok, amelyek aláírták az előbb említett Megállapodást, de nem helyezték letétbe elfogadási, jóváhagyási, megerősítési vagy csatlakozási okiratát, milyen mértékben vehetnek részt az OIV munkájában, a Megállapodás hatálybalépését követően.

17. Cikk

1. A módosított 1924. november 29-i Megállapodás a jelen Megállapodás hatálybalépését követően megrendezésre kerülő első Közgyűlés egyhangú határozata által érvényét veszti, feltéve, ha a Megállapodást aláíró összes állam a jelen Megállapodás hatálybalépését megelőzően egyhangúlag meg nem egyezik a Megállapodás rendelkezéseinek érvényességi feltételeiről.

2. A Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet minden jog és kötelezettség tekintetében a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Hivatal jogutódja.

18. Cikk

A jelen Megállapodásban részes bármely fél a Megállapodást bármikor felmondhatja az OIV igazgatójához és a Francia Köztársaság Kormányához hat hónappal korábban eljuttatott előzetes értesítéssel. A Szervezetben résztvevő megfigyelők bármikor visszaléphetnek, amennyiben arról hat hónapos felmondási időtartam figyelembevétele mellett írásbeli nyilatkozatban értesítik az OIV vezérigazgatóját.

19. Cikk

A jelen Megállapodás letéteményese a Francia Köztársaság Kormánya. A Megállapodás francia, angol és spanyol nyelven írt mindhárom változata egyaránt hiteles.

A fentiek ismeretében, a kormányaik által szabályszerűen meghatalmazott alulírottak kézjegyükkel látták el a jelen Megállapodást, amely a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet (OIV) létrehozásáról rendelkezik.

Készült Párizsban, 2001. április 3-án.

*A jelen Megállapodás 4. és 6. Cikkében említett
1. számú melléklet*

**Az egyes tagállamoknak a szőlő- és borágazatban
elfoglalt helyzete meghatározásának feltételei**

1. Az egyes tagállamoknak a szőlő- és borágazatban elfoglalt relatív helyét meghatározó objektív kritériumok:

a) a megtermelt borok, speciális borok, mustok, szőlő-, boralapú alkoholok (borban kifejezve) mennyiségének átlaga az utolsó ismert ötéves időtartamra számítva, a szélső értékek figyelembevétele nélkül (T — Termelés);

b) az összes szőlőtermelésre használt földterület átlaga az utolsó ismert három évben (Ter — Terület);

c) a bor és bornak megfelelő italok mérhető fogyasztásának átlaga az utolsó ismert három évben F (Fogyasztás) = T (Termelés) — E (Export) + I (Import).

2. A tagállamok koefficiensének meghatározásához alkalmazandó egyenlet:

$$X\% = \left[0,60 \frac{T(\text{Tagállam})}{T(\text{Összes OIV})} + 0,20 \frac{\text{Ter}(\text{Tagállam})}{\text{Ter}(\text{Összes OIV})} + 0,20 \frac{F(\text{Tagállam})}{F(\text{Összes OIV})} \right] 100$$

3. A tagállamokra vonatkozó koefficiensek felülvizsgálatára:

a) a költségvetési év elején, egy új tag csatlakozását követően;

b) háromévente, az utolsó ismert statisztikai adatok figyelembevétele mellett kerül sor.

4. Új csatlakozók

Az OIV-hez az elkövetkező években csatlakozó új tagoknak kötelező pénzügyi hozzájárulást kell fizetniük. Ennek összegéhez, amely a jelen mellékletben leírt egyenlet alapján kerül kiszámításra, hozzáadódik a 2. számú mellékletben meghatározott feltételek alapján a nyelvhasználat költségeihez való hozzájárulás összege is.

*A jelen Megállapodás 4., 5. és 6. Cikkében említett
2. számú melléklet*

**Az egyes tagállamok szavazati jogának és kötelező
pénzügyi hozzájárulásának meghatározása,
a nyelvhasználat finanszírozásának feltételei**

1. Szavazati jog

Minden tagállam két szavazati joggal rendelkezik.

2. Járulékos szavazatok

Az összes járulékos szavazat száma megegyezik az összes alapvető szavazati jog felével. A járulékos szavazati jogokat az alapvető szavazati jogokon túl a járulékos szavazatszám erejéig ítélik meg az egyes tagállamok számára, attól függően, hogy mekkora az 1. számú mellékletben megadott képlet alapján kiszámított, a szőlő- és borágazatban elfoglalt relatív helyzetük.

3. Súlyozott szavazatok

Minden tagállam esetében a súlyozott szavazatok száma az alapvető szavazati jogok és az esetlegesen általa birtokolt járulékos szavazati jogok összegének felel meg.

4. A kötelező hozzájárulások megosztása

A tagállamok által fizetendő kötelező hozzájárulások összege a Közgyűlés által elfogadott költségvetés alapján kerül kiszámításra.

A kötelező hozzájárulások teljes összegének egyharmada az alapvető szavazati jogok szerint, míg kétharmada a járulékos szavazati jogok arányában kerül kiszámításra.

A régi és az új Megállapodás közötti átmeneti időszak megkönnyítése érdekében, minden tagállam két alapvető szavazati jogának megfelelő pénzügyi hozzájárulás nem lehet kisebb a jelen Megállapodás hatálybalépésekor az első költségvetési évre meghatározott „hozzájárulási egységösszegnél”. Adott esetben a járulékos szavazati jogok arányában fizetendő pénzügyi hozzájárulás összege kiigazításra kerül annak érdekében, hogy elérje az elfogadott költségvetés alapján számított kötelező hozzájárulások teljes összegét.

5. A nyelvhasználat pénzügyi vonatkozásai

A nyelvhasználat felmerülő költségeit teljes egészében az OIV általános költségvetése fedezi, és a tagokból illetve felhasználó megfigyelőkből álló különböző nyelvi csoportoknak nem kell erre a célra külön hozzájárulást fizetniük.

A nyelvhasználat feltételeire vonatkozóan a Belső Működési Szabályzatban rögzített külön rendelkezések lesznek az irányadók.

Az egyetlen eredeti, angol, francia és spanyol nyelven írt példánnyal megegyező hiteles másolat. Az eredeti példány a Francia Köztársaság Külügyminisztériumának irattárában került elhelyezésre.

Párizs, 2001. szeptember 11.

A Francia Köztársaság Külügyminisztériuma irattárának igazgatója

(pecsét)

Yvon ROE d'ALBERT

(Aláírások)''

3. §

A Megállapodás angol nyelvű szövege a következő:

„Agreement establishing the International Organisation of Vine and Wine

Preamble

Through an international Agreement concluded on 29 November 1924, the Governments of Spain, France, Greece, Hungary, Italy, Luxembourg, Portugal and Tunisia gathered to create an International Wine Office.

Following a decision of its member states on 4 September 1958, the Office was renamed „International Vine and Wine Office''. This intergovernmental organisation has, at the date of 3 April 2001, forty-five member states.

The General Assembly of the International Vine and Wine Office, in its resolution COMEX 2/97, made at its session of 5 December 1997, held in Buenos Aires (Argentina), decided to proceed, as necessary, with the adaptation of the International Vine and Wine Office to the new international environment. This involved adapting its missions, its human, material and budgetary resources and, as appropriate, its procedures and operating rules, in order to meet the challenges and secure the future of the world vine and wine sector;

In application of Article 7 of the above-mentioned Agreement the Government of the French Republic, following a request from 36 member states, convened a Conference of member states on 14, 15, 22 June 2000 and on 3 April 2001 in Paris.

To this end the Parties have agreed to the following:

Chapter I

Objectives and Activities

Article 1

1. The „International Organisation of Vine and Wine” (O.I.V.) is hereby established. The O.I.V. shall replace the „International Vine and Wine Office” established by the Agreement of 29 November 1924, as amended, and shall be subject to the provisions of the present Agreement.

2. The O.I.V. shall pursue its objectives and exercise its activities defined in Article 2. The O.I.V. shall be an intergovernmental organisation of a scientific and technical nature of recognised competence for its work concerning vines, wine, wine-based beverages, grapes, raisins and other vine products.

Article 2

1. In the framework of its competence, the objectives of the O.I.V. shall be as follows:

a) to inform its members of measures whereby the concerns of producers, consumers and other players in the vine and wine products sector may be taken into consideration;

b) to assist other international organisations, both intergovernmental and non-governmental especially those which carry out standardisation activities;

c) to contribute to international harmonisation of existing practices and standards and, as necessary, to the preparation of new international standards in order to improve the conditions for producing and marketing vine and wine products, and to help ensure that the interests of consumers are taken into account.

2. To attain these objectives, the O.I.V.'s activities shall be:

a) to promote and guide scientific and technical research and experimentation in order to meet the needs expressed by its members, to assess the results, calling on suitably qualified experts as necessary, and where relevant to circulate the results by appropriate means;

b) to draw up and frame recommendations and monitor implementation of such recommendations in liaison with its members, especially in the following areas:

(i) conditions for grape production,

(ii) oenological practices,

(iii) definition and/or description of products, labelling and marketing conditions,

(iv) methods for analysing and assessing vine products;

c) to submit to its members all proposals relating to:

(i) guaranteeing the authenticity of vine products, especially with regard to consumers, in particular in connection with the information provided on labels,

(ii) protecting geographical indications, especially vine- and wine-growing areas and the related appellations of origin, whether designated by geographical names or not, insofar as they do not call into question international agreements relating to trade and intellectual property,

(iii) improving scientific and technical criteria for recognising and protecting new vitivincultural plant varieties;

d) to contribute to the harmonisation and adaptation of regulations by its members or, where relevant, to facilitate mutual recognition of practices within its field of activities;

e) to mediate between countries or organisations upon request, any expenses of mediation being borne by those making the request;

f) to monitor, evaluate and inform its members in good time of scientific or technical developments likely to have significant and lasting effects on the wine sector;

g) to help protect the health of consumers and to contribute to food safety:

(i) by specialist scientific monitoring, making it possible to assess the specific characteristics of vine products,

(ii) by promoting and guiding research into appropriate nutritional and health aspects,

(iii) by extending the dissemination of information resulting from such research, beyond the recipients referred to in Article 2, paragraph n, to the medical and healthcare professions;

h) to foster co-operation between members through:

(i) administrative co-operation,

(ii) the exchange of specific information,

(iii) the exchange of experts,

(iv) the provision of assistance or expert advice, especially in the establishment of joint projects and other collaborative research;

i) to take account in its activities of the specific features of each of its members' systems for producing vine products and methods for making wines and wine- and grape-based spirits;

j) to contribute to the development of training networks relating to wine and vine products;

k) to contribute to the promotion or recognition of the world vine- and wine-growing heritage and its historical, cultural, human, social and environmental aspects;

l) to grant its patronage to public or private events whose purpose, of a non-commercial nature, falls within its sphere of competence;

m) to carry on an appropriate dialogue in the context of its work and, as necessary, with players in the sector, and to conclude appropriate arrangements with them;

n) to gather, process and disseminate the most appropriate information and to communicate it:

(i) to its members and observers,

(ii) to other international organisations, both intergovernmental and non-governmental,

(iii) to producers, consumers and other players in the vine and wine sector,

(iv) to other interested countries,

(v) to the media and to the general public;

In order to facilitate its role as a source of information and communication, the O.I.V. may ask its members, potential beneficiaries and, where relevant, international organisations, to provide it with information and data on the basis of reasonable requests;

o) to re-assess regularly the effectiveness of its structures and working procedures.

Chapter II

Organisation

Article 3

1. The organs of the O.I.V. shall be:

a) The General Assembly;

b) The President;

c) The Vice-Presidents;

d) The Director General;

e) The Executive Committee;

f) The Scientific and Technical Committee;

g) The Steering Committee;

h) Commissions, Sub-Commissions and groups of experts;

i) The Secretariat.

2. Each member of the O.I.V. shall be represented by delegates of its choice. The General Assembly shall be the O.I.V.'s plenary body and shall be composed of the delegates nominated by members. It may delegate some of its powers to the Executive Committee, which shall comprise one delegate per member. The Executive Committee may, under its own authority, entrust some of its routine administrative powers to the O.I.V. Steering Committee, which shall comprise the President and Vice-Presidents of the O.I.V. and the Presidents of O.I.V. Commissions and Sub-Commissions. The President, the first Vice-President of the O.I.V. and the Presidents of O.I.V. Commissions shall be of different nationalities.

3. The O.I.V. shall conduct its scientific activity through experts groups, sub-commissions and commissions, co-ordinated by a Scientific and Technical Committee, within the framework of a strategic plan approved by the General Assembly.

4. The Director General shall be responsible for the internal administration of the O.I.V. and for the recruitment and management of the staff. The procedures for staff recruitment shall ensure, as far as possible, the international character of the organisation.

5. The O.I.V. may also include observers. Observers shall be admitted only after they agree in writing to O.I.V. regulations contained in this Agreement and in the Internal Rules.

6. The head-office of the O.I.V. shall be in Paris, (France).

Chapter III

Voting Rights

Article 4

Each member shall determine the number of its delegates but shall have only two basic votes plus, where relevant, an additional number of votes calculated from objective criteria that determine the relative position of each member state in the vine and wine sector under the conditions set forth in Annexes 1 and 2 to this Agreement, which form an integral part thereof. The sum of these two figures shall constitute the number of weighted votes. The coefficient determining the relative situation of each member state within the vine and wine sector shall be updated on a regular basis as expressed in Annex 1.

Chapter IV

Working Methods, Decision-making Processes

Article 5

1. The General Assembly shall be the supreme organ of the O.I.V. It shall discuss and adopt regulations relating to the organisation and working of the O.I.V. and decisions on motions of a general, scientific, technical, economic or legal nature and for the creation or discontinuance of Commissions and Sub-Commissions. It shall decide the budget for receipts and expenditures within the limit of existing appropriations, and shall audit and approve the accounts. The General Assembly shall adopt co-operation and collaboration protocols in matters relating to vine and wine products with international organisations. It shall meet once a year. Extraordinary sessions may be convened at the request of one-third of O.I.V. members.

2. Delegates from one-third of the members representing at least half the weighted votes must be

present for sessions to be quorate. A member may be represented by the delegation of another member, but a delegation may not represent more than one member.

3. a) Consensus shall be the normal method whereby the General Assembly shall make decisions on motions of a general, scientific, technical, economic or legal nature, and for the creation or discontinuance of Commissions and Sub-Commissions. The same shall be true for the Executive Committee when it exercises its functions on these issues.

b) Consensus shall not be required for the election of the President of the O.I.V., the Presidents of Commissions and Sub-Commissions or for the Director General, nor shall it apply to the budget or to member's financial contributions. Nor shall it apply to other financial decisions as determined in the Internal Rules.

c) In cases where the General Assembly or Executive Committee do not reach a consensus at the first instance on a draft resolution or decision, the President shall take all initiatives to consult members in the intervening period before the next General Assembly or Executive Committee, in order to bring the points of view together. When all such efforts to achieve consensus have been exhausted, the President shall take a vote on the basis of a qualified majority, that being a vote of two thirds plus one of members present or represented, on a one member one vote basis. Nevertheless, the vote shall be postponed for a period of one year if a member advises that essential national interests are at risk. If the opposition is subsequently confirmed in writing by the Minister of Foreign Affairs or any other competent political authority of the member concerned, the vote shall not be taken.

4. a) The President, the Presidents of Commissions and Sub-Commissions and the Director General shall be elected by a weighted qualified majority, that is, two thirds plus one of the weighted votes of members present or represented, provided that half plus one of the members present or represented have voted for the candidate. Should these conditions not be met, an extraordinary session of the General Assembly shall be called within a maximum of three months. The existing President, Presidents of Commissions and Sub-Commissions and Director General shall remain in office during the interim period, depending on the case.

b) The President of the O.I.V. and the Presidents of the Commissions shall be elected for three-year terms. The Director General shall be elected for a five-year term of office; the Director General may be re-elected for a second five-year term under the same conditions as for his or her election. The General Assembly may remove the Director General, on the basis of both the weighted qualified majority and the majority of member states used for his or her election.

5. A weighted qualified majority vote, that being two thirds plus one of the weighted votes of members present or represented, shall apply to votes on the budget or to members' financial contributions. The General Assembly shall nominate a financial auditor, under the same conditions, on a joint proposal from the Director General and Steering Committee of the O.I.V., with the favourable opinion of the Executive Committee.

6. The official languages shall be French, Spanish, and English. The corresponding funding shall be determined according to Annex 2 to this Agreement. Nevertheless, the General Assembly may adapt it, if necessary, under the condition defined in Article 5, paragraph 3.a) At the request of one or more members, other languages shall be added under the same modalities of funding, notably Italian and German, in order to improve the communication between members. Beforehand, the concerned users shall formally accept the new financial contributions following their request. Beyond a total of five languages, any new request shall be submitted to the General Assembly which shall take its decision in the condition defined in Article 5, paragraph 3.a) French shall remain the reference language in the event of any dispute with third parties who are not members of the O.I.V.

7. The constitutive bodies of the O.I.V. shall function in an open and transparent manner.

Chapter V

Funding of the O.I.V.

Article 6

1. Every member of the O.I.V. shall pay a financial contribution decided each year by the General Assembly, the amount of which shall be determined by applying the provisions of Annexes 1 and 2 to this Agreement. The General Assembly shall decide the financial contribution of any new members on the basis of the provisions of Annexes 1 and 2 to this Agreement.

2. The O.I.V.'s financial resources shall comprise the annual compulsory contribution of each member and observer and income from its own activities. Compulsory payments shall be paid to the O.I.V. during the calendar year concerned. Beyond that time, payment shall be deemed late.

3. The O.I.V.'s financial resources may also include voluntary contributions of its members, donations, grants, subsidies or payments of any kind from either international, national organisations of a public, semi-public or private nature, provided such payments are made in accordance with guidelines which shall be established by the General Assembly in accordance with

Article 5, paragraph 3.a) and shall be included in the Internal Rules.

Article 7

1. Should a member fail to pay two contributions its voting rights and participation in the next Executive Committee meeting and General Assembly after such failure has been ascertained shall be automatically suspended. The Executive Committee shall determine, on a case by case basis, the conditions under which the member concerned may regularise its situation or, failing that, be deemed to have denounced the Agreement.

2. In the case that three successive contributions have not been paid, the Director General shall notify this situation to the member or the observer concerned. If there is no regularisation during the two years following the thirty-first of December of the third year of non-payment, the member or the observer concerned shall be automatically excluded.

Chapter VI

Participation of International Intergovernmental Organisations

Article 8

An international intergovernmental organisation may participate in or be a member of the O.I.V. and may help to fund the O.I.V. under conditions determined, on a case by case basis, by the General Assembly on a proposal from the Executive Committee.

Chapter VII

Amendment and Revision of the Agreement

Article 9

1. Each member may, by written communication to the Director General of the O.I.V., propose amendments to this Agreement. The Director General shall circulate such communication to all members. If, within six months from the date of the communication, one half plus one of the members reply favourably to the request, the Director General shall present such proposal to the first General Assembly, which shall be held after this period, for adoption. Amendments shall be adopted by consensus of the members present or represented. Once adopted by the General Assembly, amendments shall be subject to internal approval procedures foreseen in the domestic legislation of members. Amendments shall be accepted,

approved or ratified by the members. Amendments shall enter into force thirty days after the deposit of the instrument of ratification, acceptance, approval or accession representing two thirds plus one of the members of the organisation.

2. This Agreement shall be reviewed if two thirds plus one of members approve a request to that effect. In such case, the Government of the French Republic shall convene a conference of members within six months. The programme as well as the revision proposed shall be provided to members at least two months before the conference meets. The conference shall decide its own rules of procedure. The Director General of the O.I.V. shall act as Secretary General of the conference.

3. Before a revised agreement enters into force, the General Assembly shall define, under conditions determined by the present Agreement and by the Internal Rules in Article 10, to what extent the members party to the present Agreement, who have not become party to the revised agreement, can participate in the O.I.V.'s activities.

Chapter VIII

Internal Rules

Article 10

The General Assembly shall adopt the O.I.V.'s Internal Rules setting out, as necessary, the terms and conditions for implementation of this Agreement. Until this adoption, the rules of the International Vine and Wine Office shall apply to the O.I.V. In particular, they shall determine the remit and operating rules of the bodies referred to in the foregoing Articles, the conditions under which observers may participate, the conditions for examining the proposed reservations to the present Agreement and the provisions for the administrative and financial management of the O.I.V. They shall also describe the conditions for communicating documents, particularly those concerning funding, to the members of the General Assembly and the Executive Committee, which are required prior to making decisions.

Chapter IX

Final Clauses

Article 11

The O.I.V. shall have legal personality, and shall be accorded by each of its members such legal capacity as may be necessary for the exercise of its activities.

Article 12

Proposed reservations to this Agreement may be formulated. They shall be accepted by the General Assembly in accordance with the provisions of Article 5, paragraph 3.a).

Article 13

This Agreement shall be open for signature by all Member States of the International Vine and Wine Office until 31 July 2001. This Agreement shall be subject to, acceptance, approval, ratification or accession.

Article 14

Any state not referred to under Article 13 of this Agreement may apply to become a member. Applications for membership shall be made directly to the O.I.V., with a copy to the Government of the French Republic, which shall notify signatories of, or Parties to the Agreement of such applications. The O.I.V. shall provide information to its members concerning applications for membership and any observations made by O.I.V. members. Members have six months from the date of notification in which to comment on a State's application for membership. The application shall be accepted if at the expiration of six months from the date of notification a majority of members has not opposed it. The depositary shall notify the State of the outcome of its application. If the application is successful, the State concerned shall have twelve months within which to deposit its instrument of accession with the depositary. States referred to at Article 13 that have not signed this Agreement within the given time limit may accede at any time.

Article 15

Instruments of acceptance, approval, ratification, or accession shall be deposited with the Government of the French Republic, which shall notify them to signatories and Parties to this Agreement. Instruments of acceptance, approval, ratification, or accession shall be filed in the archives of the Government of the French Republic.

Article 16

1. This Agreement shall enter into force on the first day of the year following the deposit of the thirty-first instrument of acceptance, approval, ratification, or accession.

2. For each State which accepts, approves or ratifies this Agreement or accedes to it thereafter, this Agreement shall enter into force on the thirtieth day following the deposit by this State of its instrument of acceptance, approval, ratification or accession.

3. The General Assembly of the International Vine and Wine Office shall define, under conditions determined by the Agreement of 1924, as amended and by the Rules of Procedure attached to it, to what extent the States which have not deposited their instrument of acceptance, approval, ratification or accession, may participate in O.I.V.'s activities after the entry into force of this Agreement.

Article 17

1. The Agreement of 29 November 1924, as amended, shall be terminated by the unanimous decision of the first General Assembly constituted following the entry into force of this Agreement, unless all Parties to the Agreement of 29 November 1924, as amended, have unanimously agreed to its termination, prior to the entry into force of this Agreement.

2. The „International Organisation of Vine and Wine” shall replace the „International Vine and Wine Office” with regard to all its rights and obligations.

Article 18

Parties to this Agreement may denounce it any time with six months notice sent to the Director General of the O.I.V. and the Government of the French Republic. Observers may decide to withdraw with six months notice sent to the Director General of the O.I.V.

Article 19

The original of this Agreement, of which the English, French, and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Government of the French Republic.

In witness whereof the undersigned being duly authorised thereto by their Governments have signed the Agreement establishing the International Organisation of Vine and Wine (O.I.V.)

Done at Paris on 3 April 2001.

Annex 1 referred to in Articles 4 and 6 of this Agreement

Method for determining the position of each member state in the vine and wine sector

1. Objective criteria determining the relative position of each member state in the vine and wine sector:

a) average production of wines, special wines, musts, grape- or wine-based spirits (expressed in wine equivalents) over the last five-year period for which statistics are available, stripping out the two extreme values (P);

b) average total surface area of the vineyard in the last three-year period for which statistics are available (S);

c) average apparent consumption of wine and wine equivalents over the last three years for which statistics are available (C) = (P) production — E (exports) + I (imports)

2. Formula for determining the coefficient for each member state:

$$X\% = \left[0,60 \frac{P(\text{memberstate})}{P(\text{O.I.V.Total})} + 0,20 \frac{S(\text{memberstate})}{S(\text{O.I.V.Total})} + 0,20 \frac{C(\text{memberstate})}{C(\text{O.I.V.Total})} \right] 100$$

3. The coefficient of each member state is updated:

a) at the start of the budget year following the accession of a new member;

b) every three years in light of the most recent available statistics.

4. New members

New members joining the O.I.V. in future years must pay a compulsory financial contribution calculated according to the formula defined in the present Annex, with the addition of their participation to the specific funding for languages, in the conditions fixed in Annex 2.

Annex 2 referred to in Articles 4, 5 and 6 of this Agreement

Method for determining voting rights, compulsory financial contributions and modalities for language funding

1. Basic votes

Each member state has two basic votes.

2. Additional votes

The total number of additional votes is equal to half the total number of basic votes.

Up to such amount, additional votes are allocated as appropriate, in addition to basic votes, to certain member states according to their relative position in the vine and wine sector, according to the formula given in Annex 1.

3. Weighted votes

The number of each member state's weighted votes is equal to the sum of its basic votes and additional votes, if any.

4. Allocation of compulsory contributions

The total amount of compulsory contributions to be called up from members is calculated on the basis of the budget adopted by the General Assembly.

One-third of the total amount of compulsory contributions is divided equally between the basic votes.

Two-thirds of the total amount of compulsory contributions are divided in proportion to additional votes.

In order to facilitate the transition between the former and present Agreement, the financial contribution corresponding to the two basic votes of each member state may not be lower for one year than the „Unit of contribution” pertaining to the year prior to the present Agreement entering into force. If necessary, the amount of financial contributions for additional votes are adjusted consequently to reach the total amount of compulsory contributions fixed by the adopted budget.

5. Funding of the languages

The funding of languages is fully provided for in the general budget of the O.I.V. and without any specific contribution by each linguistic group composed of members and observer users.

The detailed arrangements for implementing languages shall be determined by appropriate provisions in the Internal Rules.”

4. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba. A Megállapodásban foglaltakat 2004. január 1. napjától kell alkalmazni.

(2) A rendelet végrehajtásáról a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter gondoskodik.

Budapest, 2002. november 8.

A miniszterelnök helyett:

Dr. Kiss Elemér s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter*

* A Kormány a 2002. november 8-i ülésén fogadta el a kormányrendeletet. Az Egyezmény hatálybalépését követő kihirdetéséről a 2339/2002. (XI. 13.) Korm. határozat 3. pontja rendelkezett.

A Kormány tagjainak rendeletei

A belügyminiszter 5/2004. (II. 20.) BM rendelete

az egyes szakképesítések szakmai
és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló
16/2003. (IV. 18.) BM rendelet módosításáról

A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 5. § (1) bekezdésének a) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) Az egyes szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 16/2003. (IV. 18.) BM rendelet (a továbbiakban: R.) 8. számú melléklete helyébe e rendelet 1. számú melléklete lép.

(2) Az R. 18. számú melléklete helyébe e rendelet 2. számú melléklete lép.

(3) Az R. 20. számú melléklete helyébe e rendelet 3. számú melléklete lép.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

Dr. Lamperth Mónika s. k.,
belügyminiszter

1. számú melléklet
az 5/2004. (II. 20.) BM rendelethez

[8. számú melléklet
a 16/2003. (IV. 18.) BM rendelethez]

A HATÁRRENDÉSZ SZERVEZŐ (TISZT)
szakképesítés szakmai és vizsgakövetelményei

I. A szakképesítés Országos Képzési Jegyzékben szereplő
adatai

1. A szakképesítés azonosító száma: 71 8912 02

2. A szakképesítés megnevezése: Határrendész szervező (tiszt)

3. Hozzárendelt FEOR szám: 5361

4. A képzés megkezdéséhez szükséges iskolai és szakmai előképzettség: felsőfokú iskolai végzettség.

5. Előzetes szakmai gyakorlat: —

6. Pályaalkalmassági, illetve szakmai alkalmassági követelmények: szakmai alkalmassági követelményeknek kell megfelelni.

7. Előírt gyakorlat: —

8. Képzési idő, maximális óraszám: 400 óra.

9. Elmélet aránya: 60%.

10. Gyakorlat aránya: 40%.

11. Évfolyamok száma: —

II. A szakképesítés szakképzési törvényben meghatározott egyéb adatai

12. Szakmai alapképzés időtartama: —

13. Szintvizsga: —

III. A szakképesítés munkaterülete

1. A szakképesítéssel legjellemzőbben betölthető munkakör, foglalkozás

A munkakör, foglalkozás	
FFOR száma	megnevezése
5361	Rendőőr

2. A munkaterület rövid, jellemző leírása

A határrendész szervezővel (tiszttel) szemben alapvető elvárás, hogy nagyfokú felelősség- és hivatástudattal, a beosztásával járó feladatok ellátásához szükséges jogi, szakmai, valamint társadalomtudományi ismeretekkel és ennek megfelelő emberi magatartással rendelkezzen.

Munkája során legyen alkalmas a határrendészeti, határforgalmi, határvédelmi határőrizeti, idegenrendészeti, nyomozó hatósági, továbbá bűnmegelőzési, bűnüldözési, rendészeti feladatok ellátására és ezen szolgálati tevékenységek szervezésére, irányítására.

3. A szakképesítéssel rokon szakképesítés

A munkakör, foglalkozás	
OKJ azonosító száma	megnevezése
71 8912 01	Rendőrszervező (tiszt)

IV. A szakképesítés szakmai követelményei

A határrendész szervező (tiszt) a határrendészeti, határforgalmi, idegenrendészeti, a bűnügyi felderítő, valamint az ügyeleti szakismeretek alkalmazásának területén:

— ismeri a Határőrség szervezeti felépítését, tagozódását, általános és speciális feladatait, az egyes szervezeti egységek helyét, szerepét, kapcsolati, információ- és nyilvántartási rendszerét, sajátos munkaszerveződését, a határrendészeti tevékenység alapvető munkafázisait;

— jellemezni tudja a Határőrség ügyeleti nyilvántartási rendszerét, azon belül a Határőrség (BM) információs rendszerének felépítését, működésének szabályozóit, az ügyeleti szolgálatok feladatrendszerét (jogait és kötelességeit), a rendészeti szervekkel kialakított együttműködést, a Határőrség rendészeti nyilvántartásának feladatait;

— ismeri a határrendészeti szolgálatok, valamint a bűnüldözési feladatok teljesítésébe bevonható társszervek és társadalmi szervezetek közötti együttműködés lehetőségeit, a Határőrség nemzetközi kapcsolatrendszerét, az idevonatkozó jogi és szakmai előírásokat, ajánlásokat;

— ismeri a Határőrséget érintő nemzetközi sztendereket, a határrend, közrend és közbiztonság, a bűnmegelőzés és bűnüldözés magyarországi sajátosságait, a bűnözés okait, az aktuális bűnügyi helyzet elemeit;

— felismeri a Határőrség szempontjából speciális bűncselekményeket, azok elkövetőit, a bűnözők konspirációs módszereit;

— tájékozott a bűnüldöző munkában felhasználható eszközök és módszerek alkalmazásában;

— szakmai munkája során végrehajtja a bűnügyi felderítő és vizsgálati munkát;

— közreműködik a struktúrájában és módszereiben változó szervezett bűnözés visszaszorításában;

— ismeri és önállóan képes megfogalmazni a szabálysértési törvény szabályait;

— ismeri a vezetői munka alapelveit, a határrendészeti menedzsment specialitásait, irányítja és vezeti a rábízott határőr erőket;

— képes a rendkívüli események kivizsgálására, a személyügyi feladatok végzésére, a parancsnoki ellenőrzésre, a munkaértekezletek megtartására, továbbá a szakmai és egyéb együttműködésből adódó feladatok végrehajtására;

— jártas a határőr szakterület munkájához kapcsolódó adatszervező, feldolgozó, nyilvántartó, elemző és értékelő tevékenység folytatásában;

— tájékozott a határőrszolgálat szervezéssel és tervezéssel összefüggő feladatainak végrehajtásában, a szolgálati okmányok előírás szerű és pontos kitöltésében, vezetésében, az információs rendszerek nyújtotta lehetőségek hatékony felhasználásában;

— alkalmazza a határőrizeti, határforgalmi, határvédelmi gyakorlati munka során felhasználható korszerű és speciális műszaki és számítástechnikai eszközöket;

— önállóan képes a különböző határrendészeti szakterületek speciális szabályainak alkalmazására, a felmerülő szakmai problémák szakszerű megoldására.

A határrendész szervező (tiszt) a büntetőjogi, a büntetőeljárás-jogi, valamint az államtudományi ismeretek alkalmazásának területén:

— ismerje azokat a büntetőjogi alapelveket, amelyek birtokában — kiegészítve ezeket gyakorlati tapasztalataival — képes a speciális jogalkalmazói feladatokat ellátni;

— képes alkalmazni a magyar büntetőeljárás-jog szabályait, ismeri a büntetőeljárás-joggal kapcsolatos alapfogalmakat, a büntetőeljárás alapelveit, a büntetőeljárás alapjait, azok jogait és kötelezettségeit, valamint a büntetőügyekben eljáró hatóságok hatáskörére, illetékességére vonatkozó szabályokat;

— ismeri a büntető bírósági eljárás szabályait, a rendes és rendkívüli jogorvoslatok alkalmazásának elveit és gyakorlatát, valamint a külön eljárás és a különleges eljárás formáit;

— ismeri a Magyar Köztársaság társadalmi rendszerét, államszervezetének felépítését, működését, az egyén viszonyát az államhoz minden olyan kérdésben, amely a politikai és jogi kultúráltság szerves részét képezi;

— ismeri a magyar közigazgatás szervezeti rendszerét, ezen belül az államigazgatás és az önkormányzati igazgatás intézményrendszerét, a közigazgatás sajátos tevékenységfajtaát, különös tekintettel a határrendészeti igazgatás speciális tevékenységére;

— ismeri a közigazgatás személyi állományára vonatkozó jogszabályokat, az alapvető jogokat és kötelezettségeket, felelősségük sajátos rendszerét;

— ismeri a jogállamiság lényegét, az alapvető emberi, állampolgári jogok védelmére vonatkozó szabályokat, képes azok betartására és betartatására;

— ismeri az alapvető emberi, állampolgári jogok és a határrendészeti tevékenység összefüggéseit, az idevonatkozó jogszabályokat;

— képes alkalmazni a büntetőeljárás során a bizonyításra vonatkozó általános szabályokat, a bizonyítási eszközöket;

— önállóan képes határrendészeti tevékenysége során a törvényességet érvényre juttatni;

— képes eldönteni, hogy milyen esetekben indítható büntetőeljárás.

A határrendész szervező (tiszt) a kriminológiai ismeretek alkalmazásának területén:

— ismeri a különböző bűncselekmény-csoportokat, az egyes bűncselekményekre és az elkövetőkre vonatkozó kriminogén tényezőket;

— ismeri az egyes bűncselekményi kategóriák oksági tényezőit és hatékony megelőzésük feladatait, valamint azoknak a negatív társadalmi jelenségeknek és bűnelkövetői kategóriáknak a jellemzőit, amelyek a bűnözéssel általában összefüggésben vannak, továbbá a bűnmegelőzés szerepét, jelentőségét.

A határrendész szervező (tiszt) a kriminalisztikai ismeretek alkalmazása során:

— felismeri a bűncselekmények elkövetése során létrejött nyomok és elváltozások keletkezési mechanizmusát, azok felkutatásának, rögzítésének és felhasználásának lehetőségeit, módszereit;

— felismeri a bűncselekmények során bekövetkezett elváltozások közötti összefüggéseket, és azokból helyes következtetéseket tud levonni;

— ismeri a nyomozási cselekményeket, azok végrehajtásának taktikai szabályait és célszerű alkalmazásának módjait, valamint a bizonyítás érdekét szolgáló adatgyűjtés megszervezésének és felhasználásának előírásait;

— jártas a nyomozás tervezésének, szervezésének elméleti és gyakorlati kérdéseiben, ismeri az egyes bűncselekményfajták elkövetési formáit, eszközeit, módjait, a bűnözők elkövetési magatartását és taktikáját;

— alkalmazza az egyes bűncselekmények nyomozása során foganatosítható nyomozási cselekményeket és azok speciális taktikai szabályait.

A határrendész szervező (tiszt) a pszichológiai ismeretek alkalmazása területén:

— ismerje az emberek közötti interakciókat, interperszonális kapcsolatokat, kommunikációs és metakommunikációs megnyilvánulásokat;

— tanúsítson a határrendészeti intézkedések, valamint munkája során toleranciát, empátiát, és képes legyen a kontrollált magatartásra.

V. A szakképesítés vizsgáztatási követelményei

Az iskolarendszeren kívüli szakképzést záró határrendész szervező (tiszt) szakmai vizsgát a szakmai vizsgáztatás általános szabályairól és eljárási rendjéről szóló 26/2001. (VII. 27.) OM rendelet előírásai szerint kell szervezni és végrehajtani. A szakmai vizsgát a belügyminiszter által feljogosított szakképző intézményben, az intézmény mellett működő vizgabizottság(ok) előtt kell letenni.

1. A szakképzésre történő jelentkezés és a szakmai vizsgára bocsátás feltételei

a) A szakképző intézménybe — a munkáltató által támogatott — szakképesítésre történő jelentkezést (mint pályázati kérelmet) a Belügyminisztériumban és a rendvédelmi szerveknél hivatásos szolgálati állományban, közszolgálati, közalkalmazotti jogviszonyban, továbbá munkaviszonyban lévő, az állam által elismert felsőfokú (egyetemi vagy főiskolai) végzettséggel rendelkező munkatársak nyújthatnak be.

b) Szakmai vizsgára az a képzésben résztvevő bocsátható, aki a határrendész szervező (tiszt) szakképzésnek — a szakképzést végző által kidolgozott — képzési programjában előírt tanulmányi kötelezettségeinek eleget tesz, továbbá a képzési programban előírt időtartamú és formájú

területi szakmai gyakorlatot — a számára meghatározott rendvédelmi szervnél — eredményesen teljesíti.

2. A szakmai vizsga részei

Gyakorlati vizsgarész:

A szakmai és vizsgáztatási követelmények figyelembevételével kidolgozott képzési programban meghatározottak szerint, a képzésben résztvevők a rendvédelmi szervek különböző szolgálati helyein szakmai gyakorlaton vesznek részt, amelynek értékelése adja a szakmai vizsga gyakorlati osztályzatát.

Írásbeli vizsgarész:

A szakmai és vizsgáztatási követelmények figyelembevételével összeállított vizsgadolgozati témaköröket a szakképző intézmény jóváhagyásra felterjeszti a BM Oktatási Főigazgatósághoz.

A képzésben résztvevő egy komplex vizsgadolgozatot készít, amelynek alaki és tartalmi követelményei a következők:

A képzésben résztvevő legyen képes egy komplex ismeretanyagot tükröző, logikusan felépített, választékos stílusban összeállított, a szakmai elvárásoknak és követelményeknek megfelelő vizsgadolgozat elkészítésére, amelyben véleménye, önálló gondolatai és javaslatai is szerepelnek. A vizsgadolgozatban, a képzésben résztvevőnek azt kell bizonyítania, hogy képes a tanultakat hasznosítani és a komplex ismeretanyagot egységes egészé formálni. A dolgozatnak önálló gondolkodásmódot, az adott téma kidolgozásához szükséges felkészültséget kell tükröznie. A megfelelő tartalom mellett a világos, közérthető mondat szerkesztés, a jó stílusérzék, a szakterület terminológiájának pontos használata is követelmény.

A vizsgadolgozat elkészítéséhez bármilyen segédeszköz — beleértve a tanári konzultációt is — használható. A vizsgadolgozat terjedelme — mellékletek nélkül — legalább 20 gépelt oldal, amelyet a szóbeli vizsgarész megkezdése előtt 30 nappal kell leadni a vizsgaszervező intézménynek. E nélkül a szóbeli vizsga nem kezdhető meg.

Szóbeli vizsgarész:

A szóbeli vizsgarész az írásbeli vizsgarészhez kapcsolódik. A szóbeli vizsgarész kérdéseit a szakképző intézmény jóváhagyásra felterjeszti a BM Oktatási Főigazgatósághoz.

A vizsgázónak a vizsgadolgozatban feldolgozott témát — a vizsgabizottság ez irányú feladatmeghatározásának megfelelően — a vizsgabizottság előtt kell szóban ismertetnie, valamint a vizsgadolgozattal kapcsolatos kérdésekre válaszolnia.

A szóbeli vizsgán a vizsgázó vizsgatantárgyanként — bűnügyi ismeretek (büntetőjogi, büntetőeljárás-jogi, kriminológiai ismeretek), államtudományi ismeretek (alkotmányjogi, közigazgatási jogi, emberi jogi ismeretek), határrendészeti ismeretek (határrendészeti általános, határőrizeti, határforgalmi, idegenrendészeti, szabálysértési és menekültügyi, valamint bűnügyi-felderítő ismeretek), kriminalisztikai ismeretek (krimináltechnikai, kriminál-

taktikai, kriminálmetodikai ismeretek) — egy-egy tételt húz, és azokra válaszol. A szóbeli vizsga ezen részén a vizsgázó 60 perc felkészülési időt vehet igénybe.

3. A szakmai vizsgán számon kérhető feladatok a szint megjelölésével

A vizsga vizsgatantárgyai, ismeret- és témakörei:

A büntetőjog általános részéből:

- a büntetőjog és a büntetőjog-tudomány;
- a büntető jogszabályok rendszere és szerkezete, a büntetőjog forrásai, a büntető jogszabály értelmezése;
- a büntető jogszabály hatálya, a nemzetközi büntetőjogi együttműködés intézményei;
- a bűncselekmény fogalma;
- a törvényi tényállás fajtái, az általános törvényi tényállás szerkezete, az általános törvényi tényállás objektív elemei;
- az általános törvényi tényállás szubjektív elemei;
- a büntetőjogi felelősségre vonás akadályai, a bűncselekmények megvalósulási szakaszai;
- a bűncselekmény elkövetői;
- a büntetés fogalma és célja;
- a büntetőjog szankciórendszere, az egyes büntetések és intézkedések, a büntetés kiszabása;
- mentesítés a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól;
- a fiatakorúakra vonatkozó rendelkezések;
- a katonákra vonatkozó rendelkezések.

A büntetőjog különös részéből:

- az állam elleni bűncselekmények;
- a személy elleni bűncselekmények;
- az államigazgatás, az igazságszolgáltatás és a közélet tisztasága elleni bűncselekmények;
- a vagyon elleni bűncselekmények;
- a katonai bűncselekmények.

Büntetőeljárás jogból:

- a büntetőeljárás jog fogalma, feladata;
- a büntetőeljárás jog forrásai és a büntetőeljárás törvény hatálya;
- a büntetőeljárás alanyai;
- a büntetőeljárásban részt vevő hatóságok hatásköre és illetékessége, a kizárás;
- a bizonyítás alapkérdései és a bizonyítás eszközei;
- a büntetőeljárás kényszerintézkedések;
- a büntetőeljárás megindítása;
- általános eljárási szabályok;
- a feljelentés elbírálása, a feljelentés kiegészítése, a nyomozás megtagadása;
- a nyomozás elrendelése, teljesítése;
- a nyomozás felfüggesztése;
- a nyomozás megszüntetése;
- a nyomozás iratainak ismertetése és a nyomozás befejezése;
- nyomozás a vétségi eljárásban, a pótnyomozás szabályai;

- jogorvoslat a nyomozási eljárásban;
- az elsőfokú bírósági eljárás;
- a másodfokú bírósági eljárás;
- a perújítás és a felülvizsgálati eljárás;
- külön eljárások;
- különleges eljárások.

Kriminológiából:

- a kriminológia tudományelméleti kérdései;
- a modern polgári kriminológiai kutatások és elméletek;
- makrokörnyezet szerepe a bűnözésben;
- a mikrokörnyezet hatása a bűnözésre;
- a személyiség szerepe a bűnözésben;
- egyes szociálpszichológiai folyamatok hatása a bűnözésre;
- a bűnözés oksági kérdései;
- a bűnözés és az egyéb deviáns viselkedések;
- a bűnözés megelőzése;
- a bűnözés, a bűnüldözés helyzete;
- a határőrök által elkövetett jogsértések;
- a határőr-szakszociológia egyes kérdései;
- az államhatárhoz kapcsolódó bűncselekmények főbb kriminológiai jellemzői;
- a szervezett bűnözés;
- az erőszakos bűnözés fogalma, kriminológiai jellemzői;
- a korrupciós bűnözés főbb kriminológiai jellemzői;
- a nemzetközi bűnözés, annak szervezetei;
- a kábítószer-bűnözés;
- egyes kiemelt elkövetői kategóriák;
- a fiatalok bűnözése;
- viktimológia.

Magyar Alkotmányjogból:

- alkotmányjogi alapfogalmak;
- a magyar alkotmányozás története, a szuverenitás;
- jogalkotás és a jogforrások rendszere a Magyar Köztársaságban;
- a magyar állampolgárság;
- alapvető jogok és köteleességek;
- az államhatalom gyakorlásának elvei, az állami szervek rendszere;
- képviselő és választójog;
- az Országgyűlés;
- az Alkotmánybíróság;
- a köztársasági elnök;
- a Kormány;
- a bíróságok;
- az ügyészség;
- a helyi önkormányzatok.

Közigazgatási jogból:

- bevezetés a közigazgatási jogba;
- a közigazgatás feladatai, rendeltetése, funkciói, tevékenységfajtái;
- a közigazgatás szervezete;
- a közigazgatás személyzete;

- a közigazgatási jogszabálytan alapjai;
- a közigazgatási jog érvényesülése;
- a közigazgatási jogviszonytan alapjai;
- új irányok, a közigazgatás fejlődésének vizsgálata;
- az államigazgatási eljárás általános kérdései;
- az I. fokú eljárás és a határozathozatal;
- a hatósági bizonyítvány, igazolvány, nyilvántartás és ellenőrzés;
- a jogorvoslati eljárás;
- a végrehajtási eljárás.

Emberi jogi alapismeretekből:

- az emberi jogok gondolatkörének kialakulása és fejlődése a II. világháború végéig;
- az emberi jogok a II. világháború után;
- az emberi jogok hatályos magyar szabályozása;
- az emberi jogok és a rendvédelem.

Határrendészeti általános ismeretekből:

- a határőrizet története (kialakulásától napjainkig);
- a vezetés, irányítás általános elvei;
- a határőrségi humánerőforrás-gazdálkodás főbb elvei;
- a Határőrség gazdálkodása.

Határőrizeti ismeretekből:

- az államhatár és az államhatár őrzetével kapcsolatos fogalmak;
- a határőr járőrszolgálat ellátásának rendje;
- a határőrizet általános elvei, határőrizeti feladatokat ellátó szervek, szervezetek;
- a határőrizeti rendszer felépítése és működtetése;
- a határőrizeti tevékenység megszervezése és irányítása alap-, megerősített és rendkívüli szolgálatban;
- a határvadász alegységek határrendészeti alkalmazásának elvei, rendje, feladatrendszere;
- határőrizeti akció megszervezése és irányítása;
- a Határőrség tevékenysége különleges helyzetekben;
- a Schengeni elveknek megfelelő határőrizet.

Határforgalmi ismeretekből:

- a határforgalom-ellenőrzést meghatározó jogszabályok;
- a határforgalom-ellenőrzéssel szemben támasztott követelmények;
- a határforgalmi kirendeltség (határőr-kirendeltség) állományának kötelmei;
- a határforgalom-ellenőrzés megszervezése, a határforgalmi-kirendeltség erői, eszközei;
- a határforgalmi-kirendeltség adatkezelése;
- a dokumentáció készítésének szabályai;
- az együttműködési megállapodások tartalma, az együttműködés gyakorlata;
- a schengeni normáknak megfelelő határforgalom-ellenőrzéssel kapcsolatos ismeretek;
- a határforgalmi akciók megszervezése és irányítása.

Idegenrendészeti, menekültügyi, szabálysértési ismeretekből:

- bevezetés az idegenrendészeti, menekültügyi, szabálysértési ismeretekbe;
- a Határőrség idegenrendészeti, menekültügyi, szabálysértési feladatai, szervei, működési és együttműködési elvei;
- a szabálysértésre vonatkozó általános szabályok határőrségi sajátosságai;
- az államhatárhoz kapcsolódó és egyéb szabálysértések eljárási szabályai;
- az útlevelrendészet változásának folyamata és fejlődésének tendenciái 1903—1998. között;
- a külföldre utazást meghatározó jogszabályok és az ebből adódó határőrségi feladatok;
- az idegenrendészet alapjai, a Határőrség idegenrendészeti hatósági feladatai;
- a külföldiek ellenőrzése;
- az idegenrendészeti kényszerintézkedések;
- a Schengeni Egyezmények, a Dublini és az Amszterdami Egyezmény határőrségi gyakorlata;
- a menekültügyre vonatkozó általános szabályok alkalmazása a Határőrségnél;
- a menedéjogról szóló törvény;
- a Határőrség menekültügyi feladatai és tevékenysége;
- a hatályos visszafogadási egyezmények és az azokból adódó feladatok;
- az államhatár rendjével összefüggő egyéb nemzetközi kötelezettségek;
- az államhatár rendjével összefüggő egyéb államigazgatási és szakhatósági feladatok;
- az idegenrendészeti feladatokat ellátó helyi szervek tevékenységének szervezése és vezetése, annak folyamata és tartalma;
- az idegenrendészeti, menekültügyi, szabálysértési tevékenység szakirányítása.

Határőrségi bűnügyi-felderítő (operatív) ismeretekből:

- a Határőrség Országos Parancsnokságának szervezete (igazgatóságok), a nyomozó hatóság szervezete és feladatrendszere;
- a Határőrség titkos információszerző és -feldolgozó munkájának alapkövetelménye, módja és szabályozása, a konspiráció;
- a bűnüldöző munka alapja, a bűnügyi operatív helyzet megismerése, elemzése, értékelése;
- a titkos információgyűjtés erői, a Határőrség személyi információbázisa;
- a titkos információgyűjtés eszköztára, a nyílt és titkos nyilvántartások és adattárak;
- a bírói engedélyhez kötött különleges titkosszolgálati eszközök alkalmazásának célja, feltételei, igénylése, az így nyert információk és adatok felhasználásának lehetőségei;

- a bírói engedély nélkül felhasználható eszközök alkalmazásának feltételei, az általa beszerezhető, felhasználható információk;
- a titkos információgyűjtés bírói engedélyhez nem kötött, leplezett módszerei, az információvásárlás;
- a környezettanulmányozás;
- a figyelés;
- a bírói engedélyhez kötött különleges módszer, a titkos kutatás;
- a titkos információgyűjtő munka kerete;
- az együttműködés lehetőségei a nyílt és titkos, megelőző és felderítő tevékenységet folytató társszervekkel (pl. EUROPOL);
- a bűnmegelőzési munka szabályozása, feladatai, szervezete;
- a titkos információgyűjtés sajátosságai a bűnügyi munka különböző területein;
- a bűnügyi és a vizsgálati szervek együttműködésének feladatai a titkos információgyűjtés keretében;
- a szervezett bűnözés megjelenési formái és főbb területei;
- a nemzetközi bűnüldöző szervezet, az INTERPOL, EUROPOL feladatköre, szerepe a magyar rendőrség információszerző tevékenységében;
- a kiemelt objektumok védelmének bűnügyi feladatai.

Krimináltechnikából:

- bevezetés a krimináltechnikába;
- a krimináltechnika feladata és helye a kriminalisztikában;
- az azonosítás elmélete;
- a krimináltechnikai fényképezési eljárások;
- a nyomozási cselekmények rögzítési lehetőségei videotechnika alkalmazásával;
- nyomtan, általános rész;
- daktiloszkópiai vizsgálatok, egyéb emberi bőrfelületek nyomai;
- eszköznyomok, záruk, lakatok kriminalisztikai vizsgálata;
- lábnyomok, közlekedési eszközök nyomai és kriminalisztikai vizsgálatuk;
- anyagmaradványok;
- kriminalisztikai ballisztika;
- az írás és az okmányok kriminalisztikai vizsgálata;
- személyleírás és személyazonosítási eljárások;
- krimináltechnikai csapdák;
- szakértők, szaktanácsadók bevonása krimináltechnikai kérdések megoldásába;
- a bűnügyi szolgálati kutya alkalmazásának lehetőségei.

Krimináltaktikából:

- bevezetés a krimináltaktikába;
- a nyomozás;
- a felderítés és a bizonyítás összefüggései;
- a nyomozás tervezése, szervezése;
- az adatgyűjtés és az információszerzés taktikája;

- a kutatás;
- a helyszíni szemle;
- a körözés;
- a kihallgatás;
- a bizonyítási kísérlet;
- a helyszínelés;
- a felismerésre bemutatás;
- a forrányomos felderítés;
- a nyomozás befejezése;
- az ügyeleti szolgálat szerepe a bűncselekmények felderítésében, jelentési kötelezettségek.

Kriminálmetodikából:

- a rendkívüli halálesetek vizsgálata;
- visszaélés kábítószerrel bűncselekmény nyomozása;
- a korrupciós jellegű bűncselekmények nyomozása;
- visszaélés robbanóanyaggal, robbanószerrel, lőfegyverrel vagy lőszerrel bűncselekmény nyomozása;
- a garázdaság nyomozása;
- a közokirat-hamisítás nyomozása;
- a lopás nyomozása;
- a rablás, a kifosztás és a zsarolás nyomozása;
- a gépjárművekkel kapcsolatos bűncselekmények nyomozása;
- a sorozatalkövetések felderítése, bizonyítása;
- a hatáskörbe utalt bűncselekmények;
- tiltott határátlépés;
- határjel rongálás;
- jogellenes belföldi tartózkodás;
- embercsempészés;
- az úti okmány tekintetében elkövetett közokirat-hamisítás.

Pszichológiai ismeretekből:

- a kriminálpszichológia tudománya, elhatárolási problémái és belső tagozódása, a főbb kriminálpszichológiai irányzatok;
- az antiszociális személyiségfejlődés folyamata;
- a személyiség éretlensége és a morális viselkedés szabályozási zavarai;
- az agresszió problémaköre;
- pszichés betegségek, személyiségzavarok;
- személypercepció a határőri munkában;
- a szociális befolyásolás és a meggyőzés pszichológiája;
- a segítő viselkedés motivációja;
- az attitűddel ellentétes viselkedés pszichológiai következményei;
- a stressz és a megküzdési stratégiák.

A vizsgázónak a vizsgák során egyértelműen bizonyítania kell azt, hogy a felsorolt tantárgycsoportokból, tantárgyakból, illetve azok témaköreiből:

- a) megfelelő elméleti és gyakorlati tudással rendelkezik;
- b) a tantárgyi ismereteket képes egyidejűleg átfogó, komplex módon a gyakorlatban alkalmazni.

4. A szakmai vizsga egyes részei alól felmentés nem adható.

5. A szakmai vizsga értékelése

A szakmai elméleti vizsgarész osztályzatának kialakítása:

Az írásbeli vizsgarészt egy érdemjeggyel, a vizsgabizottságnak a vizsgadolgozatra adott érdemjeggyel kell értékelni. Az érdemjegy meghatározása a vizsgadolgozatra a bíráló által javasolt érdemjegy, valamint a vizsgadolgozattal kapcsolatban feltett kérdésekre adott válaszok értékelésének figyelembevételével történik.

A szóbeli vizsgarész értékelése a tantárgycsoportonként kihúzott egy-egy tételre adott feleletek — egymástól függetlenül adható külön érdemjeggyel értékelt — érdemjegyeinek számtani átlaga szerint kerül meghatározásra.

A szakmai elméleti vizsga akkor eredményes, ha a vizsgázó mind az írásbeli vizsgadolgozatára, mind a szóbeli vizsgarész valamennyi tételére adott feleletére legalább elégséges érdemjegyet szerzett.

A szakmai elméleti vizsga osztályzatát az írásbeli és a szóbeli vizsga érdemjegyeinek számtani átlaga adja.

A szakmai gyakorlati vizsgarész osztályzatának kialakítása:

A gyakorlati vizsga osztályzatát a képzésben részt vevő gyakorlati felkészítéséért felelős vezető által javasoltak ismeretében — a szolgálati hely legalább osztályvezetői vagy annak megfelelő szintű beosztású vezetője által készített értékelés figyelembevételével — a vizsgabizottság állapítja meg.

2. számú melléklet

az 5/2004. (II. 20.) BM rendelethez

[18. számú melléklet

a 16/2003. (IV. 18.) BM rendelethez]

A NYILVÁNTARTÁSI ÉS OKMÁNYÜGYINTÉZŐ
szakképesítés szakmai és vizsgakövetelményei

I. A szakképesítés Országos Képzési Jegyzékben szereplő
adatai

1. A szakképesítés azonosító száma: 52 3452 04
2. A szakképesítés megnevezése: Nyilvántartási és okmányügyintéző
3. Hozzárendelt FEOR szám: 3602
4. A képzés megkezdéséhez szükséges iskolai és szakmai előképzettség: érettségi vizsga
5. Előzetes szakmai gyakorlat: —

6. Pályaalkalmassági, illetve szakmai alkalmassági követelményeknek kell megfelelnie: a köztisztviselők jogállásáról szóló, 1992. évi XXIII. törvényben meghatározott személyi feltételek megléte (szakmai alkalmasság)

7. Előírt gyakorlat: —

8. Képzési idő, maximális óraszám: 300 óra

9. Elmélet aránya: 60%

10. Gyakorlat aránya: 40%

11. Évfolyamok száma: —

II. A szakképesítés szakképzési törvényben meghatározott egyéb adatai

12. Szakmai alapképzés időtartama: —

13. Szintvizsga: —

III. A szakképesítés munkaterülete

1. A szakképesítéssel legjellemzőbben betölthető munkakör, foglalkozás

A munkakör, foglalkozás	
FFOR száma	megnevezése
3602	Igazgatási ügyintéző-ügykezelő

2. A munkaterület rövid, jellemző leírása

A nyilvántartási és okmányügyintézővel szemben támasztott követelmény, hogy jól ismerje az okmányiroda feladatainak összefüggéseit, az elvégzendő munkafolyamatokat, széles szakmai látókörrrel, jó kommunikációs készséggel, fejlett szervezési és problémamegoldó képességgel rendelkezzen. Munkája során ismerje és alkalmazza a vonatkozó jogi és igazgatási, továbbá az ügyvitel-alkalmazási és számítástechnikai ismereteket.

Feladata a jogszabály által a körzetközponti feladatokat ellátó települési önkormányzat jegyzőjének hatáskörébe utalt feladatokkal kapcsolatos okmányok — ügyfelek részére történő kiállítása (érvényesítés, érvénytelenítés, cseré, bevonás) és kiadása, valamint az e tevékenységhez kapcsolódó ügyintézés, ügyiratkezelés.

IV. A szakképesítés szakmai követelményei

A foglalkozás gyakorlása során előforduló legfontosabb feladatsorok, feladatok és az azokhoz közvetlenül kapcsolódó követelmények szintje tantárgyanként:

1. Igazgatási és jogi ismeretek alkalmazása

A nyilvántartási és okmányügyintéző az okmányok kiadása során ismeri és alkalmazza a hatósági feladatok ellátásával összefüggő jogszabályokat, különös tekintettel az adatvédelemre és a biztonsági okmányokra vonatkozó szabályokat.

Az elsajátított jogi és igazgatási ismeretek birtokában legyen képes a hatósági tevékenység ellátására.

A munkája során a szakmai tevékenységhez szükséges mértékben ismerje és alkalmazza:

- az államigazgatási eljárás általános szabályairól;
- a helyi önkormányzatokról;
- az okmányirodák kijelöléséről és illetékességi területéről;
- az okmányirodák működésének személyi és technikai feltételeiről;
- a biztonsági okmányok védelmének rendjéről;
- a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok és információk nyilvánosságáról;
- az illetékekről;
- a bünyügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról;
- a Polgári Törvénykönyvről;
- a helyi önkormányzatok iratkezelési mintaszabályzatáról;
- az okmányirodai tevékenységek ellátásáról;
- az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviseletről;
- a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról;
- a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról;
- a személyazonosító igazolványkiadásáról és nyilvántartásáról;
- a külföldre utazásról;
- a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról;
- a menedékgjogról;
- a menekültügyi eljárás részletes szabályairól, a kérelmezők, menedékesek és a befogadottak okmányairól;
- a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásából teljesített adatszolgáltatásokért, valamint a kapcsolatfelvétel céljából való megkeresésért, illetőleg értesítésért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjról;
- az egyéni vállalkozásról;
- az egyéni vállalkozói igazolványról;
- az adózás rendjéről;
- a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról;
- a külföldiek önálló vállalkozásként történő gazdasági célú letelepedéséről;
- a devizakorlátozások megszüntetéséről, valamint egyes kapcsolódó jogszabályok módosításáról;
- a közúti közlekedésről;
- a közúti közlekedési nyilvántartásról;
- a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról;

- a szabálysértésekről és a végrehajtásukról;
- a közúti közlekedési nyilvántartásból teljesített adatszolgáltatás díjáról;
- a gépjármű üzemben tartójának kötelező felelősségbiztosításáról;
- a közúti közlekedés szabályairól;
- a közúti közlekedési nyilvántartás működéséről és az adatszolgáltatás rendjéről;
- egyéb, a jogszabályok által hatáskörébe utalt okmányokkal kapcsolatos feladatok ellátásához kapcsolódó jogi normákat, valamint azok végrehajtásáról szóló előírásokat.

Ismerje:

- az egyes okmányokkal kapcsolatos ügyintézési folyamatokat, az eljárások menetét (kiadás, lecserélés, cserélés, pótlás, találás, visszavonás, leadás, visszaadás, másolat kiadás);
- az okmányok adattartalmát, az adatok forrását;
- az adatmódosítási lehetőségeket;
- az okmány birtoklásához szükséges jogosultságokat, ennek igazoló okmányait;
- az egyes okmányok fajtáit (állandó, ideiglenes, nemzetközi);
- az adat- és okmánynyilvántartással kapcsolatos alapg fogalmakat, a hatályos jogszabályok által előírt feladatokat;
- az egyes okmányok hatályosságát;
- az adattovábbítási kötelezettséget;
- az okmányiroda értesítési kötelezettségével kapcsolatos feladatokat (a társhatóságok, illetve az állampolgárok felé);
- az adatvédelmi, adatellenőrzési és adatszolgáltatási tevékenységek körét;
- az illetékekkel, díjfizetéssel kapcsolatos teendőket;
- a BM Központi Hivatal feladatait az okmánykezeléssel kapcsolatosan.

2. Okmányirodai ügyvitel-alkalmazási ismeretek

A nyilvántartási és okmányügyintéző tevékenysége során önállóan végzi az okmányirodai feladatokat, amelyek ellátásához ismerje:

- az egyes okmányirodai ügyvitel-alkalmazások szoftver környezetét, a bejelentkezés és a kilépés szabályait;
- az egyes okmányokhoz kapcsolódó intézkedési eljárások menetét;
- az okmányok kiállításához szükséges lekérdezési eljárásokat;
- az egyes okmányfajták kiállításának menetét;
- az okmányokhoz kapcsolódó nyilvántartások kezelését;
- az okmánynyilvántartás, ügyintézői tevékenységhez kapcsolt választási lehetőségeket;
- az okmányok érvénytelenítésének, selejtezésének menetét;
- a nyomdai hibás biankó okmányok kezelését;

- az okmányirodák kezdeményezési statisztikájának lekérdezési módját.

Legyen képes:

- az okmányirodai ügyviteli alkalmazásokban az adatok felvételezésére, módosítására;
 - az okmányirodai ügyviteli alkalmazások beépített lekérdezési műveleteinek, listázási lehetőségeinek használatára;
 - a bemutatott okmányok és a nyilvántartásokból kapott adatok egyeztetésére és az adatrögzítés megkezdésére.
- Sajátítsa el az egyes okmánytípusok nyomtatásának menetét.

3. Számítástechnikai és okmányirodai ismeretek

E tantárgy keretében kell az ügyintézőnek elsajátítania a feladata ellátásához szükséges számítástechnikai ismereteket és az okmányirodai infrastruktúra működésének, továbbá a működtetésnek és a hiba elhárításának lehetőségeit.

Ismerje:

- az okmányirodában működtetett hálózati eszközöket;
- az okmányhálózat működését és biztonsági elemeit;
- a szövegszerkesztés, a táblázatkezelés és az adatbázis-kezelés alapjait;
- az elektronikus levelezőrendszer használatát;
- az infrastruktúra hibaelhárításának lehetőségeit és a szakszerviz igénybevételének kötelezettségét;
- az eszközök karbantartási előírásait.

Legyen képes:

- használni — az okmányirodai ügyviteli alkalmazási ismeretek keretében elsajátított elméleti és gyakorlati tudnivalók alapján — az egyes okmányok kiadását szolgáló multifunkcionális munkaállomást;
- használni az Internetet;
- használni az ügyiratkezelő programot;
- kezelni az okmányirodai ügyviteli alkalmazások során használatos eszközöket.

4. Szervezés és kommunikáció

E tantárgy keretében kell elsajátítani az alapvető szervezési feladatokat, valamint a szakszerű ügyintézés során alkalmazandó pszichológiai és kommunikációs ismereteket.

Ismerje:

- a szakszerű ügyintézés menetét;
- az egyes feladatcsoportok ügyintézésének folyamatát;
- a kulturált fellépés, a bizalomkeltés, az ügyfelekkel történő kapcsolatfelvétel és kapcsolattartás módját;
- a kommunikáció alapszabályát;
- fel a kommunikáció valóság tartalmát.

Legyen képes:

- munkaszervezéssel az ügyfélforgalom befolyásolására;
- az emberi agresszió, a feszültség és a konfliktus feloldására;
- az ügyfelekkel való kommunikáció során az etikus és korrekt magatartásra.

V. A szakképesítés vizsgáztatási követelményei

A nyilvántartási és okmányügyintéző szakmai vizsgát a szakképzésről szóló, többször módosított 1993. évi LXXVI. törvény, valamint a szakmai vizsgáztatás általános szabályairól és eljárási rendjéről szóló 26/2001. (VII. 27.) OM rendelet előírásai szerint kell megszervezni és lefolytatni.

1. A szakmai vizsgára bocsátás feltételei:

- középiskolai érettségi,
- büntetlen előéletet igazoló erkölcsi bizonyítvány vagy a munkáltató által kiadott igazolás arról, hogy a vizsgázó olyan munkakörben dolgozik, amelynek betöltéséhez elengedhetetlen feltétel az erkölcsi bizonyítvány,
- a szakmai, elméleti tantárgyak tananyagának elsajátítása és teljesítéséről szóló igazolás,
- 120 óra szakmai gyakorlat igazolása a szakmai gyakorlati képzést végző intézményben,
- ha a jelentkező nem a munkaadó által kötelezett a szakképzettség megszerzésére, akkor igazolás a munkáltatótól, hogy a jelentkezőt a képzés elvégzését követően a szakképesítéshez kötött munkakörben kívánja foglalkoztatni, és a gyakorlati képzéshez szükséges feltételeket (gyakorlati oktatás, a rendszerhez való hozzáférés) számára biztosítja.

2. A szakmai vizsga részei

Írásbeli vizsgarész:

A vizsgázók az írásbeli vizsgán a BM Központi Hivatal által összeállított és a belügyminiszter által jóváhagyott komplex feladatlapot oldanak meg, amelyet a Belügyminisztérium — a vizsga megkezdéséig — zárt borítékban megküld a vizsgaszervezőnek.

A vizsgarész tantárgyai:

- Igazgatási és jogi ismeretek
- Okmányirodai ügyvitel-alkalmazási ismeretek
- Szervezés és kommunikáció

Az írásbeli vizsgarész időtartama: 120 perc.

Gyakorlati vizsgarész:

A gyakorlati vizsgarészt a BM Központi Hivatal által, a képző intézmények javaslata szerint összeállított és a belügyminiszter által jóváhagyott szakmai követelmények alapján, a vizsgaszervező által megjelölt gyakorlati képzést végző intézményben kell lefolytatni.

A vizsgarész témakörei:

- Okmányirodai ügyvitel-alkalmazási ismeretek
 - Számítástechnikai és okmányirodai ismeretek
- A gyakorlati vizsga időtartama: 60 perc.

Szóbeli vizsgarész:

A vizsgázó a szóbeli vizsgarészen a BM Központi Hivatal által összeállított és a belügyminiszter által jóváhagyott komplex tételsor alapján ad számot a tudásáról. A tételsort a vizsga napját legalább 30 nappal megelőzően a vizsgaszervező intézmény a vizsgázó rendelkezésére bocsátja. A vizsgázók a vizsgán tantárgyanként tételt húznak.

A vizsgarész tantárgyai:

- Igazgatási és jogi ismeretek
- Okmányirodai ügyvitel-alkalmazási ismeretek

3. A szakmai vizsgán számon kérhető feladatok a szint megjelölésével

A szakmai vizsga vizsgáztatási követelményei megegyeznek a szakképesítés szakmai követelményei című IV. fejezetben tantárgyanként meghatározott követelményekkel és követelményszintekkel.

4. A szakmai vizsga egyes részei alóli felmentés feltételei

a) A szakmai vizsga egyes részei alól felmentés az alábbi okmányfajtákra — adható a 16/2003. (IV. 18.) BM rendelet hatálybalépését követő két éven belül, a BM Központi Hivatal által szervezett okmányirodai tanfolyamok elvégzéséről szóló igazolások alapján:

- nyilvántartási és okmányügyintéző — oklevél (sorszám/év) vagy tanúsítvány (BM-L sorozatszámú),
- egyéni vállalkozói igazolvány ügyintéző — tanúsítvány (BM-E sorozatszámú),
- közlekedésigazgatási ügyintéző — tanúsítvány (BM-K2 sorozatszámú).

b) a IV. fejezet 4. a) pontjában meghatározott határidőn túl a szakmai vizsga egyes részei alól, annak komplexitása miatt, felmentés nem adható.

5. A szakmai vizsga értékelése

Sikertelen a szakmai vizsga, ha a vizsgázó az írásbeli, a gyakorlati vagy a szóbeli vizsgarészen bármelyik vizsgatárgyból elégtelen érdemjegyet, illetve osztályzatot kapott. Eredményes vizsgát tett az a vizsgázó, aki minden vizsgarészt, illetve azon belül minden vizsgatantárgyat legalább elégséges szinten teljesített.

Igazoltan elmulasztott, vagy valós indokkal megszakított vizsgát követően pótlóvizsga tehető. Minden egyéb mulasztott vagy sikertelen vizsga csak javítóvizsgálattal pótolható. Javító-, illetve pótlóvizsgát csak a mulasztott vagy sikertelen vizsgatárgyból, illetve vizsgarészből kell tenni. Pótlóvizsgára a jelölt kérelme alapján már a következő vizsgaidőszakban sor kerülhet. Javítóvizsgát a sikertelen vizsgát követő 30 nap elteltével lehet tenni.

A szakmai elméleti vizsga értékelése:

A szakmai elméleti vizsga osztályzatát az írásbeli és a szóbeli vizsga érdemjegyeinek átlaga adja.

Az írásbeli vizsgarészt a javítási útmutató alapján egy érdemjeggyel kell értékelni. Az írásbeli vizsgarész érdemjegye az Igazgatási és jogi ismeretek, az Okmányirodai ügyviteli-alkalmazási ismeretek, valamint a Szervezés és kommunikáció tantárgyak eredményének átlaga adja.

Eredménytelen az írásbeli vizsgarész, ha bármelyik tantárgy eredménye nem éri el az elégséges szintet.

A szóbeli vizsgarészt egy érdemjeggyel kell értékelni.

A szóbeli vizsgán a vizsgázó feleletét tantárgyanként külön érdemjeggyel kell értékelni. A szóbeli vizsga eredményéről átlagolással a vizsgabizottság dönt. A szóbeli vizsgarész akkor eredményes, ha a vizsgázó minden tantárgyból legalább elégséges osztályzatot kapott.

A szakmai gyakorlati vizsga értékelése:

A szakmai gyakorlati vizsgát egy osztályzattal kell értékelni. A gyakorlati vizsgarész tantárgyankénti érdemjegyeinek átlaga adja a vizsga szakmai gyakorlati osztályzatát.

3. számú melléklet

az 5/2004. (II. 20.) BM rendelethez

[20. számú melléklet

a 16/2003. (IV. 18.) BM rendelethez]

A RENDŐRSZERVEZŐ (TISZT) szakképesítés szakmai és vizsgakövetelményei

I. A szakképesítés Országos Képzési Jegyzékben szereplő adatai

1. A szakképesítés azonosító száma: 71 8915 01
2. A szakképesítés megnevezése: Rendőrszervező (tiszt)
3. Hozzárendelt FEOR szám: 5361
4. A képzés megkezdéséhez szükséges iskolai és szakmai előképzettség: felsőfokú iskolai végzettség.
5. Előzetes szakmai gyakorlat: —
6. Pályaalkalmassági, illetve szakmai alkalmassági követelmények: szakmai alkalmassági követelményeknek kell megfelelni.
7. Előírt gyakorlat: —
8. Képzési idő, maximális óraszám: 400 óra.
9. Elmélet aránya: 50%.

10. Gyakorlat aránya: 50%.

11. Évfolyamok száma: —

II. A szakképesítés szakképzési törvényben meghatározott egyéb adatai

12. Szakmai alapképzés időtartama: —

13. Szintvizsga: —

III. A szakképesítés munkaterülete

1. A szakképesítéssel legjellemzőbben betölthető munkakör, foglalkozás

A munkakör, foglalkozás	
FEOR száma	megnevezése
5361	Rendőrk

2. A munkaterület rövid, jellemző leírása

A rendőrszervezővel (tiszttel) szembeni átfogó elvárás, hogy e feladatot ellátó rendelkezze a szükséges jogi, szakmai és társadalomtudományi ismeretekkel, azok gyakorlati alkalmazásának képességével, ennek megfelelő emberi magatartással, nagyfokú felelősség- és hivatástudattal.

Mindennapi munkája során legyen alkalmas a bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási, rendészeti jogkörök gyakorlására, ezen belül is nyomozó hatósági, szabálysértési hatósági, idegenrendészeti, közlekedési hatósági és rendészeti, valamint közbiztonsági (csapatszolgálati) feladatok ellátására, és ezen szolgálati tevékenységek működésének szervezésére és irányítására.

3. A szakképesítéssel betölthető rokon szakképesítés

A munkakör, foglalkozás	
OKJ azonosító száma	megnevezése
71 8912 02	Határrendész-szervező (tiszt)

IV. A szakképesítés szakmai követelményei

1. A foglalkozás gyakorlása során előforduló legfontosabb feladatcsoportok, feladatok

A rendőrszervező (tiszt) a büntetőjogi, a büntetőeljárásjogi, valamint az államtudományi ismeretek alkalmazásának területén ismerje:

— azokat a büntetőjogi alapelveket, amelyek birtokában — kiegészítve ezeket gyakorlati tapasztalataival — képes a speciális jogalkalmazói feladatokat ellátni;

— a magyar büntetőeljárás jog szabályait, ezen belül is a büntetőeljárás-joggal kapcsolatos alapfogalmakat, a büntetőeljárás alapelveit, a büntetőeljárás alanyait, azok jogait és kötelezettségeit, valamint a büntetőügyekben eljáró hatóságok hatásköreit, illetve az illetékesség szabályait;

— a bírósági eljárás szabályait, a rendes és rendkívüli jogorvoslatok alkalmazásának elveit és gyakorlatát, valamint a külön eljárás és a különleges eljárás formáit, jogi normáit;

— a Magyar Köztársaság társadalmi rendszerét, állam-szervezetének felépítését, működését, az egyén viszonyát az államhoz minden olyan kérdésben, amely a politikai és jogi kultúráltság szerves részét képezi;

— a közigazgatás, ezen belül az államigazgatás és az önkormányzati igazgatás intézményrendszerét, a közigazgatás sajátos tevékenységfajtáit, a közigazgatás személyi állományát, a köztisztviselőket megillető alapvető jogokat, az őket terhelő kötelezettségeket és felelősségük sajátos rendszerét;

— az emberi jogok és a rendőri tevékenység összefüggéseit, a vonatkozó előírásokat, jogi normákat.

2. Követelmények

Legyen jártas:

— a büntetőjog és a büntetőeljárás jogszabályok alkalmazásakor azoknak a tényeknek a felismerésében, amelyekre a bizonyításnak ki kell térnie, valamint abban, hogy milyen bizonyítási eszközöket lehet a bizonyítási eljárás során igénybe venni;

— az emberi jogi és az ezekhez kapcsolódó szakmai problémák felismerésében, megértésében és kulturált kezelésében, a humánus, a mások iránti tisztelet, az igazságosság és a demokratikus elvek tiszteletben tartásában.

Legyen képes:

— a törvényességet érvényre juttatni, valamint az időközben módosuló jogszabályokat, illetve az állami irányítás egyéb jogi eszközeit megfelelően értelmezni, azokat a gyakorlati munkája során alkalmazni;

— eldönteni, hogy milyen esetekben és kivel szemben indítható nyomozás, és azt hogyan kell lefolytatni;

— a társadalom politikai-jogi folyamataira, a jogállamiság lényegére, a népszuverenitás elvére, megnyilvánulási formáira, az állampolgárság intézményére, az állami jogalkotó és kormányzati munkára, az igazságszolgáltatás általános elveire, valamint az alapvető emberi-állampolgári jogokra, azok védelmére vonatkozó ismereteit alkalmazni;

— az emberi jogokat betartani, illetve betartatni, az általános emberi és demokratikus értékeket védelmezni.

A rendőrszervező (tiszt) a kriminológiai ismeretek alkalmazásának területén ismerje:

— a bűnözés és a konkrét bűncselekmények alakulását, változását, az oksági összefüggéseket, valamint a megelőzés szerepét és jelentőségét;

— a különböző bűncselekménycsoportokat, az egyes bűncselekményekre és az elkövetőkre vonatkozó kriminológiai tényezőket;

— a bűncselekmények alakulását, az egyes bűncselekményi kategóriák oksági tényezőit és hatékony megelőzésük feladatait, valamint azoknak a negatív társadalmi jelenségeknek és bűnelkövetői kategóriáknak a jellemzőit, amelyek a bűnözéssel általában összefüggésben vannak.

A rendőrszervező (tiszt) a közrendvédelmi (csapatszolgálati), a közlekedési, az igazgatásrendészeti és a bűnügyi rendőri szakismeretek alkalmazásának területén ismerje:

— a rendőrség általános és speciális feladatait, szervezeti tagozódását, felépítését, a működés rendjét, annak jogi és belső szabályozását, az egyes szervezeti egységek helyét, szerepét, kapcsolat- és információs rendszerét, sajátos munkaszerveződését, a rendőri tevékenység alapvető munkafázisait;

— a rendőri szolgálatok, valamint a bűnüldözési feladatok teljesítésébe bevonható társszervek és társadalmi erők közötti együttműködés lehetőségeit, a rendőrség nemzetközi kapcsolatrendszerét, a vonatkozó jogi és szakmai előírásokat, ajánlásokat;

— a közrend és a közbiztonság, a bűnmegelőzés és a bűnüldözés magyarországi sajátosságait, tendenciáit, a rendőri munkavégzés elméleti és gyakorlati alapproblémáit, a fejlődés lehetőségeit, a nemzetközi szttenderdeket;

— a szabálysértés általános célját, rendszerét, speciális szabályait és gyakorlatát;

— a bűnözés okait, az aktuális bűnügyi helyzet elemeit;

— a vezetői munka alapelveit, a rendőri menedzsment specialitásait.

Legyen jártas:

— a szakterület munkájához kapcsolódó adatszerző, feldolgozó, tervező, szervező, elemző és értékelő tevékenységek folytatásában;

— a szolgálatsszervezéssel és tervezéssel összefüggő feladatok végrehajtásában;

— a szolgálati okmányok előírászerű és pontos kitöltés, vezetés, a rendőrségi információs rendszer nyújtotta lehetőségek hatékony felhasználása területén;

— a gyakorlati munka során felhasználható korszerű és speciális eszközök használatában;

— a kiemelt bűnözési módok, elkövetői kategóriák, a bűnözők konspirációs módszereinek, a bűnügyi struktúrát torzító súlyos bűncselekmények ismeretében és felismerésében;

— a bűnügyi munkában felhasználható törvényes és korszerű, nyílt és különleges erők, eszközök és módszerek alkalmazásában;

— a rábízott rendőri erők irányításában és vezetésében.

Legyen képes:

— a szakmai problémák felismerésére, megértésére és kulturált megoldására, valamint a különböző rendőri szakterületek speciális szabályainak alkalmazására;

— a hatályos jogszabályi keretek között felderítő és vizsgálati munka végzésére;

— a struktúrájában és módszereiben állandóan változó — szervezettebbé váló — bűnözés visszaszorítására;

— a rendkívüli események kivizsgálására, a személyügyi feladatok végzésére, a parancsnoki revízióra, a munkaértekezletek megtartására és az együttműködésből adódó feladatok végrehajtására.

A rendőrszervező (tiszt) a kriminalisztikai ismeretek alkalmazásának területén ismerje:

— az egyes bűncselekmények elkövetése során létrejött nyomok és elváltozások keletkezési mechanizmusát, azok felkutatásának, rögzítésének és felhasználásának lehetőségeit, módszereit;

— az elváltozások közötti összefüggéseket és azokból tudjon helyes következtetéseket levonni;

— a nyomozási cselekményeket, azok végrehajtásának taktikai szabályait és célszerű alkalmazásának módjait, valamint a bizonyítás érdekét szolgáló adatgyűjtés megszervezésének és felhasználásának előírásait;

— a nyomozás tervezésének, szervezésének elméleti és gyakorlati kérdéseit, az egyes bűncselekményfajták elkövetési formáit, eszközeit, módjait, módszereit, a bűnözők elkövetési magatartását és taktikáját.

Legyen képes:

— az egyes bűncselekményfajták nyomozása során foganatosítható nyomozási cselekmények végrehajtására és azok speciális taktikai szabályainak alkalmazására.

A rendőrszervező (tiszt) a pszichológiai ismeretek alkalmazásának területén ismerje:

— az emberek közötti interakciókat, interperszonális kapcsolatokat, kommunikációs és metakommunikációs megnyilvánulásokat.

Legyen képes:

— érvényesíteni a rendőri intézkedések, valamint munkája során a toleranciát, az empátiát és a kontrollált magatartás elemeit.

V. A szakképesítés vizsgáztatási követelményei

Az iskolarendszeren kívüli szakképzést záró rendőrszervező (tiszt) szakmai vizsgát a szakmai vizsgáztatás általános szabályairól és eljárási rendjéről szóló 26/2001. (VII. 27.) OM rendelet előírásai szerint kell szervezni és végrehajtani. A szakmai vizsgát a belügyminiszter által feljogosított szakképző intézményben, az intézmény mellett működő vizsgabizottság(ok) előtt kell letenni.

1. A szakképzésre történő jelentkezés és a szakmai vizsgára bocsátás feltételei:

a) A szakképző intézménybe — a munkáltató által támogatott — szakképesítésre történő jelentkezést (mint pályázati kérelmet) a Belügyminisztériumban és a rendvédelmi szerveknél hivatásos szolgálati állományban, közszolgálati, közalkalmazotti jogviszonyban, továbbá munkaviszonyban lévő, az állam által elismert felsőfokú (egye-

temi vagy főiskolai) végzettséggel rendelkező munkatársak nyújthatnak be.

b) Szakmai vizsgára az a képzésben résztvevő bocsátható, aki a rendőrszervező (tiszt) szakképzésnek — a szakképzést végző által kidolgozott — képzési programjában előírt tanulmányi kötelezettségeinek eleget tesz, továbbá a képzési programban előírt időtartamú és formájú területi szakmai gyakorlatot — a számára meghatározott rendvédelmi szervnél — eredményesen teljesíti.

2. A szakmai vizsga részei

Gyakorlati vizsgarész:

A szakmai és vizsgáztatási követelmények figyelembevételével kidolgozott képzési programban meghatározottak szerint, a képzésben résztvevők a rendvédelmi szervek különböző szolgálati helyein szakmai gyakorlaton vesznek részt, amelynek értékelése adja a szakmai vizsga gyakorlati osztályzatát.

Írásbeli vizsgarész:

A szakmai és vizsgáztatási követelmények figyelembevételével összeállított vizsgadolgozati témaköröket a szakképző intézmény jóváhagyásra felterjeszti a BM Oktatási Főigazgatósághoz.

A képzésben résztvevő komplex vizsgadolgozatot készít az alábbi alaki és tartalmi követelmények szerint:

A képzésben résztvevő legyen képes egy komplex ismeretanyagot tükröző, logikusan felépített, választékos stílusban összeállított, a szakmai elvárásoknak és követelményeknek megfelelő vizsgadolgozat elkészítésére, amelyben véleménye, önálló gondolatai és javaslati is szerepelnek. A vizsgadolgozatban a képzésben résztvevőnek azt kell bizonyítania, hogy képes a tanultakat hasznosítani és a komplex ismeretanyagot egységes egésszé formálni. A dolgozatnak önálló gondolkodásmódot, az adott téma kidolgozásához szükséges felkészültséget kell tükröznie. A megfelelő tartalom mellett a világos, közérthető mondat szerkesztés, a jó stílusérzék, a szakterület terminológiájának pontos használata is követelmény.

A vizsgadolgozat elkészítéséhez bármilyen segédeszköz — beleértve a tanári konzultációt is — használható. A vizsgadolgozat terjedelme — mellékletek nélkül — legfeljebb 20 gépelt oldal, amelyet a szóbeli vizsgarész megkezdése előtt 30 nappal kell leadni a vizsgaszervező intézménynek. E nélkül a szóbeli vizsga nem kezdhető meg.

Szóbeli vizsgarész:

A szóbeli vizsgarész az írásbeli vizsgarészhez kapcsolódik. A szóbeli vizsgarész kérdéseit a szakképző intézmény jóváhagyásra felterjeszti a BM Oktatási Főigazgatósághoz.

A vizsgázónak a vizsgadolgozatban feldolgozott témát — a vizsgabizottság ez irányú feladatmeghatározásának megfelelően — a vizsgabizottság előtt kell szóban ismertetnie, valamint a vizsgadolgozattal kapcsolatos kérdésekre válaszolnia.

A szóbeli vizsgán a vizsgázó vizsgatantárgyanként — bűnügyi ismeretek (büntetőjogi, büntetőeljárás-jogi,

kriminológiai ismeretek), államtudományi ismeretek (alkotmányjogi, közigazgatási jogi, emberi jogi ismeretek), rendőri ismeretek [közrendvédelmi, csapatszolgálati, közlekedési, igazgatásrendészeti, bűnügyi (operatív) ismeretek], kriminalisztikai ismeretek (krimináltechnikai, krimináltaktikai, kriminálmetodikai ismeretek) — egy-egy tételt húz, és azokra válaszol. A szóbeli vizsgán a vizsgázó 60 perc felkészülési időt vehet igénybe.

3. A szakmai vizsgán számon kérhető feladatok a szint megjelölésével

A vizsga vizsgatantárgyai, ismeret- és témakörei:

A büntetőjog általános részéből:

- a büntetőjog és a büntetőjog-tudomány;
- a büntető jogszabályok rendszere és szerkezete, a büntetőjog forrásai, a büntető jogszabály értelmezése;
- a büntető jogszabály hatálya, a nemzetközi büntetőjogi együttműködés intézményei;
- a bűncselekmény fogalma;
- a törvényi tényállások fajtái, az általános törvényi tényállás szerkezete, az általános törvényi tényállás objektív eleme;
- az általános törvényi tényállás szubjektív elemei;
- a büntetőjogi felelősségre vonás akadályai, a bűncselekmények megvalósulási szakaszai;
- a bűncselekmény elkövetői;
- a büntetés fogalma és célja;
- a büntetőjogi jogkövetkezmények rendszere, az egyes büntetések és intézkedések; a büntetés kiszabása;
- mentesítés a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól;
- a fiatalkorúakra vonatkozó rendelkezések;
- a katonákra vonatkozó rendelkezések.

A büntetőjog különös részéből:

- az állam elleni bűncselekmények;
- a személy elleni bűncselekmények;
- a közlekedési bűncselekmények;
- a házasság, a család, az ifjúság és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények;
- az államigazgatás, az igazságszolgáltatás és a közélet tisztasága elleni bűncselekmények;
- a közrend elleni bűncselekmények;
- a gazdasági bűncselekmények;
- a vagyon elleni bűncselekmények;
- a katonai bűncselekmények.

Büntetőeljárás jogból:

- a büntetőeljárás fogalma, feladata;
- a büntetőeljárás jog forrásai és a büntetőeljárás törvény hatálya;
- a büntetőeljárás alanyai;
- a büntetőeljárásban résztvevő hatóságok hatásköre és illetékessége; a kizárás;
- a bizonyítás alapkérdései és a bizonyítás eszközei;
- a büntetőeljárás kényszerintézkedések;
- a büntetőeljárás megindítása;

— a feljelentés elbírálása, a feljelentés kiegészítése, a nyomozás megtagadása;

— a nyomozás teljesítése;

— a nyomozás felfüggesztése;

— a nyomozás megszüntetése;

— a nyomozás iratainak ismertetése és a nyomozás befejezése;

— nyomozás a vétségi eljárásban;

— jogorvoslat a nyomozási eljárásban;

— az elsőfokú bírósági eljárás;

— a másodfokú bírósági eljárás;

— a perújítás és a felülvizsgálati eljárás;

— külön eljárások;

— különleges eljárások.

Kriminológiából:

— a kriminológia tudományelméleti kérdései;

— a modern polgári kriminológiai kutatások és elméletek;

— a makrokörnyezet szerepe a bűnözésben;

— a mikrokörnyezet hatása a bűnözésre;

— a személyiség szerepe a bűnözésben;

— az egyes szociálpszichológiai folyamatok hatása a bűnözésre;

— a bűnözés oksági kérdései;

— a bűnözés és az egyéb deviáns viselkedések;

— a bűnözés megelőzése;

— a bűnözés, a bűnüldözés helyzete;

— a rendőrök által elkövetett jogsértések;

— a rendőr-szociológia egyes kérdései;

— a vagyon elleni bűnözés alakulása, főbb kriminológiai jellemzői;

— a szervezett bűnözés;

— az erőszakos bűnözés fogalma, kriminológiai jellemzése;

— a gazdaság elleni bűnözés főbb kriminológiai jellemzői;

— a korrupciós bűnözés főbb kriminológiai jellemzői;

— a nemzetközi bűnözés, annak szervezetei;

— a kábítószer-bűnözés;

— egyes kiemelt elkövetői kategóriák;

— a fiatalok bűnözése;

— viktimológia;

— a számítógépes bűnözés és a hitelkártyacsalás.

Magyar Alkotmányjogból:

— alkotmányjogi alapfogalmak;

— a magyar alkotmányozás története, a szuverenitás;

— jogalkotás és a jogforrások rendszere a Magyar Köztársaságban;

— a magyar állampolgárság;

— alapvető állampolgári jogok és köteleességek;

— az államhatalom gyakorlásának elvei, az állami szervek rendszere;

— képviselő és választójog;

— az Országgyűlés;

— a köztársasági elnök;

— a Kormány;

- az Alkotmánybíróság;
- a bíróságok;
- az ügyészség;
- a helyi önkormányzatok.

Közigazgatási jogból:

- bevezetés a közigazgatási jogba;
- a közigazgatás feladatai, rendeltetése, funkciói, tevékenységfajtái;

- a közigazgatás szervezete;
- a közigazgatás személyzete;
- a közigazgatási jogszabálytan alapjai;
- a közigazgatási jog érvényesülése;
- a közigazgatási jogviszonytan alapjai;
- új irányok, a közigazgatás fejlődésének vizsgálata;
- az államigazgatási eljárás általános kérdései;
- a hatósági bizonyítvány, igazolvány, nyilvántartás és ellenőrzés;

- az első fokú eljárás és a határozathozatal;
- a jogorvoslatok;
- a végrehajtás;
- a nemzetközi jog alapjai, különös tekintettel a diplomáciai, konzuli és a nemzetközi jogon alapuló egyéb mentességekre és kiváltságokra, valamint az ezek fennállása esetén követendő eljárásra.

Emberi jogi alapismeretekből:

- az emberi jogok gondolkörének kialakulása és fejlődése a II. világháború végéig;
- az emberi jogok a II. világháború után;
- az emberi jogok hatályos magyar szabályozása;
- az emberi jogok és a rendvédelem.

Közrendvédelmi ismeretekből:

- a közrend, a közbiztonság védelme Magyarországon;
- a rendőrség szolgálati tagozódása;
- a közrendvédelmi elemző-értékelő tevékenység;
- a járőr- és őrszolgálat;
- a körzeti megbízotti szolgálat;
- a bűnmegelőzési és nyomozati tevékenység a közrendvédelem területén;
- a fogda- és kísérő őri szolgálat;
- a fokozott ellenőrzés, az ügyeleti és vonatkísérő szolgálat;
- a nyilvántartásban szereplő személyek ellenőrzése;
- a körözési tevékenység;
- a közrendvédelmi vezető személyügyi feladatai, az állomány körében előforduló rendkívüli események;
- a rendőrségi ügyvitel; a parancsnoki revízió;
- a közrendvédelmi alegységek munkaterve, munkáértékeztetések rendje;
- a társszervekkel való együttműködés egyes közrendvédelmi feladatok végrehajtásában;
- a rendőrség kapcsolata az önkormányzatokkal és más társadalmi önvédelmi szervezetekkel;
- a közrendvédelmi munka statisztikai kifejeződése;
- az ellenőrzés szerepe a közrendvédelmi munkában;
- a közrendvédelmi vezetői tevékenység sajátosságai;

- a nyilvántartások felhasználása a közrendvédelmi munkában;

- a tervezés, a tervszerűség általános szabályai;
- a közrendvédelmi vezető munkastílusa, munkamódszere, beszámolási kötelezettsége;

- a személyi számítógép alkalmazása a parancsnok munkájában;

- a polgári rendészeti tevékenység;
- a működési terület leírása és a közterületi szolgálat szervezése;

- a közrendvédelmi vezető szolgálati okmányai.

Csapatszolgálati ismeretekből:

- a csapatszolgálati ismeretek alapelvei;
- a csapatszolgálati tevékenység a parancsnoki munkában;

- az állomány pszichikai felkészítése csapatszolgálati feladatokra;

- a rendőri erők menetének általános elvei;
- a szolgálati csoportok;
- a felderítő, kutató csoport alkalmazása;
- a munkatérkép vezetése;
- a zárás elvei és gyakorlata;
- a kutatás elvei és gyakorlata;
- a bekerítés elvei és gyakorlata;
- az üldözés elvei és gyakorlata;
- rendezvénybiztosítás;
- tömegosztatás;
- állami vezetők, külföldi delegációk utazásának nyílt rendőri biztosítása;

- objektumok őrzése és védelme;
- elemi csapás, tömegszerencsétlenség esetén végzendő rendőri feladatok;

- a légi közlekedés jogellenes cselekményekkel szembeni védelme;

- a terrorcselekmény elhárítása, felszámolása.

Közlekedési ismeretekből:

- a közlekedés fogalma, helye és szerepe;
- a közúti, a vízi és a légi közlekedési jog és szabályai;
- a közlekedésrendészeti rendőri szervek helye és szerepe;

- a rendőri szervek közúti közlekedési hatósági tevékenysége;

- a közúti forgalom-ellenőrzés;
- a közúti közlekedést befolyásoló tényezők;
- a közlekedésrendészeti rendőri szervek megelőzési tevékenysége;

- a vízi- és légi rendészeti feladatok;
- a baleset-megelőzés rendőri feladatai;
- a közlekedésrendészeti rendőri szerveknél rendszerített okmányok és iratkezelési okmányok;

- a közlekedés ágazati irányítása;
- a rendőri szervek szakhatósági tevékenysége;
- a közlekedésrendészeti rendőri szerveknél rendszerített technikai eszközök;

- a forgalom-ellenőrzés és akció-ellenőrzés;
- a forgalomirányítás;

- veszélyes áruk szállításával kapcsolatos rendőri feladatok;
- a baleset-megelőzés vezetői feladatai;
- a baleseti helyszínelés és a vizsgálati munka a közlekedésrendészeti parancsnoki tevékenységben;
- a közlekedésrendészeti parancsnok feladatai.

Igazgatásrendészeti ismeretekből:

a) szabálysértési jogból:

- történeti áttekintés;
- a szabálysértési jog viszonya más jogágakhoz;
- a szabálysértés általános elvei;
- kapcsolódó más jogszabályok;
- különös rész: egyre gyakrabban előforduló szabálysértések;
- speciális eljárási szabályok;
- a végrehajtási eljárás;

b) rendészeti ismeretekből:

- a rendészet helye, szerepe az igazgatásrendészeti szolgálati ágon belül;
- a személyi igazolvány;
- a közúti, vízi és légi közlekedés rendőrhatalósági igazgatása;
- a nukleáris anyagokkal kapcsolatos rendészeti tevékenység;
- a kábítószerrel kapcsolatos rendészeti feladatok;
- a kézfegyverek és lőszerek, a gáz- és riasztófegyverek, valamint a légfegyverek és a lőterek rendszere;
- az ipari célokra szolgáló robbanóanyagok gyártásának, forgalomba hozatalának, vásárlásának, szállításának, tárolásának és felhasználásának engedélyezése;
- pirotechnikai termékek gyártásának, forgalomba hozatalának, vásárlásának, szállításának, tárolásának és felhasználásának engedélyezése;
- a játékautomatákkal kapcsolatos rendészeti feladatok;
- a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló szabályozás.

Bűnügyi (operatív) ismeretekből:

- az Országos Rendőr-főkapitányság szervezete; a bűnügyi szolgálat szervezete, feladatrendszere;
- a bűnüldöző munka alapja, a bűnügyi operatív helyzet megismerése, elemzése, értékelése;
- a minősített adatok csoportosítása, a minősített adat létrejöttének feltételei, a minősítésre jogosultak köre a rendőrségen, a minősítési eljárás rendje, valamint a minősített adatok megismerésének és védelmének szabályai;
- a rendőrség titkos információszerző és feldolgozó munkájának módja, alapkövetelményei és annak szabályozása; a konspiráció;
- a titkos információgyűjtő munka kerete;
- a titkos információgyűjtés sajátossága a bűnügyi munka különböző területein;
- a titkos információgyűjtés erői, a rendőrség személyi információbázisa;

- a titkos információgyűjtés eszköztára; a nyílt és titkos nyilvántartások és adattárak;

— a bírói engedélyhez kötött különleges titkosszolgálati eszközök alkalmazásának célja, feltételei, igénylése, az így nyert információk és adatok felhasználásának lehetőségei;

— a bírói engedély nélkül felhasználható eszközök alkalmazásának feltételei, az így beszerezhető, felhasználható információk;

— a titkos információgyűjtés bírói engedélyhez nem kötött, leplezett módszerei; az információvásárlás;

— a környezettanulmányozás;

— a figyelés;

— a bírói engedélyhez kötött különleges módszer, a titkos kutatás;

— a bűnmegelőzési munka szabályozása, feladatai, szervezete;

— a bűnügyi és a vizsgálati szervek együttműködési feladatai a titkos információgyűjtés keretében;

— a szervezett bűnözés megjelenési formái és főbb területei;

— az együttműködés lehetőségei a nyílt és titkos megelőző és felderítő tevékenységet folytató társszervekkel;

— a nemzetközi bűnüldöző szervezet, az INTERPOL, EUROPOL feladatköre, szerepe a magyar rendőrség információszerző tevékenységében;

— a kiemelt objektumok védelmének bűnügyi feladatai.

Krimináltechnikából:

— bevezetés a kriminalisztikába;

— a krimináltechnika feladata és helye a kriminalisztikában;

— az azonosítás elmélete;

— krimináltechnikai fényképezési eljárások;

— a nyomozási cselekmények rögzítésének lehetőségei videotechnika alkalmazásával;

— nyomtan, általános rész;

— daktiloszkópiai vizsgálatok, egyéb emberi bőrfelületek nyomai;

— lábnyomok, közlekedési eszközök nyomai és kriminalisztikai vizsgálatuk;

— anyagmaradványok;

— eszköznyomok, záruk, lakatok kriminalisztikai vizsgálata;

— kriminalisztikai ballisztika;

— az írás és az okmányok kriminalisztikai vizsgálata;

— személyleírás és személyazonosítási eljárások;

— krimináltechnikai csapdák;

— szakértők, szaktanácsadók bevonása krimináltechnikai kérdések megoldásába;

— a bűnügyi szolgálati kutya alkalmazásának lehetőségei.

Krimináltaktikából:

— bevezetés a krimináltaktikába;

— a nyomozás;

— a körözés;

- a felderítés és a bizonyítás összefüggései;
- a nyomozás tervezése, szervezése;
- az adatgyűjtés és az információszerzés taktikája;
- a kutatás;
- a helyszíni szemle;
- a kihallgatás;
- a bizonyítási kísérlet;
- a helyszínelés;
- a felismerésre bemutatás;
- a forrányomos felderítés;
- a nyomozás befejezése;
- az ügyeleti szolgálat szerepe a bűncselekmények felderítésében; jelentési kötelezettségek.

Kriminálmetodikából:

- az emberölés nyomozása;
- az újszülöttek sérelmére elkövetett emberölés nyomozása;
- a testi sértés nyomozása;
- a rendkívüli halálesetek vizsgálata;
- a közúti, vízi és légi közlekedési balesetek vizsgálata;
- az erőszakos közösülés nyomozása;
- a megrontás nyomozása;
- visszaélés kábítószerrel nyomozása;
- a korrupciós jellegű bűncselekmények nyomozása;
- visszaélés robbanóanyaggal, robbantószerrel, lőfegyverrel vagy lőszerekkel bűncselekmény nyomozása;
- a garázdaság nyomozása;
- a közokirat-hamisítás nyomozása;
- a lopás nyomozása, a dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás nyomozása;
- a sikkasztás nyomozása;
- a csalás nyomozása;
- a rablás, a kifosztás és a zsarolás nyomozása;
- a gépjárművekkel kapcsolatos bűncselekmények nyomozása;
- a sorozatelkövetések felderítése, bizonyítása.

Pszichológiai ismeretekből:

- a kriminálpszichológia tudománya, elhatárolási problémái és belső tagozódása; főbb kriminálpszichológiai irányzatok;
- az antiszociális személyiségfejlődés folyamata;
- a személyiség éretlensége és a morális viselkedés szabályozásának zavarai;
- az agresszió problémaköre;
- pszichés betegségek, személyiségzavarok;
- személypercepció a rendőri munkában;
- a szociális befolyásolás és a meggyőzés pszichológiája;
- a segítő viselkedés motivációja;
- az attitűddel ellentétes viselkedés pszichológiai következményei;
- a stressz és a megküzdési stratégiák;
- kommunikáció;
- a benyomáskeltés és a kapcsolatteremtés módja;
- tömeglélektan.

A vizsgázónak a vizsgák során egyértelműen bizonyítania kell azt, hogy a felsorolt tantárgycsoportokból, tantárgyakból, illetve azok témaköreiből

a) megfelelő elméleti és gyakorlati tudással rendelkezik;

b) képes a tantárgyi ismereteket egyidejűleg átfogó, komplex módon a gyakorlatban alkalmazni.

4. A szakmai vizsga egyes részei alól felmentés nem adható.

5. A szakmai vizsga értékelése

A szakmai elméleti vizsgarész osztályzatának kialakítása:

Az írásbeli vizsgarészt egy érdemjeggyel, a vizsgabizottságnak a vizsgadolgozatra adott érdemjeggyel kell értékelni. Az érdemjegy meghatározása a vizsgadolgozatra a bíráló által javasolt érdemjegy, valamint vizsgadolgozattal kapcsolatban feltett kérdésekre adott válaszok értékelésének figyelembevételével történik.

A szóbeli vizsgarész értékelése a tantárgycsoportonként kihúzott egy-egy tételre adott feleletek — egymástól függetlenül adható külön érdemjeggyel értékelt — érdemjegyeinek számtani átlaga szerint kerül meghatározásra.

A szakmai elméleti vizsga akkor eredményes, ha a vizsgázó mind az írásbeli vizsgadolgozatára, mind a szóbeli vizsgarész valamennyi tételére adott feleletére legalább elégséges érdemjegyet szerzett.

A szakmai elméleti vizsga osztályzatát az írásbeli és a szóbeli vizsga érdemjegyeinek számtani átlaga adja.

A gyakorlati vizsgarész osztályzatának kialakítása:

A gyakorlati vizsga osztályzatát a képzésben résztvevő gyakorlati felkészítéséért felelős vezető által javasoltak ismeretében — a szolgálati hely legalább osztályvezetői vagy annak megfelelő szintű beosztású vezetője által készített értékelés figyelembevételével — a vizsgabizottság állapítja meg.

Az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter

9/2004. (II. 20.) ESZCSM rendelete

az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium
Gyógyító Ellátás Információs Központjának
megszüntetésével összefüggésben egyes miniszteri
rendeletek módosításáról

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 83. §-a (4) bekezdésének *l)* és *m)* pontjaiban, valamint az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet

52. §-ának (10) bekezdésében, továbbá a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 87. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

Az egészségügyi szakellátás társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló 9/1993. (IV. 2.) NM rendelet (a továbbiakban: R.) 7. §-a (4) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A beavatkozások részletes kódlistáját az OEP közlése és megküldi az intézeteknek.”

2. §

Az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai jegyzékről szóló 32/1997. (X. 28.) NM rendelet (a továbbiakban: Rny.) 4. §-a (5) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A megyei intézet a nyilvántartásba vételről és az abban bekövetkezett változásról a szolgáltató adatainak megküldésével a tárgyhónapot követő hónap 15. napjáig értesíti az OTH-t, aki az adatokat egyeztetés után a hónap 30. napjáig megküldi az OEP részére.”

3. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) az Rny. 8. §-a (2) bekezdésének b) pontjából az „és GYÓGYINFOK” szövegrész, valamint

b) a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény végrehajtásáról szóló 42/1996. (XI. 29.) NM rendelet 1. számú mellékletének A) részében a „32. EüM Gyógyító Ellátás Információs Központja GYÓGY-INFOK 7100 Szekszárd, Arany J. u. 23—25.” szövegrész

hatályát veszti.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) az R. 7. §-a (4) bekezdésének harmadik mondatában „a GYÓGYINFOK” szövegrész helyébe „az OEP” szövegrész,

b) az Rny. 7. §-ának (1) bekezdésében „a GYÓGY-INFOK” szövegrész helyébe „az OEP” szövegrész lép.

Dr. Kökény Mihály s. k.,
egészségügyi, szociális és családügyi miniszter

A nemzeti kulturális örökség miniszterének 3/2004. (II. 20.) NKÖM rendelete

a XXIII. Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma költségvetési fejezethez tartozó fejezeti kezelésű előirányzatok pályázat útján történő felhasználásának szabályairól

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 49. §-ának o) pontjában kapott felhatalmazás alapján — az Áht. 24. § (4)—(7) bekezdéseinek, valamint az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet előírásainak figyelembevételével — a pénzügyminiszterrel egyetértésben a következőket rendelem el:

Az előirányzatok felhasználása, a pályázati eljárási rend

1. §

(1) A rendelet hatálya kiterjed a Nemzeti Kulturális Alapprogram kivételével a XXIII. Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma költségvetési fejezethez tartozó fejezeti kezelésű előirányzatok pályázat útján történő felhasználására.

(2) A fejezeti kezelésű előirányzatok terhére pályázat útján biztosított támogatásokkal kapcsolatos feladatokat a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma (a továbbiakban: Minisztérium) illetékes szervezeti egységei a Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzata és a fejezeti kezelésű előirányzatokra vonatkozó Gazdálkodási Szabályzata alapján, továbbá a Nemzeti Kulturális Alapprogram Igazgatósága (a továbbiakban: Igazgatóság) látja el.

A pályázat kiírása

2. §

(1) A fejezeti kezelésű előirányzat terhére a Minisztérium pályázatot írhat ki. A pályázati felhívást az Igazgatósággal történt egyeztetést követően az érintett előirányzat rendeltetési célja alapján illetékes szervezeti egység állítja össze, és azt a nemzeti kulturális örökség minisztere (a továbbiakban: Miniszter) hagyja jóvá.

(2) A pályázati felhívást a Minisztérium a Kulturális Közlönyben és a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma Internet honlapján (www.nkom.hu), valamint a határon túli pályázók esetén a pályázattal érintett szomszédos országok egy napi- vagy hetilapjában teszi közzé.

(3) A pályázati felhívásban a pályázat benyújtásának határidejét úgy kell meghatározni, hogy arra a pályázati

felhívás közzétételétől számítva legalább 30 naptári nap álljon rendelkezésre.

(4) A pályázati felhívásnak tartalmaznia kell:

- a) a pályázat célját,
- b) a pályázat kedvezményezettjeinek körét, illetve a pályázatból kizárt természetes és jogi személyek, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek meghatározását,
- c) a pályázat azonosító számát,
- d) a pályázat tartalmi és formai követelményeit,
- e) indokolt esetben az előírányzatból elnyerhető támogatás mértékének felső határát,
- f) a pályázat benyújtásának határidejét, címét,
- g) a pályázatok elbírálásának határidejét,
- h) a benyújtandó pályázatok példányszámát,
- i) a megkívánt saját forrás mértékét,
- j) a pályázat elbírálásának szempontrendszerét, valamint
- k) a pályázatra benyújtott dokumentumokkal kapcsolatos hiánypótlás lehetőségét és feltételeit,
- l) egyéb, a Minisztérium által szükségesnek tartott követelményeket.

(5) A pályázati felhívást legkésőbb az adott költségvetési év február 28. napjáig közzé kell tenni. Indokolt esetben a közigazgatási államtitkár engedélyével február 28. után is közzétehető pályázati felhívás.

*A beérkezett pályázatok tartalmi és formai követelményei,
a pályázatok nyilvántartása, döntésre előkészítése*

3. §

(1) A pályázatok benyújtása során a pályázó adatainak rögzítése „Pályázati űrlap” segítségével történik.

(2) A pályázó által benyújtott kérelemnek tartalmaznia kell:

- a) a pályázó cégnevét (nevét), székhelyét (címét), telefon- és telefaxszámát, valamint elektronikus elérhetőségét;
- b) határon túli pályázók kivételével a pályázó adószámát (adóazonosító jelét);
- c) a pályázati felhívásban megjelölt jogcímek alapján igényelhető támogatásból megvalósítani tervezett tevékenységek, feladatok részletes ismertetését;
- d) a megvalósításhoz igényelt támogatás összegét, a részletezett költségvetési tervet;
- e) a megvalósítás és finanszírozás tervezett időbeni ütemezését;
- f) a pályázati felhívásban előírt egyéb adatokat.

(3) A pályázathoz a pályázó személyétől függően csatolni kell:

- a) a pályázó 30 napnál nem régebbi eredeti vagy hitelesített cégkivonatát vagy igazolást a bírósági nyilvántartásba vételről;

b) gazdálkodó szervezetek esetében a közjegyző által hitelesített aláírási címpéldányt;

c) a pályázó bankszámláját vezető hitelintézet/ek 30 napnál nem régebbi igazolását — a pontos számlaszám megjelölésével — a pályázó bankszámlavezetéséről, fizetőképességéről;

d) a pályázó alapító okiratát (alapszabályát, társasági szerződését vagy működési engedélyét) vagy ezen dokumentumok hitelesített másolatát;

e) a pályázó aláírt nyilatkozatát

1. a pályázatban foglalt adatok, információk, dokumentációk teljeskörűségéről, valódiságáról és hitelességéről,
2. arról, hogy köztartozással nem rendelkezik,
3. hozzájárulásáról, hogy a köztartozások figyelemmel kísérése céljából az adószámát (adóazonosító jelét) a Magyar Államkincstár, illetve a Minisztérium felhasználja a lejárt köztartozások teljesítése, illetőleg az adósság bekövetkezése tényének és összegének megismeréséhez,
4. arról, hogy nem áll végelszámolás alatt, illetve ellene csőd-, felszámolási eljárás nincs folyamatban,
5. annak tudomásulvételéről, hogy a támogatás kedvezményezettjének megnevezése, a támogatás tárgya, a támogatás összege nyilvánosságra hozható,
6. arról, hogy az államháztartás alrendszeréből folyósított támogatásból eredő lejárt és ki nem egyenlített tartozása nincs,
7. arról, hogy a megvalósítani tervezett tevékenység, feladat vonatkozásában más pályázaton részt vett-e, illetve milyen más állami és egyéb támogatást vesz igénybe,
8. arról, hogy a pályázat szabályszerűségének és a támogatás rendeltetésszerű felhasználásának jogszabályban meghatározott szervek által történő ellenőrzéséhez hozzájárul;

f) a pályázati felhívásban meghatározott egyéb dokumentumokat.

(4) A határon túli pályázókra — amennyiben jogszabály eltérően nem rendelkezik — a 3. § (3) bekezdés e) pontjának 2., illetve 3. alpontjai nem vonatkoznak, 4. alpontja pedig a pályázókra irányadó jog (saját jog) szabályai alapján értelmezendő.

(5) Határon túli pályázóknál a 3. § (3) bekezdés a), illetve d) pontjaiban meghatározott dokumentumok esetében 30 napnál régebbi dokumentumok is elfogadhatóak, amennyiben a pályázó nyilatkozik arról, hogy a benyújtott dokumentum adataiban annak kiállításától eltelt időszakban változás nem történt.

(6) Nem nyújtható támogatás olyan pályázó részére, aki

- a) a pályázati felhívásban meghatározott mértékű saját forrással nem rendelkezik,

b) az igényében valótlan vagy megtévesztő adatokat szolgáltatott, a pályázat kiírását megelőző 5 évben az államháztartás bármely alrendszerével kötött szerződésben foglalt feltételeket megszegte, csőd-, felszámolási, illetve végelszámolási eljárás alatt áll, vagy az államháztartás bármely alrendszerével szemben tartozása van;

c) aki a pályázat kiírását megelőző 5 évben az államháztartás bármely alrendszeréből folyósított támogatást a támogatási szerződésben megjelölt céltól részben vagy egészben eltérő célra használta fel, vagy aki azzal nem számolt el;

d) kizárólag a Minisztérium hozzájárulásával visszavonható nyilatkozatát az azonnali beszédési megbízásra vonatkozó felhatalmazásról a támogatási szerződés megkötését követően a támogatási szerződésben meghatározott határidőn belül nem adja meg;

e) aki nem tett eleget valamely, az elbírálást érintő jogszabályi kötelezettségének.

(7) Nem folyósítható a támogatás annak a kedvezményezettnek, akivel szemben a szerződés megkötését követően felszámolási vagy végelszámolási eljárás indul, csődeljárás esetén pedig a csődegyezség létrejöttéig a támogatás folyósítását fel kell függeszteni.

(8) A pályázati felhívásban szereplő címre a pályázat benyújtásának határidejéig beérkezett vagy a határidő utolsó napjáig ajánlott küldeményként postára adott pályázatokat az Igazgatóság — határon túli pályázatok esetében az országokként megjelölt szervezet — nyilvántartásba veszi, ezt követően ellenőrzi az (1)–(5) bekezdésekben meghatározott formai követelmények meglétét.

(9) Amennyiben a pályázat nem felel meg az (1)–(5) bekezdésekben meghatározott formai követelményeknek, illetve a (6) bekezdésben meghatározott esetekben a pályázatot el kell utasítani, és erről a pályázót írásban értesíteni kell.

A pályázatok elbírálása

4. §

(1) A Miniszter a pályázat elbírálására külön jogszabályban meghatározott, vagy az érintett szervezeti egység által javasolt szakértőkből álló bizottságot (kuratóriumot, testületet stb.) hoz létre. A szakértői bizottság Szervezeti és Működési Szabályzatát maga állapítja meg.

(2) A bizottság a pályázat elbírálásához szükséges javaslatát a pályázat benyújtására nyitva álló határidő lejártát követő 45 munkanapon belül készíti el.

(3) A bizottság javaslatát minden esetben jegyzőkönyvben (a továbbiakban: Döntési Jegyzőkönyv) kell rögzíteni.

(4) A Döntési Jegyzőkönyvben az adott pályázaton nem támogatott, de szakmailag megfelelő, támogatásra érdemesnek ítélt pályázatok sorrendjét is meg kell határozni

arra az esetre, ha a támogatott pályázók közül valaki visszalép, vagy a támogatásról lemond.

(5) A pályázatok alapján nyújtandó támogatásokról a bizottság Döntési Jegyzőkönyvben rögzített javaslata alapján — a közigazgatási államtitkár véleményének kikérésével — 30 napon belül a Miniszter dönt.

A pályázatokra vonatkozó döntést követő feladatok

5. §

(1) A támogatott pályázók listáját a Minisztérium a döntést követő 15 naptári napon belül nyilvánosságra hozza, ezzel egyidejűleg az Igazgatóság a pályázat eredményéről a pályázókat írásban tájékoztatja.

(2) Amennyiben a támogatott pályázó a támogatást nem kívánja felhasználni, vagy egyéb okból visszalép, a pályázat kiírója a 4. § (4) bekezdésében meghatározott rangsorban a következő helyen álló pályázó részére teszi lehetővé a támogatási szerződés megkötését.

(3) A Minisztérium a támogatott pályázóval — a támogatás igénybevételéről, felhasználásának feltételeiről, folyósításának ütemezéséről, rendeltetésszerű felhasználásának ellenőrzéséről és elszámolásáról, valamint a szerződésszegés jogkövetkezményeiről, az elállás jogáról — szerződésben állapodik meg.

(4) A támogatási összeg vagy annak részletei folyósítására a támogatott pályázóval kötött szerződés alapján kerülhet sor.

(5) A kedvezményezett a támogatási összegből finanszírozott beszerzéseit a közbeszerzésekre vonatkozó hatályos jogszabályi előírások szerint köteles megvalósítani.

(6) A határon túli támogatások esetén figyelemmel kell lenni a szomszédos államokban élő magyarokról szóló 2001. évi LXII. törvényben meghatározott támogatások központi nyilvántartásáról szóló 92/2002. (IV. 26.) Korm. rendelet rendelkezéseire.

A pályázat útján elnyert támogatások felhasználásának ellenőrzése, a feladat lezárása

6. §

(1) A támogatott pályázók a feladat elvégzésére kapott támogatással a támogatási szerződésben foglalt határidőig kötelesek elszámolni, amelyet szakmai szempontból az érintett szervezeti egység, pénzügyi szempontból az Igazgatóság köteles ellenőrizni. Az elszámolásról az érintett szervezeti egység az Igazgatósággal közösen beszámolót készít.

(2) A kedvezményezett köteles pénzügyi dokumentációt készíteni a Minisztérium által nyújtott támogatás összegé-

nek felhasználásáról, amelynek az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) összesítő kimutatást a támogatási szerződés mellékelését képező költségvetésben szereplő költségekre vetítve,

b) a támogatás felhasználását igazoló bizonylat (bizonylatok) másolatát, illetve a kedvezményezett arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy ugyanazt a bizonylatot más támogatás elszámolására a korábbiakban nem használta fel, illetve azt a jövőben sem fogja felhasználni,

c) a költségtelek szerinti bontásban a számla kibocsátójának nevét, a számla sorszámát, a számla tartalmát (kifizetés jogcímét), a számla keltét és a teljesítés időpontját, a nettó értéket, az áfaalapot, az áfatartalmat és a bruttó összeget, valamint átutalás esetében az átutalás tényét, készpénzes kifizetés esetében a készpénzfelvétel tényét tartalmazó külön kimutatást vagy kiadási pénztárbizonylatot,

d) átutalással teljesített számlamásolat mellett a bank-számla terheléséről szóló banki igazolást vagy kivonatot (megjelölve a vonatkozó tételt),

e) a saját forrás és/vagy társfinanszírozás dokumentumainak másolatát (megállapodás, határozat),

f) a saját forrás és/vagy társfinanszírozás felhasználásáról szóló kimutatást,

g) bérköltség elszámolása esetén a pontos támogatási összeg meghatározását,

h) útiköltség elszámolása esetén az útnyilvántartást vagy kiküldetési rendelvényt,

i) devizában történt támogatás esetén a devizaátváltási bizonylatot.

(3) A kedvezményezett köteles szakmai-tartalmi jelentést készíteni a 3. § (2) bekezdés c) pontban megjelölt tevékenységek, feladatok teljesítéséről, eredményéről.

(4) A támogatásban részesült kedvezményezett a fel nem használt támogatást az elszámolás elfogadásáról szóló értesítésben megjelölt határidőn belül köteles visszautalni.

7. §

A meghívásos pályázatokra vonatkozóan e rendelet 1—6. §-ait kell megfelelően alkalmazni.

Záró rendelkezések

8. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit e rendelet hatálybalépését követően közzétett pályázatok tekintetében kell alkalmazni.

Dr. Hiller István s. k.,
a nemzeti kulturális örökség minisztere

A nemzeti kulturális örökség miniszterének 4/2004. (II. 20.) NKÖM rendelete

a helyi önkormányzatok könyvtári és közművelődési érdekeltségnövelő támogatásáról

A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 70. §-ának (3) bekezdésében és a 100. §-a (3) bekezdésének u) pontjában foglalt felhatalmazás alapján — a belügy-miniszterrel és a pénzügyminiszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

A rendelet hatálya kiterjed azokra a helyi önkormányzatokra, amelyek nyilvános könyvtárakat, közművelődési intézményeket és közösségi színtereket tartanak fenn, illetve ezen intézmények működtetésére tárgyévben — vagy az azt megelőző években — közművelődési megállapodást kötöttek.

2. §

Az érdekeltségnövelő támogatás összegét 50-50%-os arányban kell felhasználni egyrészt a könyvtári, másrészt a közművelődési támogatásokra.

3. §

A központi támogatás érdekeltségnövelő szerepének biztosítása érdekében a támogatás mértékét a rendelkezésre álló saját forrás arányában kell megállapítani.

4. §

A helyi önkormányzatokat megillető könyvtári, illetve közművelődési támogatások folyósítása legkésőbb a tárgyév június hónapjában történik.

5. §

(1) A helyi önkormányzat köteles biztosítani, hogy a támogatást e rendeletben előírt célra használják fel, és az adott intézmény (szintér) a központi támogatáshoz, az önrésszel együtt — a támogatási összegnek az önkormány-

zat számlájára történő megérkezésétől számított — nyolc banki napon belül hozzáférhessen.

(2) A helyi önkormányzatnak biztosítania kell a rendelkezésére bocsátott támogatás elkülönített kezelését és analitikus nyilvántartását annak érdekében, hogy a támogatás tényleges felhasználása tételesen ellenőrizhető legyen.

(3) Az önkormányzatok a támogatások felhasználásáról a tárgyév december hó 31-ei fordulónappal a mindenkori zárszámadás keretében és rendje szerint kötelesek elszámolni.

(4) Amennyiben a helyi önkormányzat a részére megítélt érdekeltségnövelő támogatáshoz rendelt önrészt csökkenti, abban az esetben csak az önrész eredeti előirányzatának tényleges pénzügyi teljesítése után számított érdekeltségnövelő támogatásra jogosult, a különbözetet köteles a központi költségvetésbe visszautalni. A tárgyévben december 31. előtt visszautalt összeget e rendeletnek megfelelő célra lehet fordítani.

(5) Ha a helyi önkormányzat az érdekeltségnövelő támogatást és az ahhoz kapcsolódó önrészt, részben vagy egészben nem a megjelölt feladatra használta fel, akkor az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 64/B. §-ának (1) és (2) bekezdése szerint köteles eljárni.

(6) A támogatás felhasználását az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvényben jelzett szervezeteken túl — szükség esetén — a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma (a továbbiakban: Minisztérium) helyszíni ellenőrzés keretében vizsgálhatja.

A könyvtári támogatás rendje

6. §

(1) A könyvtári támogatásokra rendelkezésre álló összeg elsősorban a települési és megyei könyvtárak állománygyarapítási kereteinek fejlesztésére használható fel, legfeljebb 30 százaléka azonban a könyvtárak technikai, műszaki eszközeinek, berendezési tárgyainak gyarapítására is felhasználható.

(2) A Minisztérium a könyvtári támogatásokra felhasználható keret 10%-a terhére minden év február 28-áig felzárkóztató pályázatot ír ki azon helyi önkormányzatok számára, amelyek könyvtára szerepel a nyilvános könyvtárak jegyzékében és a tárgyévet megelőző esztendőben az egy lakosra jutó állománygyarapításra fordított összeg nem érte el az országos átlagot. Az önkormányzat önrész felajánlásával pályázhat.

(3) A helyi önkormányzat minden év március 25-éig nyújthatja be pályázatát a területileg illetékes Magyar Államkincstár Területi Igazgatósága (a továbbiakban:

Igazgatóság) útján a Minisztériumnak. Az Igazgatóságok legkésőbb április 20-ig továbbítják az igényléseket a Minisztériumnak.

(4) A felzárkóztató támogatásból az önkormányzatok a pályázatban felajánlott önrész arányában részesülnek. A támogatás összege a rendelkezésre álló pályázati keretösszeg és az önkormányzatok által felajánlott önrész összegének arányában számított összeg.

(5) A társadalmi-gazdasági és infrastrukturális szempontból elmaradott, illetve az országos átlagot jelentősen meghaladó munkanélküliséggel sújtott településekről szóló 7/2003. (I. 14.) Korm. rendeletben felsorolt települések esetében úgy kell eljárni, hogy az önrész háromszorosa képezze az arányossági számítás alapját.

7. §

(1) A könyvtári támogatás céljából rendelkezésre álló központi támogatás 90%-a terhére a települési és a megyei nyilvános könyvtárak az előző évi állománygyarapításra fordított saját összegük arányában érdekeltségnövelő támogatásban részesülnek.

(2) A községi, városi, megyei jogú városi, fővárosi kerületi önkormányzat, amelynek könyvtára szerepel a nyilvános könyvtárak jegyzékében, minden év február 20-áig értesíti a könyvtára által a tárgyévet megelőző esztendőben állománygyarapításra fordított összegről a területileg illetékes megyei, fővárosi könyvtárat.

(3) A megyei, fővárosi könyvtár az adatokat azok ellenőrzése, számítógépes feldolgozása, összesítése után minden év március 31-éig továbbítja a Könyvtári Intézetnek (a továbbiakban: Intézet).

(4) A megyei, fővárosi önkormányzat, továbbá az a megyei jogú városi önkormányzat, amelynek könyvtára ellátja a megyei könyvtári feladatokat is, minden év február 20-áig értesíti az Intézetet a könyvtára által a tárgyévet megelőző évben állománygyarapításra fordított összegről.

(5) Társult könyvtárfenntartó helyi önkormányzatok esetében az adatszolgáltatást a könyvtár alapító okiratában megjelölt működtető önkormányzat végzi.

(6) A támogatást az Intézet a (2) és (4) bekezdés szerint bejelentett állománygyarapításra fordított összegek arányában osztja fel az egyes önkormányzatok között, és az erről szóló javaslatát minden év május 10-éig küldi meg a Minisztérium részére.

(7) A javaslat alapján a nemzeti kulturális örökség minisztere dönt a támogatások odaítéléséről. A Minisztérium minden év június 5-éig a támogatásban részesült önkormányzatok és a részükre jóváhagyott támogatás összegének jegyzékét utalványozás céljából megküldi a Belügymi-

nisztériumnak. Támogatási döntését és a pályázat eredményét közzéteszi a Kulturális Közlönyben és a Minisztérium honlapján.

(8) E rendelet alkalmazásában az állománygyarapításra fordított összeg alatt csak az intézmény által állománygyarapításra fordított összeg értendő.

(9) Amennyiben az érdekeltségnövelő támogatásnak az előző évi állománygyarapításra fordított saját összeg arányában megállapítható összege nem éri el a 10 ezer forintot, abban az esetben a támogatás nem ítélt meg. Az így képződő maradvány összege gyarapítja az önkormányzatok között szétosztható támogatás összegét.

A közművelődési támogatás rendje

8. §

(1) A közművelődési támogatásokra rendelkezésre álló összeg a helyi önkormányzat által fenntartott, illetve az önkormányzattal kötött közművelődési megállapodás alapján működő közművelődési intézmények, közösségi szintek technikai, műszaki eszközállományának, berendezési tárgyainak gyarapítására használható fel.

(2) A közművelődési támogatásokra rendelkezésre álló összeg

a) 90%-a a helyi önkormányzatok által fenntartott, illetve az önkormányzattal kötött közművelődési megállapodás alapján működő közművelődési intézmények, közösségi szintek technikai, műszaki eszközállományának, berendezési tárgyainak gyarapítására,

b) 10%-a a helyi önkormányzatok által újonnan, a támogatás igénylésének évében vagy az azt megelőző esztendőben alapított közművelődési intézmények, kijelölt közösségi szintek technikai, műszaki eszközállományának, berendezési tárgyainak gyarapítására

használható fel az önkormányzat által felajánlott önrész arányában. Amennyiben az adott évben igény hiányában a 10%-os keretnél maradvány mutatkozna, úgy az felhasználható a 90%-os támogatási előírázatnál.

9. §

(1) A helyi önkormányzat minden év március 25-éig nyújthatja be támogatási igényét — az e rendelet *melléklete* szerinti formanyomtatvány kitöltésével és csatolt dokumentumok megküldésével — a területileg illetékes Igazgatóság útján a Magyar Művelődési Intézetnek (a továbbiakban: Művelődési Intézet). A Igazgatóságok — az esetleges

hiánypótlás után, véleményükkel, ellenőrzési feladatuk eredményét jelezve — legkésőbb április 20-ig továbbítják az igényléseket a Művelődési Intézetnek.

(2) A Művelődési Intézet az e jogszabály által megfogalmazott arányosítási számításokat elvégzi, s erről szóló döntési javaslatát minden év május 15-éig küldi meg a Minisztérium részére.

(3) A közművelődési intézmények, közösségi szintek támogatásának kiszámítása során a társadalmi-gazdasági és infrastrukturális szempontból elmaradott, illetve az országos átlagot jelentősen meghaladó munkanélküliséggel sújtott településekről szóló 7/2003. (I. 14.) Korm. rendeletben felsorolt települések esetében úgy kell eljárni, hogy az önkormányzati önrész háromszorosa képezze az arányossági számítás alapját. Ugyanakkor az arányossági számításnál nem vehető figyelembe a tárgyévben az önkormányzatok által vállalt önrészek összegének 1,5%-át meghaladó saját forrás.

(4) A javaslat alapján a nemzeti kulturális örökség minisztere hirdet eredményt. A Minisztérium a támogatási döntést tárgyév május 30-áig közzéteszi a Kulturális Közlönyben, valamint a Minisztérium honlapján. Ezzel egyidejűleg a támogatásban részesült önkormányzatok és a részükre jóváhagyott támogatás összegének jegyzékét utalványozás céljából megküldi a Belügyminisztériumnak.

10. §

A XI. Belügyminisztérium fejezetben 23. cím, 2. alcím, 8. jogcímcsoportban a könyvtári és közművelődési érdekeltségnövelő támogatásra eredetileg megtervezett előirányzatnak a Magyar Köztársaság 2004. évi költségvetéséről és az államháztartás három éves kereteiről szóló 2003. évi CXVI. törvény 49. § (18) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján bekövetkező emelkedése esetén — a növekmény felhasználása tekintetében — a nemzeti kulturális örökség minisztere külön rendeletet alkot.

11. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba. E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a helyi önkormányzatok könyvtári és közművelődési érdekeltségnövelő támogatásáról szóló 13/2002. (IV. 13.) NKÖM rendelet hatályát veszti.

Dr. Hiller István s. k.,

a nemzeti kulturális örökség minisztere

**A nemzeti kulturális örökség
miniszterének
5/2004. (II. 20.) NKÖM
rendelete**

**a nemzeti kulturális örökség minisztere által
adományozható művészeti és egyéb szakmai díjakról
szóló 3/1999. (II. 24.) NKÖM rendelet módosításáról**

A Magyar Köztársaság kitüntetéseiéről szóló 1991. évi XXXI. törvény 7. §-ának (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A nemzeti kulturális örökség minisztere által adományozható művészeti és egyéb szakmai díjakról szóló 3/1999. (II. 24.) NKÖM rendelet (a továbbiakban: R.) a következő 22/H. §-sal egészül ki:

„22/H. § (1) Miniszteri Elismerő Oklevél adományozható a kulturális ágazatban tevékenykedő személyek és szervezetek részére kimagasló teljesítményük elismeréseként.

(2) A kitüntetett az adományozást igazoló okiratot kap.”

2. §

Az R. 23. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nemzeti kulturális örökség minisztere (a továbbiakban: miniszter) az 1—22/H. §-ában megjelölt díjakat, címeket, elismerő oklevelet, illetve emlékérmét — a 13/A. §-ban, a 14. §-ban, 16. §-ban és a 22/G. §-ban megjelölt díjak, a 22/C. §-ban és 22/F. §-ban megjelölt címek, valamint a 22/H. §-ban megjelölt oklevél kivételével — a (2) bekezdés szerint létrehozott szakmai kuratóriumok javaslata alapján adományozza.”

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti a nemzeti kulturális örökség minisztere által adományozható művészeti és egyéb szakmai díjakról szóló 3/1999. (II. 24.) NKÖM rendelet módosításáról szóló 12/2003. (VIII. 9.) NKÖM rendelet 4. §-a.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a Scheiber Sándor-díj alapításáról szóló 7/1995. (VIII. 11.) MKM rendelet 3. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A díjat évente — megosztás nélkül — három személy kaphatja.”

Dr. Hiller István s. k.,
a nemzeti kulturális örökség minisztere

**A nemzeti kulturális örökség
miniszterének
6/2004. (II. 20.) NKÖM
rendelete**

**a XXIII. Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma
kötségvetési fejezethez tartozó fejezeti kezelésű
előirányzatok felhasználásáról**

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 49. § o) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A XXIII. Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma költségvetési fejezethez tartozó fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználási céljait — a költségvetési törvény kerekei között — e rendelet *melléklete* szerint állapítom meg.

2. §

Az 1. §-ban meghatározott felhasználási célok, valamint az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 15. §-ának hatálya alá tartozó, a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépését követően pedig az Európai Közösséget létrehozó szerződés 87. §-a hatálya alá tartozó támogatások keretei között

a) külön jogszabályban meghatározott eljárási rend,

b) a XXIII. Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma költségvetési fejezethez tartozó fejezeti kezelésű előirányzatoknak pályázati úton történő felhasználását szabályozó miniszteri rendelet, illetve

c) egyedi döntések

alján nyújtható támogatás.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Hiller István s. k.,
a nemzeti kulturális örökség minisztere

Melléklet a 6/2004. (II. 20.) NKÖM rendelethez

FEJEZETI KEZELÉSŰ ELŐIRÁNYZATOK		Felhasználási cél
Alcím száma	Alcím megnevezése	
1	Beruházás	Kulturális célú beruházások támogatása
2	Kulturális feladatfinanszírozás	A művészeti és a kulturális élet területein jelentkező feladatok és kiemelt programok támogatása, így különösen: <i>a)</i> nemzeti évfordulós megemlékezések támogatása, <i>b)</i> hazai és külföldi kulturális, örökségi és művészeti rendezvények támogatása, <i>c)</i> a helyi társadalom közösségi, kulturális, művelődési életéhez és tevékenységéhez szükséges intézmények és szervezetek támogatása a kulturális esélyegyenlőség fokozása érdekében, <i>d)</i> a kulturális szaktörvényből adódó feladatok és kötelezettségek ellátása, <i>e)</i> nemzeti kulturális örökség digitalizálása és telematikai fejlesztése, <i>f)</i> világörökségi értékeink bemutatása és fejlesztése, <i>g)</i> közgyűjtemények modernizációja, <i>h)</i> a filmszakma támogatása, <i>i)</i> a kulturális tevékenységet folytató társaságok támogatása, <i>j)</i> a közgyűjteményi minősített kutatók megbecsülése, illetményük kiegészítése révén.
4	Társadalmi szervezetek támogatása	Kulturális jellegű nonprofit szervezetek támogatása, így különösen: <i>a)</i> a civil társadalom fejlesztése a kultúra, az örökség és a művészet területein, beleértve a magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségeket, valamint a határon túli magyarságot is, <i>b)</i> a tudományos ismeretterjesztés és ismeretszerzés fenntartása, <i>c)</i> a nemzeti nyelv ápolása, <i>d)</i> a népfőiskolai mozgalom fenntartása, <i>e)</i> magyar néphagyományok értékeinek kutatása, nemzetközi megismertetése, az európai folklór hagyományainak hazai bemutatása.
5	Egyéb feladatfinanszírozás	Egyéb kulturális és művészeti vonatkozású feladatok támogatása, így különösen: <i>a)</i> a nemzeti és etnikai kisebbségek kulturális autonómiája megerősödésének, közösségi és nyelvi identitása megőrzésének elősegítése, <i>b)</i> a határon túli magyarság kulturális identitása, kulturális öröksége megőrzésének, anyanyelvi kultúrája ápolásának és fejlesztésének, valamint annak magyarországi és határon túli megjelenítésének támogatása.
6	Alapítványok	Nemzeti történelmünk kutatása, bemutatása, illetve kulturális örökségi értékeink megőrzése érdekében egyes kiemelt kulturális és művészeti jellegű közérdekű célok megvalósítását szolgáló (köz)alapítványok támogatása.

FEJEZETI KEZELÉSŰ ELŐIRÁNYZATOK		Felhasználási cél
Alcím száma	Alcím megnevezése	
7	Nemzeti Örökség Program célelőirányzat	Kulturális örökségi értékeink megóvása és közkinccsé tétele.
9	Nemzeti kulturális intézmények felújítása	Kiemelkedő nemzeti kulturális intézményeink felújítása működésük és a kulturális örökség védelme biztosítása érdekében.
12	Nemzeti Kulturális Alapprogram	Az 1993. évi XXIII. törvényben előírt kulturális feladatok ellátása.
16	Millenniumi Városcsopont Kulturális Tömbbel kapcsolatos kiadások	Modern, a III. évezred kihívásainak megfelelő multifunkcionális kulturális és művészeti központtal kapcsolatos feladatok ellátása.
19	Európai Unióhoz való csatlakozás kulturális nemzeti programjai és kormányzati feladatai	A kulturális terület európai integrációs feladatainak támogatása.

III. rész HATÁROZATOK

Az Országgyűlés határozatai

Az Országgyűlés 1/2004. (II. 20.) OGY határozata

az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról,
tisztviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló
20/2002. (V. 16.) OGY határozat módosításáról*

Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 20/2002. (V. 16.) OGY határozat a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

az Idegenforgalmi bizottságba

Lezsák Sándor helyett

Németh Zsoltot;

az Ifjúsági és sportbizottságba

dr. Deutsch Tamás korábban megüresedett helyére

Szalay Ferencet;

a Rendészeti bizottságba

Németh Zsolt helyett

Lezsák Sándort

a bizottság tagjává

megválasztja.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Lázár János s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Világosi Gábor s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 4/2004. (II. 20.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabályi rendelkezések alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában — *dr. Holló András* és *dr. Tersztyánszky* *dr. Vasadi Éva* alkotmánybírák különvéleményével — meghozta az alábbi

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 18/C. § (6) be-

* A határozatot az Országgyűlés a 2004. február 16-i ülésnapján fogadta el.

kezdésének *d)* pontja alkotmányellenes, ezért azt a határozat közzétételének napjával megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó azt kérte, hogy az Alkotmánybíróság nyilvánítsa alkotmányellenesnek és semmisítse meg az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) és az ahhoz kapcsolódó egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló 1996. évi CXXI. törvény (a továbbiakban: Áhtm2.) 9. §-át, amely megváltoztatta az Áht. 18/C. §-ának (6) bekezdését és a törvénybe beiktatta a (10) bekezdést. Az Áht. ismételt módosítására tekintettel az Alkotmánybíróság felhívta az indítványozót, hogy nyilatkozzék, a módosítások után is fenntartja-e kérelmét. Az indítványozó 2003. február 24-i beadványában kérelmét annyiban módosította, hogy az az Áht. 18/C. § (6) bekezdése *d)* pontjának megsemmisítésére vonatkozik.

Az indítványozó kérelmének indokaként elsősorban arra hivatkozott, hogy a támadott rendelkezés ellentétes a tulajdonnal való szabad rendelkezésnek az Alkotmány 13. §-a (1) bekezdésében rögzített elvével. Az Áht. módosított szabálya ugyanis az Országgyűlés és a Kormány által alapított közalapítványokat azok közé a szervek, szervezetek közé sorolta, amelyek a Magyar Államkincstárnál (a továbbiakban: Kincstár) számlát kötelesek vezetni. Az indítványozó olyan közalapítvány, amelynek vagyona nem korlátozódik a költségvetés által évenként nyújtott támogatásra. Az indítványozó álláspontja szerint a közalapítvány nem költségvetésből származó pénzeszközeinek kincstári kezelésbe helyezése sérti a közalapítvány tulajdonosi jogait. Az indítványozó kifejtette, hogy „a közalapítvány vagyonkezelése során más forrásokból származó tőke kamatbetétei a kincstári számla megnyitásával megszűnnek, így jelentős vagyonesztés éri a közalapítványt”. A jogszabály-módosítások után kialakult helyzetben az indítványozó elismerte, hogy szabad pénzeszközeit a kincstári hálózatban értékesített állampapírok vásárlására fordíthatja, de véleménye szerint a tulajdonjog alkotmányos védelmének sérelme változatlanul fennáll.

Az indítványozó további indokként azt is megemlítette, hogy a támadott rendelkezés ellentétes az Alkotmány 70/G. §-ának (1) bekezdésével, mert a közalapítvány a tudományos kutatás szabadságának jogát csak akkor tudja gyakorolni, ha anyagi eszközei felett szabadon rendelkezik.

Az indítványozó módosított kérelmének beérkezése után az Áht. szabályait az Országgyűlés újra módosította, az indítványozó által támadott rendelkezés azonban nem

változott. Az Alkotmánybíróság az Áht.-nak a határozat meghozatalakor hatályos szabályait vizsgálta.

II.

Az indítvány elbírálásánál alapul vett jogszabályok a következők:

a) az Alkotmány rendelkezései:

„13. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.”

„70/G. § (1) A Magyar Köztársaság tiszteletben tartja és támogatja a tudományos és művészeti élet szabadságát, a tanszabadságot és a tanítás szabadságát.”

b) Az Áht. rendelkezései:

„18/C. § (6) A Kincstárban pénzforgalmi számlát kötelesek vezetni

...

d) az Országgyűlés és a Kormány által alapított közalapítványok,

...

(7) A (6) bekezdésben felsorolt pénzforgalmi számlatulajdonosok más pénzintézetnél vezetett pénzforgalmi számlával — lakásépítés munkáltatói támogatása számla és a devizaszámla kivételével — nem rendelkezhetnek azal, hogy a (6) bekezdés *f)* pontjában említett társaságoknak indokolt esetben a pénzügyminiszter engedélyezheti pénzforgalmi számla nyitását más pénzintézetnél is. A (6) bekezdésben felsorolt pénzforgalmi számlatulajdonosok átmenetileg szabad pénzeszközeiket a Kincstár hálózatában értékesített — az értékpapírszámlán, illetve értékpapírletéti-számlán nyilvántartott — állampapírok vásárlásával hasznosíthatják. A Kincstár a pénzforgalmi számlavezetést, valamint a kincstári körbe tartozók 12/A. § (4) bekezdésében foglalt letéti pénzeszközei kezelését térítésmentes szolgáltatásként végzi.

(8) A Kincstár (6) és (7) bekezdésben megjelölt bank-számla-vezetési tevékenységével összefüggő pénzforgalom a kincstári egységes számlán bonyolódik.”

„18/D. § (1) A Magyar Nemzeti Bank a kincstári egységes számla mindenkor egyenlege után az egy hónapos jegybanki passzív műveletre meghirdetett kamatot fizeti. Ennek hiányában a kamat mértéke a jegybanki alapkamat. A kamatokat a központi költségvetés javára kell elszámolni.”

III.

Az indítvány megalapozott.

1. Az indítványozó az Áht. 18/C. §-a (6) bekezdésének *d)* pontját azért tartja az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdésével ellentétesnek, mert ez a rendelkezés előírja, hogy a közalapítvány nem költségvetésből származó pénzeszközeit is a Kincstárban pénzforgalmi számlán kell tartani. Így álláspontja szerint sérül a tulajdonjog részjogosítványa,

a rendelkezési jog és a támadott szabály „a közalapítványokat a költségvetési szervekkel azonos helyzetbe hozza.”

2. Az Áht. 18/C. §-a (6) bekezdése azoknak a jogalanyoknak a felsorolását adja, amelyekre kiterjed a kincstári pénzsámla-vezetési kötelezettség. A *d)* pont szerint ezek közé a jogalanyok közé tartoznak egyes közalapítványok is.

Az indítvány elbírálásához meg kell vizsgálni, hogy milyen következményekkel jár a kötelezettek körébe tartozás.

Az Áht. 18/C. §-ának (6) bekezdése előírja, hogy a felsorolt jogalanyok pénzeszközeit kötelesek a Kincstár által vezetett pénzforgalmi számlán elhelyezni és ott tartani,

Az Áht. 18/C. §-ának (7) bekezdése szerint azok a szervezetek, amelyek a (6) bekezdés szerint pénzeszközeit pénzforgalmi számlán kötelesek tartani

— más pénzintézetnél vezetett pénzforgalmi számlával (meghatározott kivételektől eltekintve) nem rendelkezhetnek,

— átmenetileg szabad pénzeszközeit csak a Kincstár hálózatában értékesített állampapírok vásárlásával használhatják.

Az Áht. 18/C. §-ának (8) bekezdése azt írja elő, hogy a Kincstár bankszámla-vezetési tevékenységével összefüggő pénzforgalom kincstári egységes számlán bonyolódik. A 18/D. § (1) bekezdése alapján a kincstári egységes számla mindenkor egyenlege után a Magyar Nemzeti Bank kamatot fizet, a kamat a központi költségvetést illeti meg.

A fenti rendelkezések az érintett jogalanyok jogait a pénzeszközök tekintetében arra tekintet nélkül korlátozzák, hogy a pénzeszközök költségvetésből vagy más forrásból származnak.

3. Az Alkotmánybíróság kezdettől fogva követett gyakorlata szerint az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdésében kimondott tulajdonhoz való jog alapjogként részesül védelemben [7/1991. (II. 28.) AB határozat, ABH 1991, 22, 25.]. Az Alkotmánybíróság az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdését úgy értelmezi, hogy a tulajdon alkotmányos védelme minden jogalanyra kiterjed, tehát átfogja a jogi személyek tulajdonát is [21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 81.]. Az állandó gyakorlat szerint az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdésén alapuló védelem a tulajdonjoggal összefüggő minden vagyoni jogra vonatkozik [17/1992. (III. 30.) AB határozat, ABH 1992, 104, 108.].

4. Az alapvető jogok tiszteletben tartását az Alkotmány 8. §-ának (1) bekezdése az állam köteletségévé teszi. A 8. § (2) bekezdése lehetővé teszi ugyan, hogy törvény korlátozza az alapvető jogokat, de a korlátozás nem terjedhet ki a jogok lényeges tartalmára. Az Alkotmánynak ezt a szabályát értelmezve az Alkotmánybíróság már 1990-ben kialakította azt az elvet, hogy az alapjog korlátozása csak akkor fogadható el alkotmányosnak, ha eleget tesz a szükségesség és az arányosság követelményének [20/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 69, 71.]. Ebből az alap-

elvből kiindulva vizsgálja az Alkotmánybíróság a tulajdonjog korlátozását is, tehát az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdését a 8. § (2) bekezdésével összhangban értelmezi [7/1991. (II. 28.) AB határozat, ABH 1991, 22, 25; 16/1991. (IV. 20.) AB határozat, 58, 63.].

A tulajdonhoz való jog esetében az Alkotmány 13. §-ának (2) bekezdése — más alapvető jogok szabályozásától eltérően — azt is lehetővé teszi, hogy a korlátozás a tulajdonjog tárgyának a tulajdonostól való elvonására is kiterjedjen. Ennek a különleges korlátozásnak a feltételeként állapítja meg azonban, hogy az elvonásra csak kivételesen, törvényben meghatározott esetekben és módon kerülhet sor, olyan esetben, ha ezt a közérdek megkívánja és a tulajdonos feltétlen, azonnali kártalanításban részesül. Az Alkotmánynak erre a szabályára tekintettel az Alkotmánybíróság a tulajdonhoz való jogot korlátozó szabály alkotmányosságának vizsgálatánál — a 8. § (2) bekezdésénél kialakított elveket megfelelően módosítva — az arányosság mellett nem a szükségesség követelményét veszi alapul, hanem a közérdek meglétét. Adott rendelkezés alkotmányosságának megítélésénél a döntés alapját az szolgáltatja tehát, hogy a tulajdonjogot sértő szabályozásnál indokolt-e a közérdekre való hivatkozás, továbbá, hogy a szabály nem sért-e önmagában valamilyen másik alapjogot is. Tekintettel azonban arra, hogy a szükségesség helyett a közérdek megléte alacsonyabb szintű követelményt támaszt az alapjog korlátozásával szemben, mint egyéb esetekben, az Alkotmánybíróság gyakorlata az arányosságot vizsgálja szigorúbban, adott esetben további feltételeket is a vizsgálati körbe vonva [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373, 381—382.].

Az Alkotmánybíróságnak a tulajdonhoz való jog védelmére kialakított gyakorlata megfelel az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény első kiegészítő jegyzőkönyve 1. cikkében foglaltaknak, és összhangban áll az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatával (pl. James and others v. the United Kingdom, 1986. február 21-i határozat, A, 98. sz. 46. pont; The Former King of Greece and others v. Greece, 2000. november 23-i határozat, 25701/94. sz. 87—88. pont; Jahn and others v. Germany, 2004. január 22-i határozat, 46720/99, 72203/01, 72552/01. sz. 80. pont).

5. Az alkotmányos tulajdonvédelem körébe tartozó jognak a támadott szabály által megvalósított korlátozásánál az alapot nyújtó szempontokat a korlátozást bevezető törvény tervezetének miniszteri indokolása tartalmazza.

Az Áhtm2. tervezetének általános indokolása visszaül az Áht. 1995-ben végrehajtott módosítására, amely változásokat vezetett be az államháztartás pénzügyi rendszerébe. Az Áht. indítványozó által támadott rendelkezését az Áhtm2. 9. §-a iktatta be az Áht.-ba. Az Áhtm2. 9. §-ához fűzött indokolás a következőket mondta ki:

„A további módosítás célja, hogy a közalapítványok kincstári rendszerbe vonását előrehozva — figyelemmel

arra, hogy a Magyar Rádió Közalapítvány, a Magyar Televízió Közalapítvány és a Hungária Televízió Közalapítvány a Kormány korábbi döntése szerint számlatulajdonosi minőségben kapcsolódik a kincstári rendszerhez — a többi, jelentős nagyságrendű közpénzekkel gazdálkodó állami alapítású közalapítvány is számlatulajdonosként kapcsolódik a kincstári rendszerhez.”

6. Az Áht.-nak azt az 1995. évi módosítását, amelyre az Áhtm2. tervezetének indokolása utal, az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és az ahhoz kapcsolódó egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló 1995. évi CV. törvény (a továbbiakban: Áhtm1.) hajtotta végre. E törvény tervezetének általános indokolása szerint a „jelen törvényt módosítási javaslat elsősorban a kincstári pénz- és vagyongazdálkodás bevezetésének célját szolgálja”.

Az Áhtm1. tervezetének általános indokolása a változtatások célját a következők szerint részletezte:

„Az államháztartás működésével kapcsolatos pénzügyi feladatok centralizált elvégzésére létrehozandó kincstár, annak irányítása, illetve a kincstár által működtetett utólagos finanszírozási, ügyviteli, nyilvántartási, pénzügyigazgatási, pénzügyi ellenőrzési eljárási rend az államháztartásról szóló törvény rendelkezéseinek kiegészítését, illetve módosítását igényli.

Az államháztartás szereplőinek költségvetési gazdálkodásában — a kincstári rendszer fokozatos bevezetésével — a legnagyobb változást az okozza, hogy megszűnik a költségvetési támogatások ellátmányyszerű kiutalása és az önálló bankszámlákon történő pénzgazdálkodás. ... Ez a mechanizmus a kincstári rendszerbe tartozók mindenkori pénzeszközeinek egy helyen — az ún. kincstári egységes számlán — való tartásával számottevően javítja a likviditásmenedzselés feltételeit, a bevételek és a kiadások időbeni harmonizálásának lehetőségét. Az állami pénzeszközök egybetartása tetemes összegű kamat-megtakarítást, az átmenetileg szabad pénzeszközök Kincstár általi hasznosítása várhatóan kamatbevételt eredményez, ezzel jelentős mértékben hozzájárulhat az államháztartás helyzetének konszolidálásához.”

7. Az állami pénzeszközökkel való hatékony gazdálkodás közérdek. Az állami költségvetésből történő juttatás esetében azonban nincs szükség a közérdek vizsgálatára, mert nem tartoznak az alkotmányos tulajdonvédelem kérdései körébe az állami pénzeszközök nyújtásának feltételei.

Az Áhtm1. tervezetének 18. §-ához fűzött indokolás már 1995-ben jelezte, hogy a kincstári körbe tartozó jogalanyok köre bővülni fog és idővel kiterjed majd a közalapítványokra is. Ennek megfelelően rendelte el az Áhtm2., hogy a jelentős nagyságú közpénzekkel rendelkező, állami alapítású közalapítványok is kötelesek minden pénzeszközüket kincstári pénzforgalmi számlán elhelyezni. Az Áhtm2.-nek az a rendelkezése, amely az érintett közalapítványokra bevezette a pénzeszközöknek a kincstári pénz-

forgalmi számlán való elhelyezésére szóló kötelezettséget, nem tett különbséget az állami és a nem állami pénzeszközök között.

A közalapítványok esetében is érvényesül az állami pénzeszközökkel való hatékony gazdálkodás követelménye. Ezeknél a jogalanyoknál is elmondható, hogy nem jön számításba az alkotmányos tulajdonvédelem abban az esetben, ha az állami pénzeszközök juttatásának feltételeiről van szó. A nem állami pénzeszközök tulajdonjogi megítélése azonban nem azonos az állami pénzeszközökével. Azok a szempontok, amelyeket az Áhtm1. tervezetének indokolásában az állami pénzeszközökkel való hatékony gazdálkodás érdekében megjelöl és ebben a körben közérdeknek tekintendő, nem vonatkozhatnak a más tulajdoni körbe tartozó pénzeszközökre.

8. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 74/G. §-ának (1) bekezdése szerint a közalapítvány közfeladat ellátásának folyamatos biztosítását szolgálja. A 74/G. § (8) bekezdése alapján a közalapítvány köteles az alapítónak évente beszámolni, gazdálkodásának legfontosabb adatait nyilvánosságra hozni. Gazdálkodásának törvényességét és célszerűségét — a helyi önkormányzat és a kisebbségi önkormányzat által alapított közalapítvány kivételével — az Állami Számvevőszék ellenőrzi. A közfeladat ellátása, valamint az állami pénzeszközök felhasználása azonban nem jelenti azt, hogy a közalapítvány a költségvetési szerv jogállásába kerülne és a közalapítvány vagyona azonos volna az állami vagyonnal. A közalapítványnak a vagyonán nem kezelői joga van, amelyről az Alkotmánybíróság már 1992-ben megállapította, hogy „az állami tulajdon oszthatatlanságán és a strukturált tulajdoni felfogáson nyugvó, fogalmilag tisztázatlan 'kezelői jog' kategóriája az 1989. évi alkotmányrevízió után alkotmányosan is definiálhatatlanná és értelmezhetetlenné vált” [17/1992. (III. 30.) AB határozat, ABH 1992, 104, 106.]. A közfeladat ellátásából nem következik olyan közérdek, hogy a közalapítvány nem állami forrásból származó pénzeszközeit kizárólag kincstári pénzforgalmi számlán tarthassa és szabad pénzeszközeit csak meghatározott állampapírok vásárlására fordíthassa.

A jogi személyiséggel és saját vagyonnal rendelkező közalapítvány nem állami pénzeszközökből juttatott pénzére a támadott szabállyal megvalósuló korlátozásnál a fentiek szerint nem állapítható meg a közérdek fennállása. A tulajdonjog korlátozásának alapját adó közérdek hiányában a korlátozás arányossága nem vizsgálható.

A támadott szabály nem tesz különbséget az érintett közalapítványok állami és nem állami pénzeszközökből származó pénzeszközei között, egységesen ír elő korlátozást. Mivel ez a szabály a nem állami pénzeszközök tekintetében sérti az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdésében meghatározott tulajdonvédelmet, az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Tekintettel arra, hogy a támadott jogszabály alkotmányellenességét az Alkotmánybíróság az Alkotmány 13. § (1) bekezdése alapján megállapította, — állandó gyakorlatának megfelelően — nem vizsgálta azt, fennáll-e az Alkotmány 70/G. §-ának (1) bekezdésével való ellentét is [61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364; 16/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 425, 429; 29/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 193, 200; 56/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 478, 482; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 213].

A határozat Magyar Közlönyben való közzétételéről szóló rendelkezés az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czúcz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszkyne
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 422/B/1997.

Dr. Tersztyánszkyne dr. Vasadi Éva alkotmánybíró különvéleménye

1. Nem értek egyet az Áht. 18/C. § (6) bekezdés d) pontja alkotmányellenessé nyilvánításával. Véleményem szerint nem sérti a tulajdonhoz való alapjogot az, hogy az Országgyűlés és a Kormány által alapított közalapítvány nem csak az állami, hanem a nem állami pénzeszközökből származó pénzeszközöket is pénzforgalmi számlán köteles tartani az Áht. rendelkezései értelmében.

A többségi határozat a vizsgált korlátozás alkotmányosan megengedett vagy meg nem engedett módját illetően egyetlen szempont szerint különböztet és csupán az állami pénzeszközöknél tartja megengedhetőnek a pénzforgalmi számlavezetési kötelezettség előírását a közalapítványoknál (III. 7. pont harmadik bekezdés, 8. pont harmadik bekezdés).

Nem értek egyet a határozatnak azzal a megállapításával, hogy a közalapítványoknál nem jön számításba a tulajdonvédelem abban az esetben, ha az állami pénzeszközök juttatásának feltételeiről van szó (III. 7. pont harmadik bekezdés); véleményem szerint a nem állami pénzeszközök tulajdonjogi megítélése azonos az állami pénzeszközökével, ha a közalapítvány már tulajdont szerzett.

Az Alkotmány 13. §-a a már megszerzett tulajdont alapjogi védelemben részesíti [35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 201.]. A megszerzett tulajdon megterhelése mindig alkotmányossági vizsgálat tárgya lehet, függetlenül a korábbi tulajdonos személyétől [hasonlóan foglalt állást az Alkotmánybíróság a 64/1993. (XII. 22.) AB határozatban (ABH 1993, 373.) a már megszerzett önkormányzati tulajdon utólagos megterhelése feltételeiről].

2. A közfeladat ellátásának biztosítására rendelt közalapítványi vagyon az alapításkor az államháztartásból származik. Kivételt jelent ez alól, ha az alapítvány a teljes vagyonát — alapítójának hozzájárulásával — azonos célú közalapítvány létesítése érdekében az arra jogosult szervnek felajánlja.

Ez a felajánlás és a hozzájárulás azonban önkéntes. A közalapítvány alapítására jogosult szerv a felajánlást elfogadva határozza el a közalapítvány létrehozását.

A közalapítvány mint jogi személy nem magánszemélyek vagyonának egyesülésével jön létre, hanem az államháztartásból elkülönült vagyonnal vagy a közalapítvány létesítése érdekében önként felajánlott vagyonnal. Az államháztartásból elkülönült vagyon az Országgyűlés és a Kormány által alapított közalapítványok esetében eredetileg állami tulajdon.

A közalapítványnak a létrejöttét követően, a működése során lehetnek olyan bevételei is, amelyek nem az állami költségvetésből származnak.

A nem az állami költségvetésből, hanem máshonnan érkező adományok azonban elvesztik eredeti tulajdoni jellegüket azzal, hogy az adományozók elhatározása alapján a közalapítvány mint jogi személy tulajdonává válnak és így az alapító okiratban foglaltak szerint osztják a többi vagyon sorsát.

Nincs olyan kizáró szabály, amely akadályozná, hogy a közalapítvány céljával azonos célra mások alapítványt hozzanak létre és adományaikat ezen az úton fordítsák a tartós közérdekű célra.

A közalapítvány vagyona részévé válnak a későbbiekben a közalapítványhoz csatlakozó bel- és külföldi természetes és jogi személyek feltétel nélküli, valamint feltételekhez kötött pénzbeli és dologi adományai, amennyiben ezeket a közalapítvány kuratóriuma elfogadja.

Az elfogadott adomány felett az adományozó szándéka szerint a rendelkezési joga megszűnik. Mind a csatlakozás (a nyílt alapítvány esetében), mind az adományozás önkéntes.

A közalapítvány mint jogi személy minden vagyona egysegesen a köz céljára rendelt vagyon és ezért mindaddig, amíg a közcélra rendelés meg nem szűnik, közjogi korlátozásokkal lehet terhelt.

3. A sajátos jogállású közalapítványokon kívül más, nem állami szervek is gazdálkodhatnak állami pénzeszközökkel, miközben esetükben szóba sem jöhet hasonló kötelezettség előírása. Úgy vélem ezért, hogy nem a több-

ségi határozat szerinti szempont (a pénzeszköz állami vagy nem állami eredete) a döntő jelentőségű annak a kérdésnek a megválaszolásánál, hogy a megszerzett tulajdont utólag miként lehet alkotmányosan megterhelni.

Állami pénzeszközökről, illetve közpénzekről szól az Áhtm1. és az Áhtm2. tervezetének a határozatban idézett indokolása. A közalapítvány vagyona minden kétséget kizáróan, és egységesen közpénz, az eredetétől függetlenül. Az Országgyűlés vagy a Kormány által alapított közalapítvány ugyanis közfeladat ellátásának folyamatos biztosítása céljából hozható csak létre. A Ptk. e rendelkezése alkalmazásában közfeladatnak az az állami, helyi önkormányzati vagy országos kisebbségi önkormányzati feladat minősül, amelynek ellátásáról az államnak vagy az önkormányzatnak kell gondoskodnia. A közfeladat ebben az összefüggésben közigazgatási feladat.

A nem állami forrásból származó, de a közalapítvány tulajdonává vált pénzeszköz is közvetlenül a közalapítvány közigazgatási feladatának az ellátására van rendelve, ez fogalmilag következik a közalapítvány 1994. január 1-jétől a Ptk.-ba iktatott törvényi meghatározásából.

Az Alkotmánybíróság egy korábbi ügyben vizsgálta a Polgári Törvénykönyv egyes rendelkezéseinek módosításáról szóló 1993. évi XCII. törvény 40. § (6) bekezdése utolsó mondata alkotmányellenességét. E szabály írta elő, hogy a működő alapítványok közül azok az alapítványok, amelyek megfelelnek a közalapítvány Ptk. 74/G. §-a (1)—(2) bekezdéseiben meghatározott ismérveinek, a törvény hatálybalépését követően közalapítványnak minősülnek. Az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a közalapítványnak az alapítványtól megkülönböztető egyik jellemzője, hogy ennél a jogi személynél nem egyszerűen közérdekű célra rendelt vagyonról van szó, mint az alapítványnál [Ptk. 74/A. §-ának (1) bekezdése], hanem olyan közfeladat ellátásának folyamatos biztosításáról is, amelyről egyébként az államnak vagy az önkormányzatnak kell gondoskodnia (255/B/1995. AB határozat, ABH 2002, 717.). Az Alkotmánybíróság az 1993. évi XCII. törvény 40. § (6) bekezdése utolsó mondata alkotmányellenességét az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdése, 9. §-ának (1) bekezdése, 13. §-ának (1) bekezdése és 70/A. §-ának (1) bekezdése sérelmére hivatkozva állító indítványokat elutasította.

A közalapítvány mindenkorl vagyona a közcélra rendelkezés kezdetétől a végéig a köz céljára van lekötve, azt a közcélú rendeltetésétől, a közigazgatási feladattól elvonni nem lehet. Az Országgyűlés vagy a Kormány által alapított közalapítvány közigazgatási feladata ellátásának folyamatos és tartós biztosítására mint közérdekre való hivatkozás — és nem a pénzeszköz állami eredete — az alkotmányos indoka a jelen esetben a szóban lévő közalapítványok pénzeszközei kezelése korlátozásának.

A közalapítvány kezelő szerve döntési jogait — a sajátos közfeladat folyamatos ellátása biztosítása érdekében — a törvény korlátozhatja. A közalapítvány létrehozása ugyanis nem érinti az államnak a feladat ellátására vonatkozó kötelezettségét. A pénzforgalmi számlavezetési köte-

lezettség vizsgált előírása a gazdálkodás biztonságát, kockázatmentességét, a közalapítvány közfeladata ellátására rendelt vagyon megóvását szolgálja. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a törvénnyel érvényesített „közérdek” alkotmánybírósági vizsgálata nem a törvényhozó választásának feltétlen szükségességére irányul, hanem arra kell szorítkoznia, indokolt-e a közérdekre hivatkozás, illetve, hogy a „közérdekű” megoldás nem sért-e önmagában is valamely más alkotmányos jogot (például a hátrányos megkülönböztetés tilalmát). (ABH 1993, 373, 382.)

A jelen esetben indokolt a közérdekre hivatkozás, az pedig nem állapítható meg, hogy a közérdekű megoldás önmagában sértene valamely alkotmányos jogot.

Dr. Tersztyánszkyne dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 16/2004. (II. 20.) KE határozata

bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről

Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács előterjesztésére

lemondására tekintettel

dr. Bagladi Zsoltot és
dr. Szebenyi Tivadart

2004. február 29-i hatállyal,

dr. Örkényi Évát

2004. március 30-i hatállyal,

dr. Fülöp Ágnes Katalint

2004. március 31-i hatállyal,

nyugállományba helyezés iránti kérelmére

dr. Sárdi Tibort

2004. július 31-i hatállyal,

dr. Szilágyi Ilonát

2004. augusztus 31-i hatállyal,

a felső korhatár elérése miatt

dr. Szabó Lórántot

2004. augusztus 26-i hatállyal,

dr. Rakvác Józsefet

2004. szeptember 5-i hatállyal,

dr. Kun László Árpádot

2004. szeptember 16-i hatállyal,

dr. Berkes Györgyöt

2004. szeptember 18-i hatállyal,

dr. Mandák Imrét

2004. szeptember 25-i hatállyal,

dr. Völgyesi Mártont

2004. november 27-i hatállyal bírói tisztségéből

felmentem;

Ambrusné dr. Ilovszky Adrienn,

dr. Csóka Istvánt,

dr. Farkas Gabriellát,

dr. Gráner Zsófiát,

dr. Gy. Molnár Sándort,

dr. Horváth Erikát,

dr. Jávori Tündét,

dr. Kájel Edinát,

dr. Kisbán Tamást,

dr. Kozák Henriettet,

dr. Laczó Adrienn,

dr. Laczó Adrienn Lillát,

dr. Majoros Gábort,

dr. Szabó Tamás Attilát,

Szigethyné dr. Fekete Andreát,

dr. Szűcs Zoltánt,

dr. Trincz Andreát és

dr. Vass Helgát

2004. március 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak,

dr. Fekete Máriát,

dr. Lukács Ivettet,

dr. Szabó Anikó Andreát és

dr. Vagyicska Petrát

a 2004. március 1. napjától 2007. február 28. napjáig terjedő időtartamra bírónak

kinevezem.

Budapest, 2004. február 17.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

KEH ügyszám: IV-1/0481-0/2004.

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMEÉNYEK

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalának
(1052 Budapest, Városház u. 7.)**

h i r d e t m é n y e

Az FVM Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatala — a földrendező és földkiadó bizottságokról szóló, többször módosított 1993. évi II. törvény előírásai szerint

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart a Fehérakác Mezőgazdasági Szövetkezet használatában lévő, részarány-földtulajdonnak megfelelő földek kiadása céljából.

A sorsoláson részvételre jogosultak köre: a Dabasi Fehérakác Mezőgazdasági Szövetkezet gazdálkodási területén még ki nem adott részarány-földtulajdonnal (aranykoronával) rendelkező személyek.

A sorsolás helye: Dabas, Szent István tér 1/B, Polgármesteri Hivatal

A sorsolás ideje: 2004. március 22., 10 óra.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Dabas

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
011/12	szántó	3,3680	41,34	10,87	
014/16	szántó	1,2054	21,23	19,98	
014/17	szántó	1,9445	34,27	17,86	
054/1	erdő, gye, rét	139,1479	723,14	723,14	*
056/3	szántó, gye	58,3284	730,93		**Megosztás
056/3	szántó, gye	13,9293	144,86	144,86	
056/3	gye, rét	44,3991	586,07	586,07	**Kártalanítási jog
058	szántó, gye	45,0879	603,47		**Megosztás
058	szántó	23,5210	318,79	242,69	
058	gye (rét)	21,5669	284,68	284,68	**Kártalanítási jog
061/18	szántó	0,5984	7,88	7,88	Védett terület
061/21	szántó	2,6374	35,49	35,49	Védett terület
061/24	szántó	3,3789	53,66	7,63	Védett terület
064/2	erdő, gye	1,4701	16,28	16,28	*
066/2	gye	1,3719	27,44	27,44	*
068/12	szántó	0,9821	23,08	2,15	Védett terület
068/20	szántó	6,4487	127,95	120,27	Védett terület
068/39	szántó	1,3824	26,73	14,64	Védett terület
068/43	szántó	2,3130	40,76	21,37	Védett terület
068/46	szántó	0,3365	6,11	6,11	Védett terület
068/50	szántó	3,3901	57,39	31,85	Védett terület
068/51	szántó	0,3456	5,70	5,70	Védett terület
070	gye	2,5734	22,39	22,39	*
075/1	gye	2,6841	23,35	23,35	*
076/2	szántó, gye	16,5778	222,33		**Megosztás
076/2	szántó	1,0632	17,54	17,54	
076/2	gye (rét)	15,5146	204,79	204,79	**Kártalanítási jog
078/1	gye	1,1248	22,50	22,50	*
084/1	gye	9,6979	84,37	84,37	*
088	gye	34,8785	521,60	521,60	*
0179/49	szántó	2,0796	34,85	5,98	
0179/82	szántó	0,8048	18,91	1,60	
0183/32	szántó	1,2647	29,40	7,91	
0183/36	szántó	1,2307	27,84	3,07	
0211/5	szántó	0,7772	8,08	8,08	
0328/24	szántó, gye	3,7557	37,82	5,19	
0374/12	gye	5,8775	74,73	72,38	
0402/11	szántó	0,6213	9,08	5,99	
0402/55	szántó	0,6158	6,40	6,40	
0402/93	szántó	0,8804	5,84	4,30	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0442/33	szántó	0,5327	10,97	4,52	
0454/15	szántó	1,2306	23,81	8,77	
0454/16	szántó	0,9608	18,58	18,58	
01029/110	szántó	0,0607	0,63	0,63	
01095/1	szőlő	0,1174	3,67	3,67	

Település: Kunpeszér

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0137	szántó	10,4113	108,28	8,72	Kiskunsági Nemzeti Park
0228/3	gyep (rét)	59,3361	558,16	233,37	Kiskunsági Nemzeti Park

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztására hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

A sorsolás szabálytalan lebonyolítása ellen az, akinek jogos érdekét érinti vagy sérti, törvénysértésre hivatkozással a sorsolás lebonyolítását követő 48 órán belül kifogást nyújthat be a Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz címezve.

Vaszőcsik Győző s. k.,
mb. hivatalvezető

* A földrészlet az 1995. évi XCIII. törvény hatálya alá tartozik. Az ingatlanra az 1993. évi II. törvény 12/C. § (1) bekezdésnek megfelelő jogosultsági határozat hozható, melynek értelmében a részarány-tulajdonosok a tulajdonjogot nem szerzik meg, csak a kártalanításra való jogosultságot.

** Kártalanítási jog: A Duna—Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság az ingatlan megosztására bejelentette igényét. Az ingatlan csak a szántó művelési ágú része adható jogszerűen magántulajdonba. Az erdő, gyep, mocsár művelési ágú területek az 1995. évi XCIII. törvény hatálya alá tartoznak, amelyekre az 1993. évi II. törvény 12/C. § (1) bekezdésnek megfelelő jogosultsági határozat hozható, melynek értelmében a részarány-tulajdonosok a tulajdonjogot nem szerzik meg, csak a kártalanításra való jogosultságot.

A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal közleménye

A BM Központi Hivatal a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 73. § (1) bekezdése alapján — az eddig közzétetteken kívül — az alábbi elveszett, megsemmisült gépjármű törzskönyvek sorszámaát teszi közzé:

386524C	538657B	363512B
435432D	675489A	277986B
883172B	208209B	932185A
679720A	629803A	221197C
300517A	333390D	685698C
661537C	636409A	398420A
162093C	768847A	204221D
151548D	720648D	930288A
623695C	886590B	705140C
842236B	932526D	668581C
870754C	744445A	785424A
739566C	573399A	115865B
297531D	593615A	473029B
019055C	554258A	611208B

841344B	620479A	423072D
004870A	818696C	095989B
298111A	511118B	902092D
225419B	000179D	604649D
987726C	503452A	102946C
919079D	795609D	745201D
654194D	893034C	104766B
038512C	398410B	377130A
523248B	468630A	054671C
618473D	339111B	402086C
008925D	141583E	266801B
714909B	579320A	194958C
940242A	709694A	548841B
614725A	891812C	050592C
263550C	935958A	891052C
880541D	242037A	837630C
070462C	854508A	885415A
967007A	709664A	660404D
728734B	972248C	691873C
068814E	711888D	369870A
620886B	977148B	542263B
694468D	889368A	223176B
009523B	485039C	929807A
780852C	808017C	761946A
336122C	376390B	109474B
620608B	923939A	275724B
871870D	477468D	
512646A	210374B	
181825B	492049B	

Közlekedési Nyilvántartó Osztály

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2003. évi 103. számában, a 7913. oldalon közzétett 589331A számú gépjármű törzskönyv száma helyesen: **598331A**.

(Nyomdahiba)

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönypoltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2004. évi éves előfizetési díj: 73 140 Ft. Egy példány ára: 161 Ft 16 oldal terjedelemig, utána + 8 oldalanként + 161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

04.0377 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.